GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET.

PRESIDENT: The House will now proceed to the general discussion of the Budget.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum cum Neduvangad*): Sir, I beg to make a few observations on the Budget presented by the able and learned Financial Secretary and also upon the very clear and lucid financial statement that he read out to the Council on Thursday last. In doing so, I beg to repeat the observation that has been more than once made that we on this side of the House do not constitute an opposition to Government. Moreover, the constitution of the Legislative Council and its Rules and Regulations do not provide for an organised opposition and for parties based on political convictions. Our resolutions are but mere recommendations; and they have no more value than the proceedings of a well-reported debating club. This will be borne out by the fact that during the last eight years during which the reformed Legislative Council has been in existence, the numerous resolutions that have been passed in the Council have not yet been brought into effect. Sir, this is an eloquent testimony to the limitation of our powers.

A recent instance of how the Legislative Council is being treated is the constitution of the Banking Enquiry Committee. This Committee was brought into existence without even a word of reference to the Legislative Council. The funds required by the Banking Enquiry Committee were sanctioned under the emergency provisions of the Legislative Council. Although the Council sat more than once after the Banking Enquiry Committee was formed, there was no reference to it. Our right—in fact the only right that we possess in this Council—is the right of debate and of criticism. Even there, I am afraid, to some extent, we are deprived of the privilege of that right by the accoustic defects presented by this hall. It is a well-known fact that we on this side of the House are very often unable to hear the members occupying the Government benches, although we are very anxious to pick up the pearls of wisdom that they occasionally throw on the floor of the House. A resolution recommending the construction of a Legislative Council Hall was made by this Council several years ago, and that resolution is in the company of its predecessors and successors, and has found its way into the dust-heap of forgotten things. I mention this as another instance of how impotent this Council is. This Council Hall was recommended to be built in revered memory of that late illustrious Ruler, His Highness Sri Mulam Tirunal, to whom we owe the boons of representative institutions in this country.

Sir, this Legislative Council is modelled on the lines of the British Indian Provincial Councils. But the fact is, we have the shadow and not the substance of those Councils. What transpired in this Council on the opening day, on Thursday last, is an illustration of what I am saying. The financial statement of the country was presented by a

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Madhavan Pillai.]

Secretary on Rs. 500 a month. The financial statement of the Government of Madras is presented by the Finance Member of that Government. If we take into consideration the fact that this country is an independent administrative unit, enjoying certain rights of internal sovereignty, we must regard the financial Secretary as occupying a position similar to that of the Finance Member of the Government of India. This Financial Secretary has not the right, so far as I know, of giving expression to a single independent thought. For everything he says in this Council he has to take the orders of the Dewan. He is not the head of the department. He does not share any responsibility with the Dewan for the administration of the country. He is a mere Secretary. I say that with great respect to his intellectual attainments and to the clearness of his exposition. In spite of these, he cannot attain a position higher than that of a Secretary. The Secretaries are seldom seen in the lime-light. They are always behind the screen. They are doing a good lot of quill-driving. They make themselves visible in this Council during the 21 days in the year when the Council is in Session and afterwards hide themselves behind the official screens. How can such Secretaries interpret the action of the Government without having some powers of independence, without having some share in the administration of the country?

I said that, although this Council was modelled on the British Indian Provincial Councils, we have the shadow and not the substance. Unless the Financial Secretary is able to give us his own opinions about the financial policy of the State, there is no use in asking him to present the Budget to this Council. There is an air of unreality about his performance and he fails to inspire confidence and respect in the minds of the people.

Well, Sir, the Financial Secretary proposes to raise a tax of nearly 2½ crores of rupees and he proposes to spend all but two lakhs. I know nothing about the technique of budget-forming nor am I aware of the miracle of receipts always exceeding the estimates and the expenditure always falling. That may be a trick of the trade of public accountancy and finance. It does not interest me. What I propose to do here is to compare how we stand in relation to the matter of taxation. The best thing to do is to compare ourselves with British India from where we derive our inspiration and guidance in many matters of administration and legislation.

In British India during the last three years—that is the three years ending 1928—there has been no variation in the incidence of taxation practically. With the indulgence of the House I will read out the figures. In 1926 the incidence of taxation in British India was Rs. 5-10-9 p; in 1927 it was Rs. 5-9-10 p; in 1928 it was Rs. 5-10-10 p. Excluding Land Revenue the figures are: Rs. 4-3-11, Rs. 4-3-5 and Rs. 4-3-10 respectively. But in Travancore in 1102 the incidence of taxation was Rs. 4-17-12 Cash; in 1103 it was Rs. 4-25-2 C; and last year it came up to Rs. 5-2-0. Now, Sir, there is only a difference of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

annas ten between the incidence of taxation between British India and ourselves. If you study the figures more closely, you will see that this difference is made up by the increase in the incidence of income-tax in British India. In British India they pay 10 annas per head as income tax; while we pay less than three annas. Therefore, but for the increase in the incidence of income tax in British India, perhaps the level of taxation in British India and Travancore would have been equal. This rise in the incidence of taxation in British India also discloses the fact that the people in British India are more prosperous than we are in Travancore, that is taking into account the increase in the incidence of taxation on income.

The next thing is about the land-tax. The land tax in British India per head of the population comes to Rs. 1-7-0; while the incidence of land-tax in Travancore comes to Rs. 1-2 Chs. There is, therefore, some difference between the incidence of land tax in the two countries. In British India they pay the tax on 107 cents of land; while we pay on 60 cents of land. Therefore, the land tax in British India is much less.

With the indulgence of the House, I will also point out how the provincial taxation stands, that is, what the provinces contribute for the provincial administration excluding defence. In Madras, the incidence of taxation is Rs. 3-15 annas; in the Central Provinces, it is Rs. 3-11 annas 3 pies; in Punjab, it is Rs. 2-5 annas 1 pie; in Bengal Rs. 2-1-11 pies; in the United Provinces, Rs. 2-5 annas; in Bombay Rs. 4-6 annas. So, even in the matter of provincial taxation the British Provinces are much less taxed than we are. I have taken pains in collecting these figures in order to show that the notion, that we in Travancore are under-taxed is not correct. Looking properly into the figures, it looks as if we are over-taxed, than the people in British India. This fact must show to this Council that the limits of maximum taxable capacity has already been reached, and, if we want money for nation-building activities, we must look to other sources of income. That is my point.

In the Budget, I notice that one fact has not been taken into account; and that is the economic situation of the country. There is no denying the fact that the centre of gravity has now been shifted. The basis of political, constitutional or other questions is really the economic question. Most of our problems reach out the importance and magnitude of world problems, and require skill and statesmanship of a high order to grapple with. We cannot remain in economic isolation from the rest of the world. Frantic efforts are now being made throughout the world to form an economic unit of a large scale or to form the world itself into a big economic family. Under these conditions, we cannot escape the obligation of examining our economic situation and to revise our taxes.

Recomendations have been made during the last so many years by this House as well as by the Economic Development Board for the appointment of a Trade Commissioner in London to watch over the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Madhavan Pillai.]

interests of this country. Our external trade valued at more than 20 crores of rupees annually is a most important consideration. Yet that it is shelved into the background, and provision has been made in the Budget for increasing the Police force. I do not say that there is no justification for increasing the Police force. All that I say is that that question should not have been given precedence over the economic proposition.

In other matters too, the Budget has not considered any subject touching the economic prosperity of the people. Last year also, I brought to the notice of the Council that the system of levying duty on exports is not in keeping with the economic practice of the world. No civilised country in the world levies duty on all its exports. In British India they levy duty only on Burma rice and hides. At all events they do not levy duty in the case of an appreciable number of exported goods. We do it here. Now there is a fall in the price of commodities throughout the world. Whether the export duty of our articles has not aggravated the present economic situation brought about by the world fall is a matter which requires very close scrutiny. Whether the export duties cannot be suspended with a view to relieve the situation is also a matter that, I believe, deserves the anxious consideration of this Government. Another point that I wish to speak about is that, although the prices of articles have fallen considerably, the tariff value remains the same that it was years ago. Our fiscal wisdom seems to have been borrowed from somebody in the dim distant past. We cannot bottle it up and preserve it as good for all ages. We must look into it and revise it and should see how far our duties affect the interests of the agricultural population who form the real back-bone of the country.

We want more money for nation-building activities, and, as I said, the maximum paying capacity of our taxpayer has already been reached. Therefore, what remains to be done is to look into the possibility of retrenchment. In my humble opinion there are so many possibilities of reasonable retrenchment being effected in the public service of the country. The notion that officers in our State are highly paid is wrong. Officers are not sufficiently paid but we have more appointments than are necessary for the purpose of administration. There are functions which could most advantageously be combined. For instance, there is an Executive Engineer in the Workshop Division drawing Rs. 800. The Superientendent, Central Prison, has not got even half an hour's work. There are so many departments which could be combined. Officers are not highly paid, and there is discontent in the service. If we pay officers sufficiently we have got to exact sufficient work out of them. A committee must be appointed to go into the question of retrenchment of expenditure in the public service.

Then, there is the co-operative movement in this country which is intended to do good to the rural population. Well, proposals have been sent by the Eoncmic Development Board and other bodies for a committee being appointed to enquire into the working of the co-operative

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

movement here as was done in British India and other places. That suggestion has not also been accepted by Government.

There are so many directions in which expenditure could be retrenched and improvements made. I hope all these questions will engage the attention of the Government.

MR. A THANU PILLAI (*Trivandrum*) : Sir, the Budget that has been presented to the House by the Financial Secretary is extremely disappointing. It is natural to expect that in a Budget of this kind the condition of affairs in the country at the time the Budget is presented would be carefully portrayed, taken into account, and measures adopted for the purpose of meeting the demands that are necessitated by a consideration of the welfare of the people. Sir, one looks in vain into the Budget to find any indication of an attempt of this kind. All that is done is what is repeated from year to year, viz., an attempt to spend what money the Government are able to make by way of State Revenues. One would expect that when considering the needs of the people the expenditure would be settled even before the revenues are fixed. Here, that is not what takes place. They look into the receipts column and find that an amount is available; and try to see how that amount could be spent. We find that in doing so there is an attempt on their part only to see that the existing departments are just run on on the lines on which they were run before. There is absolutely no attempt to see that any new departure is organised. No new attempt is sought to be made by way of improving the condition of the people ; and no attempt is sought to be made even to make changes in the working of the existing departments so that they may be made more useful to the people.

Sir, I proceed to substantiate these statements. I shall only refer to some of the departments of the State and try to show how they are worked and what attempt there is that is discernable from this year's Budget in the direction of improving the working of the various departments. Let us first consider the Forest Department. That department has for the last dozen years and more been yielding a revenue of about 15 lakhs of rupees and spending somewhere about 9 lakhs of rupees. Absolutely no improvement is seen in the administration of the department either by way of improving facilities for felling timber from the more remote parts of the forest. That is a very simple matter which any Forest Department could try to undertake. Even that is not done by our department. There is no attempt made, worthy of mention, to make use of other products of our forests. There is no attempt to see that any kind of effort is made for the regeneration of our forests. We find that it is a department which has no life whatsoever. The existing timber is cut down from year to year. It yields the same revenue; and the same amount is spent. I ask in all earnestness whether such a highly paid expert staff is required merely for the conservation of these forests. That is a matter to be looked into.

Then, let us consider the Department of Industries. It has been in existence now for many years. One is tempted to ask what good work this department has turned out ? Have any new industries worth

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. Thanu Pillai.]

the name, either cottage industries or other industries, been started? In this department also there is a highly-paid body of experts. My friend Mr. Madhavan Pillai was telling the House a few minutes ago that our officers are not amply paid. I beg to differ from him. I agree that *some* of our officers are not well paid. But, on the whole, our officers are too well paid for the work that they do and for the resources of the State. What good do these officers of the Industries Department do for the pay they get? We seek in vain for an answer.

Then let me turn to the Education Department. That Department has been working in a particular line for over half a century. Now, there has been a loud clamour in the State that this department is working on wrong lines, at any rate on lines not suited to the requirements of the country. We talk of unemployment. There is nothing but truth in that. Our education has really out-lived its usefulness. The present system of education was started at a time when it was good. But we have now outgrown that state of things. A change in the existing system is highly necessary. Have the Government made any attempt to introduce any change in the education system? It was answered from time to time that we cannot cut ourselves away from the Madras University, the world out-side and the system of education obtaining elsewhere. I ask, is it an answer. If we cannot get on well under the existing conditions, is it not necessary to find some solution? Is it enough to say that we are associated with the Madras Government, we are guided and controlled by their rules and therefore cannot do anything in the matter? I submit, Sir, that that is no answer. An attempt should be made to see that sufficient changes are introduced in the system that is obtaining in the country. I believe no attempt is sought to be made in that direction.

As Dr. Madhavan Pillai pointed out, no attempt at all is discernible, to take stock of the great economic depression prevailing in the State at present. It is a highly distressing feature of the Budget that has been presented to the House that the Financial Secretary did not say even a word about the great depression that is saddening the hearts of the people here. Our main products—cocoanut, pepper and copra—have considerably fallen in value. Cocoanut does not fetch even one third of the price that it fetched in former times. That is the condition of the agriculturist in Travancore. We ask, what attempt have the Government made to see, what this depression is due to, how the situation can be improved, and how the poor agriculturalist can be helped? Absolutely none.

As was suggested in this House many a time, a Trade Agent or Agents may be appointed in other countries so that our products may find suitable market. Government do not seem to be concerned in the matter at all. So also with the other main products of the State. I do not refer to the conditions of rubber because that is a fact very well

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

known. These affect our agriculturists very badly and we see no concern on the part of the Government in this behalf.

I may also be permitted to refer to the way in which the co-operative movement is treated in Travancore. That department was begun several years ago. But one fails to see any earnest attempt made to see that the department is made useful to the people. Several co-operative Societies are on the verge of liquidation. What is that due to? No effort has been made to look into the causes. There is no sufficient supervision of these Societies. Even the statutory duties imposed upon Government are not duly performed, the reason being that Government have not even appointed sufficient number of men to see to the good working of the co-operative Societies and to the establishment of other more useful societies. Now we have a large number of credit societies. Societies of other kinds also are highly necessary. Government do not evince any interest in that movement. Of course they are spending a lot of money in directions which are not of very great use to the people. This is a movement that deserves great support from the Government because it is one of those movements that help the people to a very great extent in critical situations like the present. I therefore urge the necessity for looking into the matter; and I desire to see that adequate staff and encouragement are given so that the movement may thrive.

There is a tendency on the part of Government to stick to the taxes that have once been introduced, whether desirable or undesirable, profitable or unprofitable, necessary or unnecessary. Of course, there is no question of profit. But whenever money comes in, it is profit from the Government point of view. But there are some taxes against which people have agitated; but Government do not find their way to abolish them. I may be permitted to refer to the obnoxious tolls. I may also refer to the system of collecting demand notice fees from the poor ryots who are not even able to pay the tax due. In spite of our objections to these demand notice fees, Government have not seen their way to remove this serious hardship. On looking into the Budget one finds that over Rs. 80,000 are collected in this way. It is after all in the nature of a fine. All these and many other defects in the administration are due to the fact that Government are not responsive to public opinion. I may also be permitted to refer just to a few more facts to show the attitute of Government towards public opinion in the State.

I shall briefly refer to the question of prohibition and excise policy of Government. Government once declared that prohibition was their policy. Later on they said that prohibition was not their policy. But some kind of temperance was their policy. But from the attitude they took towards the prohibition movement in the State and from the way in which the Excise Department is working, one can easily see that their policy is not helpful to prohibition or even to temperance. People have very distinctly expressed themselves in favour of temperance. At any rate, when earnest efforts are made by the people to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. Thanu Pillai.]

see that the poor Travancoreans refrain from drinking, is it not the duty of Government to help them? What attempt has been made by Government to see that the drink evil is removed from this country? One is not able to see any attempt made whatsoever. The Excise Commissioner may tell us when he rises to speak that the number of shops is reduced year after year. No doubt there will be a small dimunition in the number of shops, but at the same time there will be a large increase in the volume of arrack and toddy consumed. Also, there will be a large number of trees that are tapped for toddy. This is the way in which the Government tackle this problem. Sir, the difficulty that probably frightens the Government, is that they may not be able to meet the demands of the administration if the temperance movement is allowed to go on. That difficulty is chimerical; Government should make a definite attempt. Even then it will take a considerably long time for the whole of the Excise revenue to cease to exist. By that time Government must be in a position to adjust their expenditure to their revenue. A Government that cannot do that has no right to exist as a Government. I appeal to the Government in all earnestness to give their earnest support to the prohibition movement.

Sir, there is also, another instance in which the Government very often display a tendency to go against the clearly expressed opinion of the respresentatives of the people. Of course, I may refer briefly to the recent appointment of the Director of Public Instruction. I must guard myself against being understood to say anything against the gentleman who has now been appointed. But there was a clear motion that an Indian Director should be appointed with a view to see that education is so moulded as to suit the requirements of the country; and that was accepted by the Council. Government clearly said that when occasion arises they would consider the desirability of appointing an Indian as the Director of Public Instruction. But, as against that, a non-Indian has been appointed. There are many other things in which the same kind of policy is pursued by Government. I may refer to the Administrative Board, Medical Services. We have been again and again urging the need for the abolition of the Administrative Board, Medical Services, and what we now find is an attempt to create another Administrative Board for the Department of Ayurveda much against the will of the people. One is tempted to think that if he wants something to be done he must ask for just the opposite of it. That seems to be the condition of affairs here. As for the numerous resolutions passed by this Council it has been pointed out several times that those resolutions are merely thrown into the wastepaper basket. I do not wish to dilate upon them.

We find one thing which is very prominent in the attention of the Government. Personal considerations prevail much in preference to public considerations. I may be permitted to refer to one or two things before I close. The Personal Assistant to the Police Commissioner

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

was appointed under very peculiar circumstances. The recommendation for the creation of that office, the sanction for its creation, the recommendation of the gentleman to be appointed to that post, the sanction, the communication, and taking charge, all these took place on a single day. This was admitted in answer to a question put by me on the floor of this House. It was because one A. S. P. who was acting as D. S. P. had to vacate his place on that day. Therefore, a new place was created in the Commissioner's Office. It happens that that gentleman is connected with persons in high quarters.

There is the Law's delays Commissioner recently appointed. This House many a time suggested that a High Court Judge should be appointed; and provision was made in the Budget for 1105 for the appointment of a High Court Judge as Commissioner. The matter was delayed long, and a retired officer has now been appointed. I have absolutely nothing against the gentleman who has been appointed. He is not in any way unfit for the work. But what I wish to stress is the principle on which the Government appointed a retired servant of the State for the post. It was also said that he would be assisted by a Secretary. But when the time for the appointment came, an Assistant Commissioner was appointed. That Assistant Commissioner after a time was promoted temporarily to another place and then a Secretary was put in. It remains to be seen what the Government are going to do when the Assistant Commissioner reverts from his temporary post.

Then, I may also be permitted to refer to one other instance where personal considerations damaged the purity of the public service. Two persons applied for the same appointment in the College. One was a Roman Catholic Christian and the other was a Brahmin. The Brahmin candidate was appointed. It so happened that the Brahmin was connected with the Head of the Administration. If matters stopped there, I would have had no complaint; but the Roman Catholics set up an agitation that the candidate belonging to their community was not given an appointment which was his due. The result was that a few days thereafter the Head of the Administration evidently found it necessary to do a highly equitable thing to set right a wrong. A Magistrate's place fell vacant and a clerk in the Secretariat was appointed. That clerk happened to be 16th or 17th in the list of clerks who should be appointed. He was appointed superseding the claims of 16 others who had, some of them, more qualifications and much longer service than the person appointed. No doubt he happened to be a Roman Catholic Christian. But there were many others above him belonging to communities equally unrepresented in service. The result is that the Secretariat is full of discontent. But for this, I would certainly have not referred to this matter. These personal considerations are seen in many other cases also. So, I would strongly urge upon Government to see that such a mentality is given up by them and that their actions are regulated by considerations of public benefit. With these words, I resume my seat.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): As has been already indicated by the learned member who opened the debate today, it is

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

with a deep sense of humiliation that I proceed to perform this part of my duty, because my experience as a member of this House for the past six years has driven home to my mind, not only to *my* mind but also to the public mind the utter futility and sham of this institution, constituted as it is. Sir, this is not the impression which I alone entertain. The public also entertain the very same impression about the working of this institution. This House is of doubtful value since the resolutions adopted by this House are not binding on the Government; and inconvenient questions rarely succeed in eliciting answers. As the learned member who opened the debate observed, with the exception of one resolution *i. e.*, with reference to the revision of the pay of the Vernacular School teachers, I challenge the Government to cite a single instance where a resolution has been put into practical operation within the last six years. To substantiate my statement with reference to interpellations and to drive home to your mind the truth of my statement, I will illustrate by reference to a letter which I got the other day disallowing one interpellation. The interpellation is this.

PRESIDENT: You are not in order in referring to an interpellation which has been disallowed.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Sir, the putting of interpellations is a right which the members on this side of the House have in order to know the activities of the Government. Now, Sir, inconvenient interpellations are disallowed or they fail to elicit the answer for which they were tabled, so much so the activities of this House could be summarised in the words of the Chinaman, who said, 'the members were very dutiful in their attendance; they sat and sat; they talked and talked but nothing happened.' And I find, as a result, that the day is still distant when it would be possible for men like me really to do business with the Government. That is the real impression which prevails in the country about this institution.

Coming to the Budget Estimate, in the first place, the Financial Secretary deserves to be congratulated for the clear and lucid representation of the so-called activities which the Government propose to enter into during the next financial year. But there are indications in the Budget Estimate which show that he had undoubtedly followed too closely the brief presented to him by the all-embracing Secretariat. Hence I ask the question, most candidly, Sir, whether his speech, while introducing the Budget, has created an impression in the country he wants to benefit or, in those for whom, through whom, and by whom the present regime has been ordered. I have carefully gone through the figures and they tell me a melancholy tale of mere stagnation in all departments of life, especially in those departments which can be called nation-building departments. A careful perusal of the Budget will reveal the fact to any earnest man that behind the romances contained in the Budget lies concealed the tragedy of an exhausted and starving Travancore.

Sir, the finances of the State are not properly managed. There is no agency today in Travancore to check leakage in revenue. Government

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

are themselves convinced of the fact that there is leakage of revenue. They appointed a Committee and it submitted its report as early as 1926 recommending that there should be an agency for auditing receipts in Travancore. No action seems to have been taken on the report. That is the way in which the reports of committies are dealt with.

According to the revised estimate for the current year the better collections under the customs to the extent of 1·39 lakhs is mainly under import duty; and the Budget Estimate for the next year shows that there would be a decrease in revenue under income-tax to the extent of ·67 lakh. These indicate that there is slackness of trade and business in the country. This slackness of trade is not a peculiar feature of this year but it has been noted as early as 1103. Though this dump in trade has not yet adversely reflected upon our collections under export duty the hard fact remains that the Travancore producer was getting only half the price for the same quantity of exports during 1103, 1104 and 1105. As a result, money has become very scarce in the country; every business connected with agricultural industry has reached more or less a stage of standstill with the result that a general wave of poverty is sweeping over the land to-day with the natural repercussion on land, labour and capital. We were repeatedly pressing upon the Government as to the necessity for constituting some agency so that we can find a ready sale to our products in a foreign market. The representation fell on deaf ears and the country has now begun to reap the fruits of Government's inactivity.

Against the Budgeted revenue of one lakh for the current year from the Trivandrum-Shencottah Railway its working has brought about a net loss of Rs. 10,800. Here again when the proposal for the opening of the new line between Tenkasi and Virudunagar was in progress we pointed out the danger that it would adversely affect our Trivandrum-Shencottah line. The anticipated has now taken place and the Government have only to thank themselves. The revision of the Interportal Convention, if secured, would have brought at least half a crore of rupees into our treasuries. Regarding settlement operations, these are over due and Government have not moved an inch in the matter in spite of repeated representations. The Travancore Sugars Ltd., Thuckalai, in which our Government held large interest has been mismanaged and the factory has now been closed. Sir, if these indicate anything, it is nothing but bad management of the State finances, if not mismanagement. Nothing would be pleasanter for an ease-loving Government than to stop all activities and content themselves with the exploitation of existing sources of revenue and expending the same.

Another regrettable feature of our finances is that the stability of the Government finances is irrevocably dependent on a source of income which in the opinion of many is tainted. According to Government, they are the best temperance workers. But action is more powerful than words. The operations of the Abkari Department with its solicitude for the interests of the legitimate consumer are leading to increased drunkenness in the country and their earnest and sincere

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K P. Nilakanta Pillai.]

work in the field of temperance for a period of six years has brought the revenue derived from Abkari and Opium from 23·7 lakhs in 1099 to 40 lakhs in 1106. And the report of the Excise Department for the year 1104 discloses as in previous years an increase in the consumption of arrack and ganja and in the number of trees tapped for toddy. The consumption of arrack rose by 5944 proof gallons, and ganja by 360 seers; the number of trees tapped for toddy again rose by 9616 cocoanut trees, 679 palmyras and 1149 *chundapanas* during 1104. This, of course, means increased misery. and is thus the very reverse of an indication of increasing prosperity. But not even a note of repentence is expressed in the Budget; on the other hand the Excise Commissioner has heen congratulated by the Government in their G. O. on the departmental administration report for 1104. And Government relying on the ever-increasing drunkenness in the country has budgeted for the coming year a revenue of 2 lakhs more from Abkari and Opium. But do they not know that something has happened and is still happening, and that something infinitely worse would happen in the near future which would make them lose a considerable portion of their revenue under this head and compel them to take a patriotic stand at least in this matter? The adoption of the recent repressive measures at Quilon, Kottayam, Shertallai and other places means a tacit confession of the unwillingness on the part of Government to lose even a single pie under this item. Respectable citizens and lovers of temperance are arrested, led along public roads under handcuffs. And even bail was refused to them as if they were murderers.

PRESIDENT: You are trenching upon a matter which is before a Court of Law.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): I am not going to deal with the merits of the case or the prosecution launched against them. I am only referring to those matters which are not pending before the Law Courts. That they were led along the Public Roads is not a matter which is pending before the Law Courts. I am not going to enter into forbidden fields. I only want to draw the attention of the Government to their repressive policy which will undermine the very foundations of order in the State. My only request to Government is to see that all the turmoils of British India are not imported into our peaceful Travancore.

I would now ask the question, what is the principle underlying this Budget? Budget should be so framed as to produce the greatest happiness of the greatest number. Though this is utilitarian philosophy, it is accepted by the modern world. Does this Budget promote the greatest happiness of the greatest number? I say, clearly, not. I have already dealt with the Excise policy of the Government and stated how it has added to the poverty and misery of the starving people. Now let us examine the question whether measures were undertaken to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

improve the prosperity of the rural population ; and in that connection I propose to deal with the question of communication, irrigation and public health. His Excellency Lord Irwin observed in His Excellency's speech at the Banquet given by Alwar Maharaj on the 6th February 1929 "The result of Your Highness' administrative energy are now apparent. Your State possesses numerous important irrigation works which as was wisely remarked in the report constitutes the best and safest investment for an agricultural State." From figures I will convince you, Sir, that protective irrigation in this agricultural State is progressively neglected from 1100 onwards. For the years 1101 to 1106, the Budget allotment for protective irrigation comes to 2 1/3 lakhs every year approximately. But in 1100 they could spent only 2·19 lakhs ; in 1101, 2·07 lakhs ; in 1102, 1·52 lakhs ; in 1103, 1·9 lakhs ; in 1104, 1·32 lakhs ; and in 1105, 1·45 lakhs ; thus you will find, Sir, that protective irrigation is progressively neglected. With reference to communications, in 1104, against the budgeted allotment of 40·39 lakhs, the department was able to spend only 39·45 lakhs. In 1105, the budget allotment was 39·34 lakhs, but the department spent only 39·05 lakhs. Mind you, this year was an extraordinary year for the P. W. D. Budget, on account of the visit of His Excellency the Viceroy. And for 1106, they have budgeted for an expenditure of only 38·22 lakhs. Thus you will again find, Sir, in regard to communications also our progress is not even one of stand still but one of retrogression. About the state of public health I need only quote a few passages from the Administration Report of the Sanitary Department to convince the House of the criminal negligence of Government in the matter. Because of phenomenal variation noted in the statistical figures, the Sanitary Commissioner observes 'The present statistics are of little value for any inference based on them being drawn for the purpose of public health.' Vital statistical figures are equally misleading. Thus we have no reliable statistics of public health. In 1104 two epidemics of cholera prevailed in the State in a virulent form and 9112 souls are recorded to have been taken away. And about the methods adopted in fighting out this epidemic, the Commissioner says in his report for 1102:

"Tha methods adopted at present in fighting out cholera are in most cases primitive and unscientific and therefore inadequate to meet the requirements of the situation especially when the decease assumed unmanageable proportions. Large sums of money are spent in trying to control the heavy mortality caused by this decease in pursuing a policy of locking the stable door after the horse has been stolen."

PRESIDENT : Your time is up.

MR. K. PADMANABHA PANIKKAR (*Ambalapuzha*) : Sir, the Budget presented to us necessitates a close scrutiny of the actions of the Government and the pre-conceived plans of public expenditure for the next year.

It would be incredible if this survey of the economic conditions and financial aspects of the country as presented in the Budget is free from defects. The economic stability of the people is the bedrock on which their prosperity and contentment depend. The basic driving

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Padmanabha Panikkar.]

force of all human concerns, Governmental or private, is assuredly economic. We have in this country, which is mainly agricultural, 75% of its population as agriculturists. The land is their mainstay, and the mother of all industries is their livelihood.

Time and again, representatives of the people have urged upon the attention of the authorities the need for a Land Mortgage Bank; and one is not in a position to predict how long it would be before Government can usher such a useful institution into existence.

In the Administration Report for 1104, page 29, under "Agricultural Loans", you will observe there were in all 860 applications of which 677 alone were disposed of. Loans aggregating to Rs. 1,72,307 were granted in 302 cases, the remaining 375 applications were rejected. Even in these it is said that the loans were for the purchase of cattle, rebuilding of houses, &c. I am seriously against mis-using such funds intended to help the actual tiller of the soil. The agriculturist who has to pay 18 to 24% on the sums he borrows is not benefited to the desired extent by this system of agricultural loans. It is not meant to help the houseowner to put up a decent house nor is it for the authorities to allow the funds to lapse. The remedy for such a state of affairs can come effectively from a Government which is responsible to the people and which has a national outlook. So it is that we have so strongly and feelingly requested the authorities concerned to make it easier for the Government and to be more responsible to the popular demands, by the help and co-operation of an Executive Council for the State.

The sanctioned agricultural loan of which mention was made had allowed provisions for the 17 students who formed into a colony at Koni on special conditions. Deduct that amount of Rs. 8,500 and see what it is for a people who are still agriculturists and who deteriorate for want of capital.

The Department of Industries which is yet another of the useful branches of the administration has had six industrial loans to the total value of Rs. 7,437. We have enough raw materials in our country and to work it out into useful and marketable commodities, we want finance. I am glad to note, however, that a little increased provision is made under these heads for the coming year.

To the observant student, the future development of this country must be semi-agricultural and industrial, and any amount of money, time and attention, paid on its agricultural regeneration cannot be too much for us who import rice and paddy to the value of roughly 4 crores and 5¾ lakhs every year. An excessive desire for an industrial turn of mind in the future generation must be instilled from childhood, and chances given to the agriculturists to translate into usefulness the long hours of leisure they always have associated with their career.

Sir, the balance of trade in favour of our country was 6·17 in 1104 per head of the population, against 8·9 in 1103. The price of the produce of the cocoanut tree sustained a severe fall during the current

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

year and the people who depend chiefly on it for their sustenance are left to bleed. There are people in this country whose wails echo and re-echo on account of their difficulty in the payment of tax. They are not in a position to sell off what little paddy they have, due to the heavy unrestricted imports of paddy from Burma and other places.

A great War was waged in Europe a few years ago. It disturbed the economic conditions of the whole world. Our tranquil Travancore felt that disturbance. More than one member of this House have taken an active part in that great struggle. My friend Mr. Bishop who sits so far away occupying the other wing in this House, by a strange coincidence, happened to be my colleague in those days. We have now very nearly forgotten that great War. The economic disturbance continued. We had shortage of food supplies during the War and we had to get our supplies from Burma. My friend Mr. Krishna Aiyangar related to me the great work done in Alleppey in connection with the civil supplies. Burma was our benefactor in those days.

And then, in Burma, there were extensive rice fields and the Burmese had a roaring trade in paddy. The French had their colonies in Cambodia and Cochin China. They began to copy Burma. Similarly, all over the world grain was produced for the consumption of nations at war. After the conclusion of peace, all this took a different turn.

People in Europe said, "Let us have our own food supply."; and so, they also began to bestow their attention on agriculture. The result was they produced their own food. The grain producers began to lose their European markets. They began to have surpluses which had to be disposed of. They began dumping wherever they got a chance; and that is what is taking place here in Travancore now. Our tapioca cultivation has ceased and our grain producers are threatened with extinction by this foreign competition.

You will observe that the people have been praying for the institution of a committee to enquire into the conditions of paddy cultivation. I can assure you, Sir, that this is the most opportune moment for capitalists to acquire properties cheap; and it looks essential in the interests of the general masses and the owners of small holdings that Government should expedite through this Council a protective legislation against alienation of land. It is more essential that, in future, a Board is instituted to advice and disburse agricultural loans and that such Board is given larger funds to meet the growing demands of the real agriculturists.

We have it from the Royal Commission on Indian Agriculture that one of the main needs of agriculturists is to improve them by sanitary and Educational measures. Inspite of the generous help rendered by the Rockefeller foundation to this country, we are taking, I am sorry to observe, but disproportionate advantage, due to the paucity of funds now advanced under this head. I ask, why grudge spending more money for rural sanitation for the benefit of 75 per cent of the population living in country parts?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Padmanabha Panikkar.]

We have only 49 conservancy stations for the year 1104. The area comprised within the 19 Municipalities being 114¼ sq. miles may be excluded; and the remaining area of the State has to be content with 49 conservancy stations; or, in other words, from the population standpoint 39,49,655 people living in the country have but 49 conservancy stations. I understand half a dozen temporary conservancy stations are to be opened shortly. But, I ask, is it enough to meet the growing needs of the people?

I like to add that the interior of the country where alone the masses live must be included in the relief work early to be taken up by the Public Health Department. At least four Pakuty centres must be selected from each of the Revenue Divisions of the State for comprehensive rural sanitation every year. This process alone can bring in relief, knowledge and remedial measures to the whole of the State within at least a dozen years after the organisation of the Public Health Department.

It is also essential to rouse the sanitary consciousness among the people not by any haphazard lecturing arragements as was lately done, but by more solid and effective means of instruction by magic lantern lectures and health exhibitions in every nook and corner of the country; and no school in the country should be exempted from elementary instructions on health and sanitation. First impressions are said to be lasting impressions, and it is but wise and proper that early lessons are imparted in schools to the future citizens of the State.

Public lectures may be conducted in schools, and schools can be utilised for the holding of health exhibitions under the auspices of Taluk Committees.

It is essential, and I repeat it, that in the interest of rural sanitation and health propaganda work, out of the way places, must also come in, for equal treatment as any Town centre.

Sir, this Council coming under the head of representative institutions with a non-official majority transacting business under the ægis of Government, has a distinct function and responsibility towards the people and their representatives. You will find that the abolition of the Administrative Medical Board was discussed with great fervour by the elected members of this House and was carried in the hope that a resolution carried out after debate in this House, would meet with the approval of Government and acted upon. Many other resolutions which we thought would be of immense advantage to the people have been discussed here and passed. It looks unfair that Government should under-value the decisions of these representative institutions.

The Department of Ayurveda is to have a Board similar to that of the Administrative Medical Board. Are these too cumbrous that they to be helped by any Board for the regular discharge of their routine work?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

The Road Board is supposed to be necessary for the P. W. D.; and why, I ask, the Revenue Department and the Education Department have been left outside the pale of a similar treatment at the hands of Government.

Sir, the policy of the Excise administration is to make it, in the words of the Excise Commissioner, increasingly difficult for the consumer to obtain liquor. The reduction in the number of shops, the enhancement of the liquor duties and other restrictive measures which the Department had adopted are forces tending to control consumption. In spite of all this, we observe, a steady increase in the Excise Revenue; and, I fear, the more the number of shops are reduced and the more they are located away from the easy reach of people, the more will be the income of the Department. We want a corresponding *decrease of revenue* as well under these heads. Government must now be aware of the intense desire of the people to reach the goal of temperance. As was recently done in Madras, it would be advisable to allot some funds with responsible organisations to work up temperance cause in the hope of getting rid of this evil.

And, Sir, the taluk, from which I have been returned as a member of this Council, is the least benefited by the large allotments under the heading "Communications". It is over twenty-five years since we have been requesting Government for a canal from Alleppey to Changanacherry. It is cut in parts and left incomplete; and I have to draw your attention to this work which connects the two important centres in Central Travancore.

To quote from the words of a well-known Minister of an Indian State: "There is romance as well as drudgery in the State finance". But, to this remark, when one takes, into consideration the great economic depression prevailing in the country, I would say there is 'tragedy' also. Our anticipations are true as regards our own Budget presented to this House by the member in charge. These contradictory aspects are present in our State Budget also. Our drudgery does not loom so large here; but tragedy remains in the background.

There is increased expenditure in almost every department; and one feels the administration is top-heavy.

That the expenditure to run the administrative machinery is out of proportion can best be seen from the pages of the budget. The Forest Department that brings an income of Rs. 15,66,400 has an expenditure of Rs. 8,60,181. The Land Revenue Department which earns Rs. 41,89,200 has to expend Rs. 11,27,684. The Registration Department spends one-third of its income for its upkeep.

It is seriously doubted whether, in the history of State management all the world over, where there are instances one-half to where one-third or one fourth of the entire revenue of a particular department has to be expended for its up-keep. The pruning knife should not be spared on these departments.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Padmanabha Panikkar.]

But, with all this, I am prone to congratulate the Government on the very bold forward policy adopted in almost all directions. Education, P. W. and other Departments have been liberally treated. At the same time, I must observe, Government must not be unmindful of the interests and anxieties of the people of the country who are engaged in the production of its wealth.

I can very well see that the Financial Secretary has to move on in very hard times. Indeed we are passing through a severe economic crisis. The difficulties of the people will recoil on Government. I believe it is almost the darkest hour for our people.

I have heard very many thoughtful people say that the several fat years we have had will be followed by lean years. If this prediction, like Pharoah's dream, comes to pass, then, Sir, we look up to you to advise our King as to what should be done for the people, even as Joseph, of old did to the people of Egypt. We know that Government are not too wooden, too iron, too inelastic not to feel what is going on about them.

Let us hope the country will pass through this crisis unscathed and the happy dawn be on us before long. Let us hope the swinging of the economic pendulum will ultimately go up to the desired goal of increased prosperity in agriculture, trade, and commerce in our beautiful country.

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*): Sir, all my friends effectively put that the Legislative Council is only a stage and is only fit for members to speak and not to act. I endorse the whole view propounded by my predecessors. The year 1106 shows a surplus Budget of Rs. 2 lakhs and one thousand eighty five. If this is going to be worked out like the surplus Budget of 1105 then I say there is nothing to be commented upon. The surplus Budget of 1105 is the outcome of the extraordinary powers which the Government enjoy in the matter of expenditure, in disbursing money, in diverting and appropriating funds as they like. If they had not enjoyed these powers they would not have been able to convert a deficit Budget into a surplus budget and *viceversa*. We know many instances in which provisions which had been made for 1104 and 1105 and which had been allowed to lapse, have now been carried on to 1106. Often the necessity to appoint a committee of expenditure has been expressed in this Council; and we are sorry to find that nothing has taken place till this day. If you refer to the allotment in the budget for Education you would find that fortynine lakhs have been allotted for Education next year. If the allotment made is spent every year, then there would not have been any necessity for making allotments year after year, at a raised scale like this. Our expenditure is yearly increasing. If you refer to the revenue of 1104 you would find that it came to something like 251 lakhs of rupees and our expenditure was 227·79 lakhs. So, in 1104 there was a surplus of something like 23 lakhs and odd. In 1106, the revenue is less than that of 1104 and the expenditure is greater. When we reach 1106

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

we have to spend something more than 20 lakhs from what we spent in 1104. And, the revenue has fallen from that of 1104 and that of 1105. Under these circumstances, if we go on like this, how could we cope with the expenditure if our revenue is going to be stationary. We know that a major portion of the expenditure of this year and last year was due to raising the salary of certain public servants. We do not complain for raising the salary of the poor-paid servants of the State. We do complain when the Government incur unnecessary expenditure in the appointment of certain officers in the State. It is impossible to understand why the Government should appoint retired men in public service when there are eminent and competent men in the service. If Government are going to take up retired men from public service and appoint them in very high places, then that would block the promotions of persons who are in the subordinate ranks; and fresh recruitment from the unemployed cannot be made. There is no use in wasting the tax-payer's money in appointing Unemployment Committees and preparing reports and acting immediately contrary to the recommendations made by that committee. When the necessary appointments can be made by less costly and more advantageous methods, what is the necessity to resort to costlier methods? It was the sense of the House to appoint an Indian as Director of Public Instruction. Government have disregarded it and even outraged the feelings of the representatives of this House and the people who are responsible for their representation. Personally speaking, I do not entertain any ill-will or grudge against the present Director of Public Instruction. On the other hand, I have the same regard towards him as every one else in this House. On a question of principle, is it fair, justifiable and honourable on the part of Government to throw to the wind the recommendations of this House? If they are going to treat the recommendations like this, I ask what is the use of keeping this Council in this fashion and yearly spending a good lot for maintaining it. If it is for the purpose of advertising to the outside world, we have had enough of it, and I would urge to stop this Council immediately without keeping it in this state. The one conclusion to be derived from all these is that the Government are not at all responsible to the wishes of the people. It is a long standing grievance of the people of Travancore that some of the appointments in the higher ranks of the Police Department are quite unnecessary. In the face of this public opinion, as some of my friends put it, Government thought of appointing a Personal Assistant to the Commissioner of Police. When appointments are made like this we are forced to think that Travancore Government are not acting in the interests of the people but for the sake of a few individuals. This is visible also from the attitude which Government have taken towards drink. Government promised that they would see that the revenue derived from drink is abolished and that drink itself is abolished. But, they are now making attempts to raise this revenue. In the report for 1106 the receipts from Excise are estimated at Rs. 61·73 lakhs. That is more than the revenue of 1105. If Government are going to work out their Excise polic

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. R. Kesava Pillai.]

like this, I ask, how are they going to justify their ends? I would say that if they are very earnest in this matter they must see that the revenue is gradually decreased year by year. The revenue of the last three or four years from the Excise Department has been regularly increasing and if the policy of the department is to work out temperance measures I would ask them how it would be possible when the revenue is increasing; and when the consumption of arrack is also on the increase. If you take the figures for 1103 and 1104 you would find that in 1104 it is more than that of 1103. The consumption per head of population in 1103 was 1·57 drams, and for 1104, 1·647 drams. But the conclusion to be derived from the attitude of Government regarding their Excise policy is, as some other member of this Council put it on a former occasion, that the whole scheme is worked not only on an incorrect understanding of the spirit and letter of the Regulation, but for the one and only purpose of collecting a revenue which has become an obsession and a fetish. If we go through the report of the Excise Commissioner we would find that in championing the cause of the policy of the Excise Department he has gone to the extent of saying that a small measure of toddy forms part of the diet of the labouring population. If it is so I would ask the Excise Commissioner as well as the Government whether it is fair to levy a duty and tax on articles consumed in the country. I would ask whether such a system of taxation exists anywhere in the civilised world. From all these things it would seem that the Travancore Government have gone on increasing revenue year by year. They do not care whether the people of Travancore are able to bear the increasing taxation day by day. For example, I would ask what was the necessity for opening another toll in the line between Alleppey and Quilon. There have been representations of both members of this Council as well as members outside that the opening of tolls in this line would be adding to the burden of the bus-owners who ply their buses through these lines. Against these representations Government auctioned that toll, and they are getting a revenue of Rs. 40,000. I would ask Government if revenue is their only consideration in all these matters. If Government are to function for the benefit of the people then they would never have raised this revenue against public wishes. Protestation like these have been made in this Council in larger numbers; and we are sorry to find that none of them have been acted up to by the Government. Let me prompt Government that, if they are not very serious in their actions, the people also would be prepared to make effective appeals to them so that they may condescend to the requests of the people. Some of my friends have clearly set forth the present economic condition of the country. The fall in the price of our staple products like paddy, cocoanut and tapioca is considerable, and Government have not done anything to alleviate the present distress caused by the reduction in the price of these articles. Government at the same time have tried to maintain the export duties which they raised for these articles in 1104. On account of raising the export duty it is the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

poor producer in the village that suffers. On account of raising the duty on copra, if any person has been benefited in Travancore, I must say it is the mill-owners of Alleppey. As there is a check on export of cocoanut it is they who are able to dictate their own terms to these poor producers for the purchase of these articles. In times of distress I find that the Government did not at all come to the relief of the people. During the years 1103 and 1104, some of the parts of Central and North Travancore were affected by floods. Government took no relief measures to save the people who were distressed in those times. If you refer to the Administration Report for 1104 we find that the poor villager found very hard to pay even the revenue which he had to pay to the Government. If you consider the number of demand notices issued in 1104 you would find that it was more than in 1103. In 1103 the number of demand notices was 4,51,585 and in 1104 it was 4,56,259. The movables disposed of in 1104 were 9740, and in 1103, 8552. From these as years advance we find that our State is descending into abject poverty. To improve the economic conditions, as some of my friends suggested, the appointment of a Trade Commissioner in some important centre of the world is very essential. This subject was moved in Travancore long before, some seven years back. There is a Trade Commissioner for Mysore in London and I think on account of the appointment of the Trade Commissioner the Mysore Government are immensely benefited. If that step is adopted by the Travancore Government also, we can improve our industrial position and get a higher price for our products. Unless we try to develop the resources of this country, there would come a time when the development of our resources would be at a stand-still and the revenue would not increase further. I think it was the Dewan of Mysore who said recently that the revenue of an Indian State is inelastic. Looking at the Budget we find that Travancore has reached something like the maximum revenue it could get. If you refer to the income from Registration and Stamps you would find that it is declining. The number of documents registered in 1104 is less than that in 1103, and the number of suits filed this year is less than that in 1104. All these would show that the revenue of Travancore is year after year not likely to increase as it increased during the last four or five years. To improve the condition of the country, Government must come forward and do something substantial.

Added to the present poverty of the country, there is the question of the jenmies and kudiyans. We try to solve this problem by legislation. But, I would ask the Government, is legislation the only method of solving the acute problem? If, as some of my friends put it, a land mortgage bank is established that would be of very great help to solve this problem. If we capitalise *michavaram* and other dues and *avakasams* and found a bank with the capital required, out of the interests accruing from the capital we would be able to pay the dues to the jenmi and we could save the kudiyans from the devouring jaws of the jenmi and the jenmi would be correspondingly benefited. He would not have the necessity to spend money for collection and for litigation, and he would have

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. R. Kesava Pillai.]

ready resources at his command. If administrative measures like these are not taken, then the welfare of the people could not be promoted and their interests could not be served. Travancore is reputed outside as one of the most elightened States; and she is spoken to be very prosperous too. I am sorry that at this time when the Round Table Conference is about to meet, she is not able to send a representative of her own to that August assemblage.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*): Sir, I would be true neither to my masters of the country nor to myself if I hail with joy the Budget presented for our consideration. The Budget presented by the Government must show that it is a living organism fully alive to the needs of the governed and well aware that the duration of its existence is dependent upon the purity and efficiency of the sources from which it draws its life blood. The Budget must be based on two or three fundamental factors. It must first of all consider whether the economic conditions in which people are situated are sound. It must next consider the resources of the country and how it could be developed. It must see whether the Government have been responsive to the wishes of the people as expressed in the representative institutions and the public press.

I do not congratulate the Financial Secretary for the lucidity with which he has introduced the Budget. I do not think he has touched upon any of these points and shown that the Government's attention were bestowed upon these problems in framing the Budget. Probably he thought that non-reference to these important considerations would make his Budget acceptable to the House.

My friends on this side of the House were laying stress on the fact that this Council has ceased to be of much utility either to the Government or to the people. That it is kept more as an ornamental institution than as a helpmate to the Government in the administration of the country is a patent fact. A very important question which we have to consider when we make our speeches on the Budget is whether these have any effect upon the Government. Sir, I do not feel the enthusiasm which I was feeling two years back when I made my first Budget speech. I have to say that when I found that my first speech was after all not effective, my enthusiasm went down in the second year; and this year I have to say that I stand here with injured feelings and wounded dignity. We have made many constructive suggestions to Government for action. Have they taken action on any of them? Have they offered a single word of explanation in the Budget speech of the Financial Secretary for not acting upon the recommendations of this Council? Have they adopted the policy accepted by them in open Council when they said that when occasion arises they would put an Indian in charge of the Education Department? Is it not flouting the opinion of the members of this Council? Is it not telling them to their very face, "You may say whatever you like but we are going to do what we like". Sir, when this Council passed by an over whelming majority a motion for the abolition

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

of the Administrative Board, Medical Services, the Government bring forward a proposal now to institute another Board on similar lines for the Department of Ayurveda which also which is included in the Medical Department. I would have probably forgiven the Government if they had chosen some other department. Government now come forward and say that the Ayruveda Department is a minor department and hence they are going to have a Board for a much small department than the Medical Department. Why not the Government have a Board with non-officials for the General Administration itself? We have always been demanding that. Why should the Government shirk that and come forward with a non-official board for smaller matters? Sir, these are insults levelled against the members of this House. It is with very great reluctance that I stand here today to offer further criticisms and suggestions to a Government that have all along been deaf to all our demands.

The next question that I wish to ask is whether the Government are aware of the real situation in the country. Government have been proclaiming from house-tops that Travancore is passing through a period of un-exampled prosperity. I am unable to see where that prosperity lies. Either the Government are unable to see the real situation in the country, or they do not care to give a correct picture of the situation. Sir, Travancore is an agricultural country. Its staple products are paddy, tapioca, pepper, cocoanut, rubber and other things. It is too well-known that the people here live upon paddy generally and the poorer classes live upon tapioca. What is the price of tapioca now and what was it in 1103? It is now less than a half of what it was in 1103. What about the price of paddy? It has gone down very much. I do not raise so much objection to the lowering of the prices of these products because it is advantageous to those who have to purchase them. But what about the poor agriculturist who produces paddy, tapioca and other things? He is now losing considerably. He is not getting even a very small margin of profit, even living wages. He is not able to get even the cost of cultivation in some cases, because of the huge fall in the prices of products without any corresponding fall in coolies' wages or in any other direction. What is the result? Agriculture has deteriorated. I know of many instances in which tapioca cultivation has been given up by the poorer classes. It is not possible now-a-days even to get lands cleared of this crop. Has the Director of Agriculture offered any explanation to this position. I do not expect the Government to come to this Council with ready-made suggestions for improving matters. But, is there any indication of their having thought about it? Is there any reference to this in the speech of the Financial Secretary?

And, what about the other articles of our country which are exported? The chief articles that this country has been exporting for the last so many centuries are cocoanut and copra. The price of cocoanut is now only about half of what it was about two years ago. We find that in 1104 the total export from the country was for over 11·8 crores of rupees. Of this Travancore fetched 7·2 crores of rupees by

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. S. Damodaran Asan.]

sale of copra, cocoanut, cocoanut-oil, pepper, rubber and tea. Sir, the prices of these commodities have gone down to very nearly 60 per cent. of what they were just a few years ago, so that, now, Travancore loses 3 crores of rupees annually. Can we stand this strain, Sir? Have the Government considered this point? 3 crores of rupees for Travancore means about Rs. 7½ *per capita*. The people have to pay about Rs. 5 by way of tax, and now the loss per head owing to the lowering of prices comes to about Rs. 7½ per head.

And what about the imports? Taking into account petrol, motors and motor accessories alone, the imports into Travancore have jumped up from 15·5 lakhs in 1103 to 34·1 lakhs in 1104. It has more than doubled.

Sir, these are very important matters. These imports take away our life-blood. How can the country sustain all this drain? The Financial Secretary was consoling himself with the statement that a larger number of ships has touched the Alleppey Port in 1105 than in the previous year. Well, Sir, why have they touched our ports? Is it not to bleed us further more than in previous years? I will just give some figures to prove my statement.

	Exports in lakhs.	*Import in lakhs.*	*Excess in lakhs.*	*Total trade in lakhs.*	*Proportion of excess of exports over imports to total trade.*
	Rs.	Rs.	Rs.		
1102	1140.7	616·4	524·3	1757·1	30 per cent.
1103	1184.1	823·8	360·3	2007·9	18 per cent.
1104	1180·4	932·9	237·5	2113·3	11 per cent.

Sir, in two years, the advantage, which this country was enjoying on account of the excess of exports over imports, has gone down very considerably, from 30% of the total trade of the country to 11% of it. And, I do not know what the figure would be for the year 1105 when the prices of all the products of the country were at a very low figure.

Probably Government are concerned only with the total trade and their Customs revenue. That is what I should gather from the speech of the Financial Secretary. He said that during eleven months we had exported larger quantity than in the previous year. Yes, we have exported a larger quantity, but *for a far lower price*; and a far larger quantity of foreign articles have been dumped upon us from outside during 1105 than in the previous year. But we are forced to purchase foreign articles, because temptations are held out to us.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

And what about the Government's financial condition? After all it does not seem to be very satisfactory. The Excise Revenue, I may predict is bound to go down very considerably in the course of a few years. If the Government expect an increase of about a lakh and odd during 1106 in their Abkari and Opium revenue, I should say that they are going to be very sadly disappointed. I dare say they must have had by now sure symptoms of the fall in their Abkari revenue. We have been advocating the cause of temperance for the last several years. We have been warning the Government that the income from the Excise Department is sure to go down. We have been requesting Government to spend a few lakhs of rupees for getting rid of this tainted revenue. But Government thought otherwise, and probably wisely too, because it must have given them some peace of mind that for a number of years the revenue under this head was not likely to go down. But now, the symptoms are so clear that the Government cannot but find out some means to manage their affairs without this revenue. The Madras Government, Sir, is spending Rs. 4 lakhs *for* temperance propoganda; but *our* Government is spending some money for propoganda *against* temperance. And the Excise Commissioner and other officers of the department get their fairly decent travelling allowance for going to places where temperance propoganda is carried on. The Government help them by sending their C. I. D. officers to work against temperance. What I say is that when a foreign Government is spending money *for* temperance, should the Government of an Indian State spend money *against* temperance? And, if the Government spend money against temperance, should this House countenance such expenditure of money? Should we not enter our emphatic protest? That is the point that we should very seriously consider.

What about salt revenue? If they know what is taking place in other parts of India, I think the Government must realise that, probably within a year, our salt revenue would surely go down. I am stating all these only to point out the precarious condition of our finances. Can the people pay higher taxes to make up for the almost sure fall in the revenue? I do not think they can do it because the country's income, the national wealth of the country, has gone down. Even the prices of landed property, paddy and garden lands have gone down. Then, how are we going to tax the people to a greater extent than at present? The only method therefore is retrenchment. But, our Government are effecting retrenchments by creating new appointments in the higher ranks of Government service and giving very high salaries to the already well-paid heads of departments. The administration is top-heavy. The difficulty is that Government do not care for what *we* say here. They realise the situation only at the eleventh hour when probably it is too late to remedy the defects.

What about our earnings, assets? Our Government have invested more than Rs. 2 crores on Government of India promissory notes. And, what has the Financial Secretary, in his first speech in 1098 told us about

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. S. Damodaran Asan.]

the Government of India promissory notes? He then said that the Government have invested Rs. 50 lakhs on Government of India promissory notes and that, since that was merely the face value and since the Govment of India promissory notes were really depreciating, in value, that investment or asset of ours would not really be worth more than Rs. 25 lakhs. And our chief investment is in the Government of India promissory notes. If the Financial Secretary thought that the Government of India promissory notes would only fetch half of their face value in 1098, I do not know what they would fetch now when the Lahore Congress has repudiated all these loans and when the Government of India itself is prepared to raise loans at higher rates of interest?

And, what about the Quilon-Shencotta Railway, another asset of our Government? We have invested about Rs. 190 lakhs, and we get an income of an outgoing amount. Our income from that asset is in minus quantities.

How can we get on under these circumstances. Even out of the Rs. 2 crores invested in Government of India promissory notes, more than Rs. 60 lakhs belong to the poor cultivators of the country who have invested their small savings out of their hard-earned money in the Government Savings Banks under the impression that they are the safest investments.

So, what I submit is that, on the asset side also, we need not think that we are in a prosperous condition. I am making these remarks only to enable the Government to view the situation seriously. If they would pay any heed to what is taking place in the country and if they want to be prepared to face all these contingencies, I would suggest that they should model their policy according to the times. Anyhow, I am not after all very optimistic about the attitude which the Government might take in regard to the observations made in this House; because my experience here has been bitter. Any how, it is my duty as a representative of the people to place these matters before the Government. I would conclude with a quotation from the Honorable Mr. M. Jamnadas Metha's speech delivered before the Legislative Assembly on the 5th of March 1929.

"The country has been passing through an economic travail of unprecedented duration and intensity; there has been a long and protracted trade depression, which we have not seen for virtually a generation. The purchasing power of the masses and also of the middle classes has undergone a severe shrinkage. Unemployment is stalking in the land, leaving on its trail economic distress and social retardation; and I beg of the Honourable the Finance Member not to attribute all that to what are generally called world causes. The world causes are a handy excuse. In the first instance they save you the trouble of hard-thinking; secondly, they increase your self-complaisance; and thirdly, they prevent you from making any earnest endeavour to improve the situation that may be developed".

MR. ITTOOP ITTEECHAN (*Kunnatnad*): സർ, അടുത്ത കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറിനെപ്പറ്റി ഒരു നിരൂപണം ചെയ്യുവാൻ ആരംഭിക്കുന്നതിന്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മുമ്പായിത്തന്നെ ആ ബഡ്ജറിന് ആസ്ഥാനമായിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ സാമ്പത്തികനിലയെപ്പറ്റി അല്പം പ്രതിപാദിക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്.

As this stage the Agent to the Governor-General, Madras States, and the President left the meeting and the Deputy President took the Chair

സർ, ഒരു ഗവണ്മെൻറിന്റെ മുതലെടുപ്പ് എത്രതന്നെ ആശാസ്യമായിരുന്നാലും അതു് അരാജ്യത്തെ ജനങ്ങളുടെ ജീവൻരക്ഷാർത്ഥം ഊറ്റിപ്പിഴിഞ്ഞു സംഭരിക്കുന്ന ഒന്നാണെങ്കിൽ അതിൽ ഒട്ടും തന്നെ അഭിമാനത്തിനു വഴികാണുന്നില്ല. നേരെമറിച്ചു്, ഗവണ്മെൻറിന്റെ മുതലെടുപ്പു് ഗണ്യമായ വിധത്തിൽ അധഃപതിച്ചാൽ തന്നെയും ഭരണീയജനങ്ങൾ ക്ഷേമോന്മുഖമായ നിലയിൽ കഴിയുന്നു എന്നു കാണുന്നു എങ്കിൽ അതാണ് ഗവണ്മെൻറിന് ഏറ്റവും അഭിമാനകരമായിട്ടുള്ളതു്. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥ പറയുന്ന പക്ഷം സാമ്പത്തികമായി നാം എത്രയും പരിഭ്രമജനകമായ ഒരു നിലയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതിൽ ഒട്ടും തന്നെ അബദ്ധമുണ്ടെന്നു് തോന്നുന്നില്ല. ഈ നാട്ടിലെ ഉൽപ്പന്നങ്ങൾക്കൊന്നിനും വിലയില്ലാതെയും ധനാഗമന മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഭ്രരിഭാഗവും അസ്തമനമയവുമായിട്ടാണു കാണപ്പെട്ടുന്നതു്. എന്നാൽ ജനങ്ങൾ ഓരോ ഇനത്തിൽ പ്രതിവർഷം ചിലവുചെയ്യേണ്ടതായ ഇനങ്ങളിൽ എങ്ങുംതന്നെ തദനുസരണമായ ഒരു കുറവും കാണുന്നില്ല. ഇതു് അനുഭവത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥം മാത്രമാണു്. എന്നാൽ ഇതിനുള്ളകാരണങ്ങൾ എന്തെന്നോ പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഏവ എന്നോ ക്ലേശകഷ്ടമായി ചിന്തിക്കേണ്ടതും, വേണ്ട നിവൃത്തിമാർഗ്ഗങ്ങൾ പ്രവൃത്തിയിൽ വരുത്തേണ്ടതും, ധനതത്വശാസ്ത്രപടുക്കളായ ഭരണമേധാവികളുടെ ചുമതലയാണു്. പരിഭ്രമജനകമായ ഈ നാട്ടിലെ ഇന്നത്തെ ഈ നിലയിൽ നിന്നും ജനങ്ങളെ മോചിപ്പിക്കുന്നതിലേക്കു നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറു വിമുഖതകാണിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ നമ്മുടെ സ്ഥിതിഎന്തായിരിക്കുമെന്നു ചിന്തിക്കുകതന്നെയും സാദ്ധ്യമല്ല. ഇന്നത്തെ ബഡ്ജറിൽ പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വൻതുകകളും തന്നെയും ഏട്ടിൽകണ്ടപശുവിനെപോലെതന്നെ കണക്കാക്കുകയല്ലാതെ കായ്ത്തിൽ വരുന്ന സംഗതിയും ദുസ്സാദ്ധ്യമാണു്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ജനങ്ങൾ സഹായത്തിനായി ഗവണ്മെൻറിന്റെപക്കലാണു് ഓടിഎത്തുന്നതു്. പ്രജാവാത്സല്യത്തോടുകൂടി വേണ്ട ആനുകൂല്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതു്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Ittoop Itteechan.]

ഗവണ്മെന്റിന്റെ കടമയും ആണ്. നമ്മുടെ കയറ്റുമതിസാമാനങ്ങൾക്ക് താരിപ്പുവില വർദ്ധിപ്പിച്ച് തീരുവക്കുട്ടീട്ടുള്ളതിനെ കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ കുറച്ച് ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വിലയിൽ വന്നിട്ടുള്ള കുറവിനെ കഴിയുന്നതു പരിഹരിച്ചും ഈ രാജ്യത്തിൽ ആകമാനംബാധിച്ചിട്ടുള്ള ധനശൈർല്ലഭ്യത്തെ ഗവണ്മെൻറ് യഥാവിധി മനസ്സിലാക്കി നികുതി ഇനത്തിൽ ഒരു ന്യായമായ ശതമാനം മൊത്തത്തിൽ ഇളവുചെയ്യ കൊടുത്തും വേണ്ടിവന്നാൽ ഗവണ്മെൻറിന്റെ നിക്ഷേപധനങ്ങളിൽക്കൂടികൈവച്ച് മുങ്ങിയ പലിശയ്ക്കു ജനങ്ങൾക്കു പണം കടം വാങ്ങുവാനുള്ള സൌകര്യങ്ങൾ എളുപ്പത്തിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തിയും രാജ്യവാസികളെ സഹായിക്കേണ്ടതു് ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഒഴിച്ചുവയ്ക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു കടമയാണ്.

ഇനി അടുത്ത കൊല്ലത്തേക്ക് തയാറാക്കിയിരിക്കുന്ന ബഡ്ജറ്റിനെപ്പറ്റി പൊതുവിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ അതു തീരെ ആശാസ്യമായ ഒന്നാണെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ഫ്ലാനു-ലേക്ക് രണ്ടു കോടി അൻപതുലക്ഷത്തി എഴുപത്തിയൊൻപതിനായിരം രൂപാ വരവും, രണ്ടു കോടിനാല്പത്തിയെട്ടലക്ഷത്തിഎഴുപത്തിഏഴായിരം രൂപാ ചിലവും കഴിച്ചു നീക്കിയിരിപ്പു രണ്ടുലക്ഷത്തിരണ്ടായിരം രൂപാ ഉണ്ടാകുന്നതാണെന്ന് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തന്നാണ്ടു് മുതലെടുപ്പിനേക്കാൾ രണ്ടുലക്ഷത്തിഎഴുപത്തിനാലായിരം രൂപാ അടുത്തവർഷം കൂടുതൽ മുതലെടുപ്പ് ഉണ്ടാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും ആ കൂടുതൽ വരുമാനത്തിനു് ആസ്പദമായി നില്ക്കുന്ന തുകകൾ ഏതെന്ന് ചിന്തിക്കുമ്പോഴാണു് ഈ ആദായം നമുക്കു തീരെ അനഭിമാനകരമായ ഒന്നാണെന്ന് ഉള്ള പരമാർത്ഥം ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതു്. ഉദ്ദിഷ്ടലാഭത്തിൽ ഒരുലക്ഷത്തിഎഴുപത്തൊൻപതിനായിരവും എക്സൈസിനത്തിൽ നിന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുഎന്നാണു് ഗവണ്മെൻറ് അഭിമാനപൂർവം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതുപോലെ തന്നെ ടോളിനത്തിലും ഒരു വമ്പിച്ച തുക അടുത്ത കൊല്ലത്തേക്ക് നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറ് കൂടുതൽ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടു്. ഗവണ്മെൻറിന്റെ അബ്കാരി നയത്തെപ്പറ്റി ഈ സഭയിൽ തന്നെ പല പ്രാവശ്യവും ആക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ളതാണു്. മധുവഞ്ജനം തന്നെയാണു് ഗവണ്മെൻറിന്റെ നയമെന്നു പലപ്പോഴും ഗവണ്മെൻറ് പ്രകടമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആ ഇനത്തിലുള്ള ഗവണ്മെൻറിന്റെ ആദായം പ്രതിവർഷം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ഇരിക്കുന്നു എന്നു കാണുന്നതിൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നിന്നും നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറിന്റെ മധുവഞ്ജനനയം ഏതുരീതിയിൽ ഇരിക്കുന്നുഎന്നു് അനുമാനിക്കാവുന്നതാകുന്നു. അതിനും പുറമെ യഥാ ത്ഥ മധുവഞ്ജന പ്രവൃത്തകന്മാരോടും ഗവണ്മെൻറു് ഇപ്പോഴും പ്രവർത്തി ച്ചുവരുന്ന മർദ്ദനനയവും ഏറ്റവും നിന്ദ്യമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. തിരുവി താംകൂറിലെ ടോറി സമ്പ്രദായം നിറുത്തലാക്കണമെന്നു് ഒരുപ്രമേയം ഏ താനും കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പു് ഈസഭയിൽ തന്നെ പാസ്സാക്കീട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതു് ഈസഭയിൽ പാസാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മറ്റു പല പ്രമേയങ്ങളെപ്പോ ലെ തന്നെ വെറും വിസ്മൃതകോടിയിൽ തന്നെ ഇപ്പോഴും സ്ഥിതിചെ യ്യുന്നതേയുള്ളൂ. ഒരു രാജ്യത്തെ പൌരാവലിയുടെ സഞ്ചാരസ്വാതന്ത്ര്യ ത്തെ പ്രതിരോധിച്ചു് കരംചുമത്തുക എന്നുള്ള സമ്പ്രദായം അപരിഷ്കൃ തമെന്നു് തന്നെയല്ല കേവലം മൃഗീയമായ ഒന്നുതന്നെയാണു്. നിഷ്ഠസ ഭയുടെ ശുപാർശയെ സ്വീകരിച്ചു് ടോറി സമ്പ്രദായത്തെ പാടെ നിറു ത്തൽ ചെയ്താൽ തന്നെയും ഗവണ്മെണ്ടിനു് ഇപ്പോഴും കിട്ടിക്കൊണ്ടിരി ക്കുന്ന ആദായം മറ്റു വിധത്തിൽ ഈടാക്കാവുന്നതാണു്. ഇപ്രകാരം ശക്തിയോ സ്വാതന്ത്ര്യമോ ഇല്ലാത്ത ഒരു പ്രതിനിധി സ്ഥാപനത്തെ അതേ നിലയിൽ വച്ചു് പുലർത്തുന്നതിലും ഭേദം അതിനെ പാടെ നിറു ത്തിക്കളയുകയാണു് എന്നുള്ള ബഹുജനമതം ഗവണ്മെൻറും ധരിച്ചിരിക്കു മെന്നു് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അടുത്തകൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറിൽ അക്ഷന്ത വ്യമായി കാണുന്ന മറെറാരു സംഗതി ക്യാപ്പിറൽ ചിലവുകളുടെ ഇന ത്തിൽ ഇരുപത്തിഏഴുലക്ഷത്തിൽപരം രൂപാ നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്നു എ ന്നുള്ളതും അവയെല്ലാം തന്നെ തലസ്ഥാനനഗരത്തിന്റെ ആഡംബരപ രിപൂർണ്ണതയ്ക്കു മാത്രം ഉപകരിക്കുന്നവയാണെന്നുള്ളതുമാണു്. രാജധാനി ഇന്ദ്രലോകമോ മഹേന്ദ്രലോകമോ ആക്കുന്നതിൽ എനിക്കു യാതൊരു വി രോധവും ഇല്ല. എന്നാൽ ഗ്രാമവാസികളായ കർഷന്മാരെ ഞെക്കി പ്പിഴിഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്ന ധനമെല്ലാം ഏതാനും ചിലരുടെ സുഖസൌഖ്യാദി കൾക്കായിമാത്രം വിനിയോഗിക്കയും നിരുതിദായകന്മാരായവർക്കു് ഗതാ ഗതത്തിനോ, വിദ്യാഭ്യാസത്തിനോ, വൈദ്യസഹായത്തിനോ വേണ്ടയാ തൊരു സൌകര്യങ്ങളും പ്രദാനം ചെയ്യാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന നയം ഏ റ്റവും ആക്ഷേപാർഹമായിട്ടുള്ളതു് തന്നെയാണു്. ഇത്തവണത്തെ ബ ഡ്ജറിൽ വിശേഷ വിധിയായി കാണുന്ന ഒരു സംഗതി മുൻകൊല്ലങ്ങ ളെ അപേക്ഷിച്ചു് അടുത്ത കൊല്ലത്തേക്കുള്ള നീക്കിയിരിപ്പു് വളരെ കു റവാണെന്നുള്ളതാകുന്നു. ഫ്ര ഠ ന-ലേക്കു് തന്നാണ്ടുവകയിൽ ചിലവു കു ഴിച്ചിടേണ്ടിവന്നതു് രണ്ടുലക്ഷത്തിരണ്ടായിരം രൂപാ മാത്രമാണെന്നു് മാത്ര

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Ittoop Itteechan.]

മല്ല ആണ്ടവസാനത്തിൽ നീക്കിയിരിപ്പു വകയിൽ ആകെയുള്ളതു് നാല്പത്തിനാലുലക്ഷത്തിതൊണ്ണൂറിഒൻപതിനായിരത്തി തൊള്ളായിരത്തി എൺപത്തിഅഞ്ചു രൂപാ മാത്രമേയുള്ളു. കഴിഞ്ഞവർഷത്തേതിൽനിന്നും ഈ തുക ഏഴുലക്ഷത്തിഅയ്യായിരത്തിനാന്നൂറിഎണ്പത്തിയഞ്ചു രൂപാ കുറവാണെന്നുള്ളതു് നാം പ്രത്യേകം അനുസ്മരിക്കണം. നീക്കിയിരിപ്പുള്ള മൂലധനത്തിൽനിന്നും ഇപ്രകാരമുള്ള വൻതുകകളും പിൻവലിക്കുന്നതു രാജ്യത്തിന്റെ പൊതുക്ഷേമത്തെ വളർത്തുന്നതിനോ പുലർത്തുന്നതിനോ ആണെങ്കിൽ അതു് ഒരു വിധത്തിലും ആക്ഷേപാർഹമായിട്ടുള്ളതല്ല. എന്നാൽ ഒരു രാജ്യത്തിന്റെപൊതുനേട്ടത്തെ ഇപ്പോഴത്തെ രീതിയിൽ എതാനും ചിലരുടെ സുഖസൌഖ്യാദികളെ പുലർത്തുന്നതിനു് വേണ്ടിമാത്രം പ്രതിവർഷം പരിശുഷ്കമാക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതു് വലിയ അവിവേകമാകുന്നു.

സർ, തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള കാർഷികയോഗ്യമായ ഭൂമിയിൽ വളരെ ഭാഗവും ഇപ്പോഴും ഗവണ്മെൻറിന്റെ ആധീനതയിൽ നിരുപയോഗമായികിടക്കുകയാണു്. ദേഹണ്ണത്തിനു് സ്ഥലമില്ലാതെ പൊതുജനങ്ങളും നിരന്തരം മുറവിളികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും പുതുവൽ സ്ഥലം പതിച്ചുകൊടുക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു് ഇന്നും ഒരുവക ചിറമ്മനയംതന്നെയാണു് തുടർന്നുവരുന്നതു്. തന്നെയുമല്ല ഈ അനഭിലഷണീയമായ നയം ഒന്നിനൊന്നു് അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുവരുന്നു എന്നും ഈ തവണത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽനിന്നും കാണാവുന്നതാണു്.

൧൯൨൯ൽ പുതുവൽ പതിച്ചുകൊടുത്ത വകയിൽ ഗവണ്മെൻറിലേക്കു വന്നിട്ടുള്ള ആദായം നാലുലക്ഷത്തിരുൻപതിനായിരം രൂപായാണെങ്കിലും ആ തുക അടുത്തകൊല്ലം നാലുലക്ഷം രൂപായായി കുറയുമെന്നാണു് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. സാധുക്കളായ ജനങ്ങൾ ദേഹണ്ണത്തിനും കുടിപാർപ്പിനും സ്ഥലമില്ലാതെ വലയുമ്പോൾ ഭൂതം നിധികാക്കുന്നതുപോലെ ഗവണ്മെൻറു പുതുവൽ സ്ഥലങ്ങളെവച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യം എന്തെന്നു് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഈ തരുണത്തിൽ മറെറാരു പ്രത്യേക സംഗതികൂടി ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽകൊണ്ടുവരേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. മേൽപറഞ്ഞ വിധത്തിൽ സ്ഥലമില്ലാതെ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും അധഃകൃത ജാതിക്കാരാണു്. അവരുടെ ദുരവസ്ഥകളെ പരിഹരിക്കുന്നതിലേക്കായി ഒരു അധഃകൃത സംരക്ഷകനെ പ്രത്യേകം അലവൻസ് കൊടുത്തു് ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും നിയ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പറയത്തക്ക യാതൊരു പ്രയോജനവും ഈ സംഗതിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകാണുന്നില്ല. ഭാരമേറിയതും ഏറക്കുറെ ന്യൂതനവുമായ ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തെ നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരുദ്യോഗസ്ഥന്റെ തലയിൽ ഈ ഭാരവും കൂടി ചുമത്തിയതുകൊണ്ടു് കായ്മമായഫലം സിദ്ധിക്കുവാൻ അസാദ്ധ്യവുമാണു്. തന്നിമിത്തം അധ്യക്ഷനും സംരക്ഷകനുമായി ഓരാളെ പ്രത്യേകം നിയമിച്ചു് ഈ വിഷയത്തിൽ കായ്മമായിതന്നെ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടകാലം വളരെ അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു് വിനയപൂർവ്വം ഗവണ്മെൻറിനെ ഞാൻ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

സർ, പൊതുമരാമത്തിലേക്കു് നാല്പത്തിമൂന്നുലക്ഷത്തിമുപ്പതിനായിരത്തി മുന്നൂററിഅൻപത്തിരണ്ടു രൂപായും മെഡിക്കൽ വകുപ്പിലേക്കു പന്ത്രണ്ടുലക്ഷത്തി പതിമൂവ്വായിരത്തിനാന്നൂററിഅൻപത്തിഅഞ്ചു രൂപായും അടുത്തകൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ രണ്ടു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഉത്തരതിരുവിതാംകൂർകാക്കും പ്രത്യേകിച്ചു് എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിനും ഉണ്ടാകുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങളും എത്രമാത്രമാണെന്നുള്ള സംഗതി പ്രത്യേകം ചിന്തനീയമാണു്. പ്രതിവർഷം ഓരോ വൻതുകകൾ പൊതുമരാമത്തുവകയ്ക്കായി ബഡ്ജറിൽ കൊള്ളിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും അവയിൽ സിംഹഭാഗവും ദക്ഷിണദേശങ്ങളിൽമാത്രമാണു് വിനിയോഗിക്കപ്പെടുക. ഗതാഗതസൌകര്യങ്ങളുടെ അഭാവത്താൽ ഒട്ടുവളരെ വിഷമിച്ചു കഴിക്കുന്ന ഉത്തരദേശീയർക്കു് ഗവണ്മെൻറിന്റെ ആനുകൂല്യത്താൽ വല്ലതുമൊരു അംശം അനുവദിച്ചുകിട്ടിയാൽതന്നെയും അതു മിക്കവാറും ആണ്ടവസാനത്തിൽ ലാപ്സായിപോകുകയല്ലാതെ ഗണ്യമായ യാതൊരു ആനുകൂല്യവും അവിടത്തെ ജനങ്ങൾക്കു് ലഭിക്കുന്നില്ല. പൊതുമരാമത്തു ബഡ്ജറിന്റെ ഓരോ പേജുകളിലും ദേശീയപക്ഷപാതം എത്രകണ്ടു് പ്രത്യക്ഷമായി കാണുന്നു എന്നു് ഒരു ഉദാഹരണത്താൽ ഞാൻ ഇവിടെ തെളിയിക്കാം. വടക്കൻകൊല്ലത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ചിലവഴിക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്നതുക പതിനെട്ടുലക്ഷത്തി എൺപത്തിയാറായിരത്തിതൊണ്ണൂററിരണ്ടുരൂപയാണു. ഇതിൽ കുന്നത്തുനാട്ടുതാലൂക്കിനു് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള വീതം പന്തീരായിരം രൂപയാണു്. പുതിയ റോഡുകൾ തുറക്കുന്നതിനു് ബഡ്ജറിൽ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതുക രണ്ടുലക്ഷത്തി അറുപത്തിയാറായിരത്തി എഴുപതുരൂപയാണു്. ഇതിൽ കുന്നത്തുനാട്ടിനു് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള സംഖ്യ വെറും ഇരുന്നൂറുരൂപയാകുന്നു. ഉദ്ദേശം നാന്നൂറു ചതുരശ്രമൈലിൽ വിസ്തീർണ്ണവും രണ്ടുലക്ഷത്തോളം ജനസംഖ്യയും പത്തുലക്ഷം രൂപായോളം മുത

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr Ittoop Ittechan.]

ലെട്ടപ്പും ഉള്ള കന്നത്തുനാട്ട് താലൂക്കിനെ ഇപ്രകാരം ത്യാജ്യകോടിയിൽ തള്ളിയതു് ഒരുവിധത്തിലും ക്ഷന്തവ്യമല്ല. പുതിയ ഒരു റോഡിലേക്കായി ൨൦൦ രൂപാ ഉള്ളതും മനുഷ്യക്കു് നടക്കാനല്ല കന്നുകാലികൾക്കു് നടക്കാനാണു് എന്നുള്ളതും പ്രത്യേകം പ്രസ്താവയോഗ്യമാണു്. കന്നത്തുനാട്ടിലും മനുഷ്യർ ഉണ്ടെന്നു നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറു് ഇനിയെങ്കിലും ധരിച്ചാൽകൊള്ളാമെന്നു് എനിക്കൊരു അഗ്രഹമുണ്ടു്.

സർ, ഇതുപോലെതന്നെ വൈദ്യസഹായവിഷയത്തിലും കന്നത്തുനാട്ടുതാലൂക്കുകാർ അനുഭവിക്കുന്ന സങ്കടങ്ങളും ഒട്ടും ചില്ലറയല്ല. രാജ്യത്തിൻറെ ഇതരഭാഗങ്ങളിൽ ആറും ഏഴും മയിലിനിടക്കു് ഓരോ ആശുപത്രികൾ സ്ഥാപിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിലേക്കു് ഗവണ്മെൻറിനു് യാതൊരു വൈമനസ്യവും ഇല്ലെങ്കിലും പെരുമ്പാവൂർ ഡിസ്പെൻസറിയിൽ നിന്നും ഒൻപതു്മയിൽ അകലെയുള്ളതും ഇടയ്ക്കുള്ള പെരിയാറിനാൽ വേർതിരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ആയ മാണിക്കമംഗലം, മഞ്ഞപ്ര, കോതകുളങ്ങര, ചെങ്ങമനാടു്, പാറക്കടവു് മുതലായ അഞ്ചുപകൃതികളെ അധിവസിക്കുന്ന ഉദ്ദേശം മുപ്പതിനായിരത്തിൽപരം ജനങ്ങളുടെഉപയോഗത്തിലേക്കു് ഒരു ഡിസ്പെൻസറി സ്ഥാപിച്ചുതരണമെന്നുള്ള ജനങ്ങളുടെ ഒട്ടുകാലത്തെ മുറവിളിയുടെ ഫലമായി അങ്കമാലിയിൽ ഒരു ഡിസ്പെൻസറി സ്ഥാപിക്കുന്നതിലേക്കു് മെഡിക്കൽബോർഡുകാർ ഔദ്യോഗികപൂർവം ചെയ്ത ശുപാർശയെ നമ്മുടെഗവണ്മെൻറു കരുണാപുരസ്സരം നിഷേധിക്കയാണു് ചെയ്തതു് എന്ന വ്യസനപൂർവം ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

സർ, അതുപോലെതന്നെ പെരിയാറിൽ ഒരു പാലം പണിയേണ്ടതിൻറെ അത്യാവശ്യകതയെപ്പറ്റി നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറിനുതന്നെ പലപ്പോഴും ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണെങ്കിലും ആ നിർഭാഗ്യസ്ഥാനം ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിലായിപ്പോയി എന്നുള്ള ഏകകാരണത്താൽ പെരിയാറിലെ കടത്തിൻറെ കഷ്ടകാലം ഇനിയും അവസാനിച്ചിട്ടില്ല. ഈവിധമുള്ള ദേശീയപക്ഷപാതം ധനവിനിമയവിഷയത്തിൽ മാത്രമല്ല ഗവണ്മെൻറു കാണിച്ചുവരുന്നതു്. ഏതാനും ചില സമുദായങ്ങൾക്കെന്നപോലെ തന്നെ ചുരുക്കംചില താലൂക്കുകൾക്കു് തിരുവിതാംകൂറിലെ ഉദ്യോഗങ്ങൾ മിക്കതും പണയപ്പെട്ടപോയിട്ടുണ്ടു്. സർ, എൻറെ നിയോജകമണ്ഡലം വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു് അധികം പിന്നണിയിൽ അല്ലെങ്കിലും അവിടെ നിന്നും ഗവണ്മെൻറു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സർവ്വീസിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് ഭാഗധേയം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവർ പോലീസ്, എക്സൈസ്, ഈ വകുപ്പുകളിൽ ഏതാനും ശിപായിമാരും ഒരു തഹശീൽദാരും, ഒരു ഒന്നാം ക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേട്ടും, രണ്ടു സബ് രജിസ്ട്രാരന്മാരും, അഞ്ച് ഹെഡ് മാസ്റ്റർമാരും, എട്ടോ ഒൻപതോ പാവ്ത്യകാരന്മാരും മാത്രമാണ്. ഇത്രയും വിശദമായ ഒരു പട്ടിക ഇവിടെ കാണിച്ചത് പ്രാദേശികപ്രാതിനിധ്യത്തിൽ കുന്നത്തുനാട്ടിന് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ആനുകൂല്യത്തെ കാണിക്കാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു. എന്നാൽ ഇതിൽ ആദ്യത്തെ ശിപായിവട്ടത്തിൽപെട്ടവരിൽ ചിലരെ ഒഴിച്ച് ബാക്കിയുള്ളവരെല്ലാം സവർണ്ണഹിന്ദുക്കളാണ് എന്നുള്ളത് പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണ്. അതിനാൽ ഉദ്യോഗനിയമനവിഷയത്തിൽ സമുദായപ്രാതിനിധ്യതത്വത്തോടുകൂടി തന്നെ ചില ദേശീയപരിഗണനങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണെന്ന് മാത്രം ഞാൻ തൽക്കാലം ഗവണ്മെൻറിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

സർ, ഇങ്ങനെ രാജ്യത്തിന്റെ താൽക്കാലികമായ സാമ്പത്തിക നിലയേയും ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഭരണരീതിയിൽ അനുഭവപ്പെടുന്ന വൈകല്യങ്ങളേയും പറഞ്ഞു സുദീർഘമായി പ്രതിപാദിച്ചു തുടങ്ങിയാൽ സമയം അതിക്രമിച്ചുപോകുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. അവസാനമായി ഒരു രാജ്യത്തെ ഗവണ്മെൻറ് ആ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി മാത്രമാണെന്നും, അല്ലാതെ ജനങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറിനുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്നവരല്ലെന്നും ഉള്ള മഹത്തത്വത്തെ നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറിനെ ഒരിക്കൽക്കൂടി ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഞാൻ വിരമിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*) : സർ, ഇന്നു ഈ സഭയുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്ക് വിഷയീഭവിച്ചിട്ടുള്ള ബഡ്ജറിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഫൈനാൻഷ്യൽ സിക്രട്ടറി ചെയ്തപ്രസംഗത്തിന്റെ പകർപ്പ് ഞാൻ ശ്രദ്ധാപൂർവം വായിച്ചു. ഇതിനുമുമ്പുള്ള ഓരോകൊല്ലത്തിലേയും ബഡ്ജറും കൊല്ലാവസാനത്തിലുള്ള മിച്ചവും നോക്കുമ്പോൾ ഓരോ കൊല്ലത്തിലും ഓരോ ഗണ്യമായ സംഖ്യ മിച്ചംവയ്ക്കണമെന്ന ഗവണ്മെൻറിനു നിർബന്ധമുള്ളതായിട്ടു തോന്നുന്നുണ്ട്. ഈ സംഗതി ഈ സഭയിലെ സാമാജികന്മാർ എന്നുമാത്രമല്ല തിരുവിതാംകൂറിലെ കാര്യവിവരമുള്ള എല്ലാവരും മനസ്സിലാക്കീട്ടുമുണ്ട്.

എന്നാൽ ഈ കൊല്ലത്തിൽ പലഅസാധാരണസംഭവങ്ങൾക്കും വലിയവലിയ സംഖ്യ ചിലവഴിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടും ഒരു മിച്ചം തന്നെഉണ്ടാക്കാൻ നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറിനുസാധിച്ചു. അടുത്തകൊല്ലത്തേബഡ്ജറിലും രണ്ടുലക്ഷത്തിൽ ശിഷ്ടംരൂപാ മിച്ചംഉണ്ടാക്കത്തക്കനിലയിലാണ് ശ്രീമ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. S. Mahomed.]

രിച്ചിട്ടുള്ളതെങ്കിലും വർഷാവസാനത്തിൽ വേണമെങ്കിൽ ഇരുപതുലക്ഷം ആക്കാനുംസാധിക്കും. ഇതിനു് ഇന്നത്തേഗവണ്മെൻറിനേ കൂറപ്പെട്ടത്തേണ്ട ആവശ്യം ഉണ്ടെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. കുറേകൊല്ലങ്ങളായി തിരുവിതാംകൂർ ഭരിച്ചവരുന്ന ഓരോ ദിവാൻജിമാരുടെയും, അവരേസഹായിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റുള്ളവരുടേയും കാലത്തു് ഇങ്ങനെ ആണു് നടക്കുന്നതായി കാണുന്നതു്. ആയതുകൊണ്ടു് മിച്ചംഉണ്ടാക്കുന്നതിനേസംബന്ധിച്ചു പരാതിപറയണമെന്നും ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. പിന്നീടു് എനിക്കു് പറയാനുള്ളതു് അടുത്തകൊല്ലത്തിലേക്കു് ൨,൶൭,൦൦൦ രൂപാ ചിലവിനത്തിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ സംഖ്യമുഴുവൻ ശരിയായ വിധത്തിൽ ചിലവഴിക്കണമെന്നു് മാത്രമാണു് എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്. അങ്ങനവസാനത്തിൽ ചിലവുചെയ്യേണ്ടതുകയ ചിലവുചെയ്യാതെ മിച്ചം വയ്ക്കരുതെന്നാണു് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു തലവന്മാരോടു എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്.

MR. L. R. RAJA RAJA VARMA KOIL TAMPURAN (*Changanachery cum Peermade*): ഏതെങ്കിലും ഒരുതുക ലാപ്സ്ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നു് ഇപ്പോഴത്തേ ബഡ്ജററ് നോക്കിയതിൽ അറിയാൻസാധിക്കുമോ?

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*): റിവൈസ്ഡ്ബഡ്ജററ് നോക്കിയാൽ പലഇനങ്ങളും ലാപ്സ് ചെയ്യാതെ ഇരിക്കാൻ നിവർത്തിയില്ലയെന്നു കാണാൻകഴിയും.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): അതെങ്ങിനെയാണു്?

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*): റിവൈസ്ഡ് എസ്റ്റിമേറും അക്കൊല്ലത്തെ അടങ്കലുംനോക്കിയാൽ സാധാരണ ബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യക്കു് അറിയാവുന്നതാണു്. (മി: ജീ. പരമേശ്വരൻപിള്ള: ഹീയർ, ഹീയർ.) ഈ കൊല്ലത്തേ ബഡ്ജററിൽ ചിലഇനങ്ങൾ രാജ്യക്ഷേമകരമായസംഗതികൾക്കായി കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണു് എൻെറ വിശ്വാസം. ആയതുകൊണ്ടാണു് ചിലവിനത്തിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാസംഖ്യയും ചിലവഴിക്കണമെന്നുഞാൻ ആദ്യം പ്രസ്താവിച്ചതു്. കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തിൽനിന്നു ഗതാഗതസൌകര്യങ്ങൾക്കായി ൫,൦൦൦ രൂപാ കൂടുതലായിനീക്കിവച്ചിട്ടുണ്ടു്, മാർക്കറിൻെറ അഭിവൃദ്ധിക്കായി സ്തു,൦൦൦ രൂപാകൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതെല്ലാം ജനങ്ങൾക്കു് ഗവണ്മെൻറു ഉദ്ദേശിച്ചനിലയിൽ കൂടിചിലവഴിക്കുന്നപക്ഷം എന്തോ ചില പ്രയോജനങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്നു് നമുക്കാശിക്കാം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മദ്രാസിലെഇഞ്ചിനീയറിംഗ് കാളേജിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അവിടെ വേണ്ടവിധത്തിൽ പ്രവേശനം നൽകാത്തതിനാൽ ഗവണ്മെൻറ് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ച് ബനാറീസ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽനിന്നും നടത്തിവരുന്ന ഇഞ്ചിനീയറിങ്ങ് കാളേജിൽ ഈ രാജ്യത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പ്രവേശനസൗകര്യം ഉണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം വേണ്ടഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

MR. A. C. KURIAKOSE (*Minachil cum Devicolam*) : മുൻപേ മദ്രാസ് ഇഞ്ചിനീയറിംഗ് കാളേജിൽ ഇവിടെയുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളെ പ്രവേശിപ്പിച്ചു വന്നിരുന്നതായി അറിയാമോ?

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*) : അറിയാം. എന്നാൽ എന്തോ കാരണവശാൽ അതു നിറുത്തിയിരിക്കയാണ്.

MR. A. C. KURIAKOSE (*Minachil cum Devicolam*) : അതിലേക്കുള്ള കാരണം എന്തെന്നറിയാമോ? മുമ്പു മദ്രാസ് എൻജിനീയറിംഗ് കാളേജിലേക്കു തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറ് നൽകിവന്ന ധനസഹായം ഇപ്പോൾ നൽകാത്തതാണ് അതിനു കാരണമെന്നറിയാമോ?

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*) : അതുകൊണ്ടായിരിക്കണം. മുൻപ് കൊടുത്തിരുന്നാലും ഇല്ലെങ്കിലും ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഇഞ്ചിനീയറിംഗ് കാളേജിൽ പ്രവേശനമില്ല. അതിലേക്കു ഒരു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുന്നതിനായി ബനാറീസ് ഇഞ്ചിനീയറിംഗ് കാളേജുമായി വേണ്ടനടപടികൾ നടത്തീട്ടുണ്ടെന്നു ബഡ്ജറുകൊണ്ടു കാണുന്നതു് അഭിനന്ദനാർഹം തന്നെ.

൭,൦൦൦ ചിലവാനം രൂപാ ഡാക്ടർ ജക്കാക്സിന്റെ സ്കീമനുസരിച്ച് ചിലവഴിക്കുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആസംഖ്യയും ജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യത്തിനു ഉതകുത്തക്കനിലയിൽ ചിലവഴിക്കുന്നപക്ഷം ആകാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിനെ അഭിനന്ദിക്കണം. മദനപ്പള്ളി ആശുപത്രിയിൽ ചികിത്സക്കായി ആണ്ടിൽ പതിനയ്യായിരം രൂപാവീതം രണ്ടു കൊല്ലമായി മുപ്പതിനായിരം രൂപാ കൊടുക്കാൻ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നതു ജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ്. അതിനെ ആരും ആക്ഷേപിക്കുമെന്നു എനിക്കു വിചാരമില്ല. എങ്കിലും ഈ തിരുവിതാംകൂറിൽ ദിനംപ്രതി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ ഭയങ്കരരോഗത്തെ തടയാൻ വേണ്ടമാർഗ്ഗങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉണ്ടാക്കാൻ ഗവണ്മെൻറ് ശ്രദ്ധിക്കാത്തതു വളരെ ആക്ഷേപകരമാണ്. ഇവിടെ ഒരു സാനിട്ടോറിയം സ്ഥാപിക്കാൻ ചിലശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

എന്ന മുൻപ് കേട്ടിരുന്നു; എന്നാൽ ഫൈനാൻഷ്യൽസെക്രിട്ടറിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽ അവയെ സംബന്ധിച്ചു യാതൊന്നും പറഞ്ഞുകാണാത്തതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെൻറ് അതിനെപ്പറ്റിയാതൊന്നും ചെയ്യാൻ ഒരുമ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നുവേണം വിചാരിക്കാൻ. ജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യത്തെ സംബന്ധിച്ച ഇന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂറിൻറെ നിലയ്ക്ക് ഈ മാതിരി രോഗങ്ങളെ ചികിത്സിക്കുന്നതിനുവേണ്ട സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു് ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമാണു.

ആയുർവേദ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ ഒരു ബോർഡിൻറെ കീഴിൽ ആക്കുന്നതിൽ ഉള്ള അനാശാസ്യതയെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയെന്നുള്ളതാണു എനിക്ക് അടുത്തതായി ചെയ്യാനുള്ളതു്. മെഡിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് ഒരു ബോർഡിൻറെ കീഴിൽ വന്നതിനുശേഷം ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ വന്ന ക്രുടിയാട്ടുള്ള ദോഷങ്ങൾ എത്രമാത്രമാണെന്നു പറഞ്ഞറിയിക്കാൻപ്രയാസം. ഇതിനുമുൻപുണ്ടായിരുന്ന കായ്ക്ഷമത അശേഷം നശിച്ചതുനിമിത്തം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലുള്ള ഡാക്ടറന്മാരുടെ ഹൃദയമെല്ലാംക്രൂരതകൊണ്ടു നിറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. അഴിമതിയുംഅക്രമവും മിക്കആഴ്ചപത്രികകളിലും കളിയാടിക്കൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്. ഇതിനെല്ലാംപ്രധാനകാരണം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ ശരിയായി നിയന്ത്രിക്കാൻ ഒരു മേധാവിയില്ലാത്തതാണു്. ബോർഡ് എന്നുവച്ചാൽ ഒരു വെറും പലകയെന്നാണു് അവർ വിചാരിക്കുന്നതു് (ചിരി). ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു ബോർഡ് ആയുർവേദഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനും ഏർപ്പെടുത്തി വൈദ്യന്മാരുടെ കണ്ണിലും ഇതിനെ പലകയായിട്ടു കാണിക്കുന്നതു ഒട്ടും ശരിയല്ല.

വളരെഗണ്യമായ ഒരു സംഖ്യ ചിലവു ചെയ്തതിനു ശേഷമാണു് നീണ്ടകരപാലം പണികഴിച്ചിട്ടുള്ളതു. അതുകൊണ്ടു ശരിയായ ഫലം കിട്ടണമെങ്കിൽ തോട്ടപ്പള്ളിയിലും ഒരു പാലം തീരേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. ദിവാൻജിഅവർകളുടെ കഴിഞ്ഞ പ്രജാസഭയിലെ ഉപക്രമപ്രസംഗത്തിൽ തോട്ടപ്പള്ളിയിൽ ഒരു പാലം തീക്കേണ്ട അത്യാവശ്യമുണ്ടെന്നു സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രിട്ടറിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽ അതിനെ സംബന്ധിച്ചു യാതൊന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു ഗതാഗതസൌകര്യത്തിനു അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ഈ പാലം കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ പണിയിക്കേണ്ടതാണു്. ഇതിനുംപുറമെ അരുർ ഒരുപാലം പണിയേണ്ടതും അത്യാവശ്യമാണു്. അല്ലെങ്കിൽ നീണ്ടകരയുള്ള ചങ്ങാടമെങ്കിലും അവിടെ ഇട്ടുനപക്ഷം യാത്രക്കാക്കും മറ്റും ബസ്സുകൊണ്ടു പോകുന്നതിനും ഉപയോഗപ്രദമായിരിക്കും.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ബഡ്ജറ്റ് ആകപ്പാടെ നോക്കുന്നപക്ഷം പ്രധാനമായികാണുന്ന ന്യൂനത വ്യവസായപോഷണാർത്ഥം ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നുള്ളതാണ്. എന്നാൽ തുകൽ വിദേശങ്ങളിലേക്ക് അയക്കുന്നതിന് എന്തൊ ചിലസം ഗതികളെല്ലാം ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി ബഡ്ജറുകൊണ്ട് കാണുന്നുണ്ട്. വ്യവസായഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ സംബന്ധിച്ചടത്തോളം അവശ്യമായി പ്രവർത്തിക്കേണ്ട സംഗതി ഗവണ്മെൻറ് ചെയ്തിട്ടില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെ പ്രധാനമായ വ്യവസായം കയറ്, കയറുപാ (mats and mattings) വ്യവസായമാണ് എന്ന് എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നതാണ്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഗവണ്മെൻറ് വല്ലതായി യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. ജനങ്ങളുടെ പ്രയത്നംകൊണ്ടുമാത്രമാണ് അതു ഒരുവിധം നല്ലനിലയിൽ എത്തിയിരുന്നതു്.

ഇപ്പോഴും ഈ വ്യവസായത്തിന്റെ സ്ഥിതി വളരെ പരിതാപകരമായനിലയിൽ എത്തീട്ടുണ്ടെന്നും മിക്കവാറും തിരുവിതാംകൂർ വിട്ട യാതുപറഞ്ഞുവരികയാണെന്നും അതിനെസംബന്ധിച്ച് വേണ്ട അന്വേഷണം നടത്താൻ ഒരു കമ്മിറ്റിയെ രൂപീകരിക്കണമെന്നും വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഈകൌൺസിലിൽതന്നെ ഞാൻ ഒരുപ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന്റെ അധഃപതനത്തിനുള്ള കാരണം താഴെ പറയുന്നവയാണ്. (ക)വിദേശങ്ങളിൽ ഈ വ്യവസായം ധാരാളം നടപ്പിലായിട്ടുണ്ട്. (ഖ)ഇവിടത്തെ കയറു വളരെ ആദായകരമായി വിദേശികൾക്കു ലഭിക്കുന്നു. (ഗ) ധനവിഷയത്തിൽ നമ്മുടെ നാട്ടിലെ കച്ചവടക്കാക്കുള്ള അസൌകര്യം. (ഘ) കയറുപായ് അളക്കുന്നതിൽ വിദേശക്കച്ചവടക്കാരോടും നാട്ടുകച്ചവടക്കാരോടും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കാണിക്കുന്ന നയവ്യത്യാസം. കയറുപായ് വിദേശങ്ങളിൽ അയയ്ക്കുന്നതിനു അളക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്. ഒരോരാൾ അളക്കുന്നതിൽ അരരൂപാവരെ നാട്ടുകാരായ കച്ചവടക്കാക്കുനഷ്ടംനേരിടുന്നുണ്ട്. (ങ) കച്ചവടക്കാർതമ്മിലുള്ള മത്സരം.

DEPUTY PRESIDENT : ഗവണ്മെൻറ് എന്തു ചെയ്യണമെന്നാണു പറയുന്നതു ?

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*): ഗവണ്മെൻറ് ഒരു കച്ചവട ഏജൻറോ ഏജൻസിയോ വിദേശങ്ങളിൽ സ്ഥാപ്പെടുത്തി ഇവിടത്തെ ചരക്കുകൾക്കു നല്ല മാർക്കറ്റുകൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു ഏർപ്പാടുചെയ്യണം. വിദേശങ്ങളിൽനിന്നുംഓർഡേഴ്സ് കിട്ടുന്നതിനാണ് ഇപ്പോൾവിഷമമുള്ളതു്. വിദേശത്തു് ഏജൻറ് ഉണ്ടായിരുന്നാൽ ഈ മാതിരി വിഷമതകളൊന്നും സംഭവിക്കുകയില്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ എന്താണു പ്രവ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. S. Mahomed.]

ത്തിക്കേണ്ടതു് എന്നുള്ള സംഗതികളെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്നതിനാണു് ഒരുകമ്മിറ്റി രൂപീകരിക്കണമെന്ന പ്രമേയരൂപേണ ഗവണ്മെൻറിനോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടതു്. ആ പ്രമേയം ഗവണ്മെൻറിനാൽസ്വീകരിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും ഇതുവരെ യാതൊന്നും പ്രവർത്തിച്ചു കാണുന്നില്ല. ഈ വ്യവസായത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഇങ്ങനെ ഒരു അനാസ്ഥ കാണിക്കുന്നതു കുറെ കടുംകൈ ചെയ്തുമാത്രമേ ഞാൻ പറയുന്നുള്ളൂ. ആലപ്പുഴയും അതിൻറെ പരിസരപ്രദേശങ്ങളിലും ആയി ൫ ൦ ൦ ൦ ൦–ൽപരം തൊഴിലുകാർ ഈ വ്യവസായംകൊണ്ടു ജീവിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ വ്യവസായത്തിനു അധഃപതനം സംഭവിക്കുന്നപക്ഷംതൊഴിലില്ലായ്മ വർദ്ധിച്ചു് രാജ്യത്തിനു വലിയ ഉപദ്രവം സംഭവിക്കുമെന്നുള്ളതിനു യാതൊരു സംശയവും ഇല്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ ഉടനടി ഗവണ്മെൻറു് എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണു്.

ഈഞ്ഞാണ്ടിൽകസ്റ്റംസ് ഇനത്തിൽ ൫ ൫, ൦ ൦, ൦ ൦ ൦ ചിലപ്പോൾ രൂപാ വരുമെന്നു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ൫൫൦ കപ്പലുകളോളം ആലപ്പുഴ തുറമുഖത്തിൽ അടുത്തിട്ടുള്ളതായി ഫിനാൻഷ്യൽസിക്രട്ടറിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽ കാണുന്നുണ്ടു്. ഇതിനുള്ള പ്രധാനകാരണം പ്രകൃതിസിദ്ധമായ മഡ്ബാങ്കാണു്. പ്രകൃതിസിദ്ധമായി ഈ മഡ്ബാങ്ക് വന്നതുപോലെതന്നെ ഈ മഡ്ബാങ്ക് പ്രകൃതി കൊണ്ടുപോയി എന്നുംവരാം. അപ്പോൾ ആലപ്പുഴ പട്ടണത്തിൻറെ പ്രസിദ്ധി നശിച്ചുപോയി എന്നു വന്നേക്കും. ഇതിനുംപുറമെ കൊച്ചിൻഹാർബർ പണി മുഴുവൻകഴിയാറായിരിക്കുന്നു. പോർട്ടു അധികൃതന്മാർ ആലപ്പുഴ അടുക്കുന്ന കപ്പലുകളെ അപേക്ഷിച്ചു കൊച്ചിയിലടുക്കുന്ന കപ്പലുകൾക്കു ചില സൌജന്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നുണ്ടു്.

ഈ സ്ഥിതിക്കു് ആലപ്പുഴയും, കൊച്ചിയുമായിട്ടുള്ള മത്സരത്തിൽ ആലപ്പുഴ തുറമുഖം അധഃപതിച്ചുപോകാതെ രക്ഷിക്കേണ്ട ചുമതല ഗവണ്മെൻറിനുണ്ടെന്നാണു് എൻറെവിശ്വാസം. ആലപ്പുഴ തുറമുഖത്തിനു സാധാരണനിലയിലുണ്ടാകാവുന്ന അസൌകര്യം താഴെ പറയുന്നവയാണു്. വർഷകാലത്തു കപ്പലിൽനിന്നു വെള്ളിക്കുകൊണ്ടുവരുന്ന ചരക്കുകളെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനു ശരിയായ ഗോഡൗൺസ് ഇല്ല. ആകാശംതന്നെയാണു് ഈ ചരക്കുകളെ സൂക്ഷിക്കാനുള്ള മേൽപുര. കപ്പലിൽ ചരക്കു കയറുന്നതിനു കൊണ്ടുപോകേണ്ടതു തോട്ടിൽക്കൂടിയാണു്. അവിടെ ഒരുസ്ഥലത്തുമാത്രമേ ജട്ടിയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു വള്ളങ്ങൾ എല്ലാം അവിടെ കെട്ടിക്കിടക്കേണ്ടിവരുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

DEPUTY PRESIDENT: Mr. Mahomed, your time is up.

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*): Sir, if you allow me one minute more, I shall finish my speech.

DEPUTY PRESIDENT: Yes.

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*): ചിന്നീട്ടലാൻറിംഗ് ചാർജ്ജ് ഇനത്തിൽ ഒരു സംഖ്യ കച്ചവടക്കാരിൽനിന്നും എജൻറന്മാർ വാങ്ങിക്കുന്നുണ്ട്. മൺസൂൺകാലത്തു് ൨൫ രൂപായും സീസൺ കാലത്തു ൧൫ രൂപായും ആണ് വാങ്ങിക്കുന്നതു്. സീസൺകാലത്തു് അവർ ജോലിക്കാക്കു കൊടുക്കുന്നതുക ൩൫ രൂപാ ർ അണയാണ്. ഇറക്കുകൂലി ൨ രൂപാ ൧൨ അണ; മറുചിലവുകൾക്കു ൩ രൂപാ ഒരണ; ഇങ്ങിനെ ൧൨ രൂപാ ഒരണയാണ് ചിലവാകുന്നതു്. ബാക്കി ൨൩ രൂപാ എജൻറിനു് ആദായം. ഇതു ൧൦൦ ചാക്കിനാണ് ഇതയും ആദായം. ഇനി മൺസൂൺകാലത്തു കൂട്ടുതൽ നഷ്ടം കച്ചവടക്കാക്കുണ്ടു്. മൺസൂൺ കാലത്തു ൧൫ രൂപാ ൩ അണമാത്രമേ ചിലവുള്ളു. ബാക്കി ൭ രൂപാ ൫ അണയാണ് ആ കാലത്തു ൧൦൦ ചാക്കിനു ആദായം കിട്ടുന്നതു്. ഇങ്ങിനെ കൂട്ടുതലായിട്ടു ലാൻഡിംഗ് ചാർജ് വാങ്ങിക്കുന്നോ എന്നുള്ള സംഗതിയെപ്പറ്റി എൻറെ സ്നേഹിതൻ എച്ച്. ബി. മഹമ്മദ് റാവുത്തർ ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചതിനു ഗവണ്മെൻറു മറുപടി പറഞ്ഞതു് അറിയാൻപാടില്ല എന്നാണ്. കച്ചവടവിഷയത്തിൽ എന്തെങ്കിലും സൌകര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതു് ഗവണ്മെൻറിൻെറ കുമതലയാണ്. (Mr. Piraviperumal Pillai: *Hear, hear.*)

The Council rose for lunch at 2-25 P. M. and met again at 3-15 P. M.

MR. REVATI NAL RAMA VARMA RAJA (*Edavagai*): സർ, ഫൈനാൻഷ്യൽസിക്രട്ടറി സമർപ്പിച്ച ബഡ്ജറിൽനിന്നും അടുത്ത ആണ്ടിലും ചിലവുകഴിച്ചു് ൨.൫൦ ലക്ഷം രൂപാമിച്ചമുള്ളതായിട്ടുകാണുന്നു. ഇതു് നാട്ടിൻെറ ഐശ്വര്യാഭിവൃദ്ധിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറയാൻ സാധിക്കുമോഎന്നു് സംശയമാണ്. ഇപ്പോൾ കാണുന്ന മിച്ചവും വർദ്ധനയും ജനങ്ങളെ മദ്യപിപ്പിച്ചും അവരുടെ ഗതാഗതസൌകര്യത്തെ കരം ചുമത്തിയും ആണു് ഉണ്ടാകുന്നതു് എന്നു് ബഡ്ജറിൽ നിന്നും പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതാണു്. നാട്ടിൻെറ ഐശ്വര്യം ഗവണ്മെൻറു ഖജനാവിലെ പണത്തിൻെറ തുകയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുകമാത്രം ആണെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ കാണുന്ന വർദ്ധന ഒരു ശുഭലക്ഷണംതന്നെ. അതല്ല, ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സുഭിക്ഷമുണ്ടായിരിക്കയാണു് നാട്ടിൻെറ ഐശ്വര്യം എന്നുവരി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Revatinal Rama varma Raja.]

കിൽ ഇപ്പോഴത്തെ വർദ്ധന ഒട്ടും സന്തോഷത്തെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഇട യില്ല. ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സുഭിക്ഷമില്ലെന്നല്ല, ദുർഭിക്ഷം തുലോം വർദ്ധിച്ചുമിരിക്കുന്നു. അവക്ക് വരവിനുള്ള സകലവഴികളും അടഞ്ഞി രിക്കുന്നു. നാളികേരം, കുരുമുളക്, മരച്ചീനി, നെല്ല് മുതലായ സാധ നങ്ങളുടെ വില അസാമാന്യമായി കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കപ്പക്കൃഷി ഈ നാട്ടിൽനിന്നും പോയി എന്നുതന്നെ പറയാം. ഈ വിലക്കുറവുകൊ ണ്ടു സാധുക്കൾക്ക് സുഭിക്ഷമായി നിത്യതകം കഴിഞ്ഞുപോകുമെന്ന് ചിലരുടെ ഇടയിൽ ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണയുണ്ട്. ധനവാന്മാരുടെ പ ക്കൽ പണമുണ്ടെങ്കിലേ സാധുക്കൾക്കു വേലയുള്ളൂ. സാധുക്കൾക്ക് ജോലി ഉണ്ടെങ്കിലല്ലാതെ ആഹാരം കിട്ടുകയില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ വി ലക്കുറവിന്റെ കാരണം കണ്ടുപിടിച്ചു പരിഹാരമാർഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കുന്നതു് ഗവൺമെൻറിന്റെ ചുമതലയാണ്. ദിനംപ്രതി ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉള്ള Economic condition (സാമ്പത്തികാവസ്ഥ) വളരെ ക്ഷയിച്ചുവരു ന്നതിനും പുറമെ, തൊഴിൽ ഇല്ലായ്മയും അതിഭയങ്കരമായി വർദ്ധിച്ചു വരുന്നു. ഇതിലേക്ക് ഒരു കമ്മിറ്റി കൂടി ജനങ്ങളുടെ പണം കുറെ ചിലവിട്ടു കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളുടെ തൊഴിലില്ലായ്മയെ കുറെ ദിവസ ത്തേക്ക് പരിഹരിച്ചു എന്നല്ലാതെ വേറെ അതുകൊണ്ടു് ഒരുതരത്തിലും പ്രയോജനവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അവർ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന റിപ്പോർട്ട് ഗ വൺമെൻറിന്റെ കാര്യത്തിൽനിന്നും അസ്തമിച്ചു. ആ റിപ്പോർട്ട് ഇപ്പോൾ ഹജൂർകച്ചേരിയുടെ ഒരു മൂലയിൽ പൊടിപിടിച്ചുകിടക്കുന്നു എന്നു പറയാൻ എനിക്ക് ഒട്ടും മടിയില്ല. പിന്നേയും കമ്മിറ്റിയിലെ അംഗങ്ങൾക്കും ജനങ്ങൾക്കും തൊഴിലില്ലാതെയായി. ഇതാണ് ഈ കൌ ൺസിലിൽനിന്ന് പാസാക്കിയ ഒരു പ്രമേയത്തിന്റെസ്ഥിതി.

അടുത്തതായി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു് തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു പബ്ലിക്അക്കൌണ്ടസ് കമ്മിറ്റിയുടെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റിയാണ്. കൌൺസിൽ പരിഷ്കാരം കഴിഞ്ഞിട്ട് ഇപ്പോൾ ഒൻപതു വർഷം കഴി ഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആണ്ടുതോറും എഴുത്തുപള്ളിയിലെ എൺചുവടിയും കണക്കുപൊല്ലും പോലെ ഫൈനാൻഷ്യൽ സിക്രട്ടറിയുടെ ബഡ്ജറ്റു വാ യനയും കൌൺസിൽ അംഗങ്ങൾ ഒന്നുചേർന്നുള്ള പാസാക്കലും നടന്നു വരുന്നു. എന്നാൽ ഈ കൌൺസിലിൽനിന്നും അനുവദിക്കുന്ന പണം ശരിയായി ചിലവു ചെയ്യുന്നുണ്ടോ എന്നും കൌൺസിലിൽ അനുവദിക്കാ തെ ഗവൺമെൻറിന്റെ ആവശ്യമെന്നുള്ള പതിവിൽ ചിലവിടുന്നതുമാ യപണം ശരിയായി ചിലവാക്കുന്നുണ്ടോ എന്നും അറിയുന്നതിന് ജനപ്ര

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തിനിധികളായ ഈ കൗൺസിലിലെ അംഗങ്ങൾക്ക് യാതൊരു വഴിയും ഇല്ലാതെയാണ് ഇരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ഗവൺമെൻറു ഭാഗത്തുനിന്നും അപ്രാപ്രിയേഷൻ റിപ്പോർട്ടില്ലേ എന്നു ചോദിച്ചേക്കും. അതിലേക്ക് ഫാർ-ലെ അപ്രാപ്രിയേഷൻ റിപ്പോർട്ട് തന്നെയാണ് ഉത്തരം. അതിലുള്ള ഒരു ഭാഗത്തെ ഞാൻ ഇവിടെ വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കാം.

"The large excess under the last item was due to two items of writes-off of an unusual nature. When Government ordered to replace the Macmillan's Malayalam Readers by the new Malayalam readers there was an excess stock of the old readers with the Director of Public Instruction". Government ordered that a portion of the stock may be distribnetd to the departmental schools and the rest of the stock may be written off the account."

ഈ ഉത്തരവിൻപ്രകാരം എഴുതിക്കുറച്ചിട്ടുള്ള തുക നാലായിരത്തി അഞ്ഞൂററി, അൻപത്തിമൂന്ന് രൂപായാണ്. എനിക്കു ഗവണ്മെൻറിനോട് ചോദിക്കാനുള്ളതു് ഇതു വളരെവില കൊടുത്തുവാങ്ങിയ പുസ്തകങ്ങൾ ഇരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ പുതിയ പാഠപുസ്തകം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനുള്ള അത്യാവശ്യം എന്തായിരുന്നു; ഇതു ആരുടെ ശുപാർശപ്രകാരം ഏർപ്പെടുത്തി; ആ ശുപാർശചെയ്ത ആളെ ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്ന് എന്തുചെയ്തു എന്നാണ്.

ജനങ്ങളുടെ പക്കൽനിന്ന് പിരിച്ചെടുക്കുന്ന പണം ഈ വിധം ആവശ്യമില്ലാതെ എന്തിനുചിലവുചെയ്തു എന്ന് ജനപ്രതിനിധികളായ ഞങ്ങൾക്കു ചോദിക്കാൻ അധികാരമുണ്ടെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. ഇതിനും പുറമെ പി. ഡബ്ലിയു. ഡി. ജനറൽ സ്റ്റോർസിലെ സാമാനങ്ങൾക്കു വില വച്ചപ്പോൾ പുസ്തകത്തിലുള്ള വിലയും മാക്കറുവിലയും തമ്മിൽ താരതമ്മ്യപ്പെടുത്തി നോക്കിയതിൽ കുറവുകണ്ട രൂപാ അൻപത്തിമൂവായിരത്തിഅഞ്ഞൂററി പതിനേഴും കുറവെഴുതി എന്നുള്ളതാണ്. ഇതിനെ പി. ഡബ്ലിയു ഡി. സ്റ്റോർ പർച്ചസ്സിംഗ് സ്കാൻഡൽ എന്ന അഭിധാനംചെയ്യുന്നതിനു ഞാൻ മടിക്കുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ ജനങ്ങളുടെ പണം ആവശ്യമില്ലാതെ ചിലവുചെയ്ത ഉദ്യോഗസ്ഥനെ ഗവണ്മെൻറ് എന്തുചെയ്തു; എന്താണ് ഇങ്ങനെ വരാനുള്ള കാരണം ഇതിലേക്ക് ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും എന്തു് നടപടി നടത്തി; ഇതൊന്നുംതന്നെ അപ്രാപ്രിയേഷൻ റിപ്പോർട്ടിൽ നിന്ന് ജനപ്രതിനിധികളായ ഞങ്ങൾക്ക് അറിയാൻ തരുകിട്ടുന്നില്ല. ഇതിനു എക്സ്പ്ലനേഷനായിഗവണ്മെൻറുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. "writes-off of an unusual nature" എന്ന് ഒരുകുറ പദപ്രയോഗം മാത്രമാണ്.

പബ്ലിക്ക് അക്കൌണ്ട്സ് കമ്മറിക്ക് ഓരോഇനംപ്രതിയുള്ള ചിലവിനെ പറ്റി അന്വേഷിക്കാനും ആവശ്യമുള്ളപക്ഷം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Revatinal Ramavarma Raja.]

രുടെ പക്കൽനിന്നും എവിഡൻസ് എടുക്കുന്നതിനും, സകല റിക്കാർട്ട കാം പരിശോധിക്കുന്നതിനും, ചിലവിൽ പിശകുണ്ടായാൽ അതിനെപ്പറ്റി റിപ്പോർട്ട എഴുതാനും തെറ്റു ചെയ്ത ഉദ്യോഗസ്ഥനെ ശിക്ഷിക്കണമെന്നു ശുപാർശചെയ്യുന്നതിനും അധികാരമുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ അറിവു.

പി. ഡബ്ലിയു. ഡി. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ അനുവദിക്കുന്ന പണം ചിലവാക്കാതിരിക്കുന്നുണ്ട്. മി: ജാജ് ഫിലിപ്പിനെപ്പോലെയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അനുവദിക്കാത്തപണവും ചിലവിടുന്നു. കൂടുതൽ പലിശക്കു കടംവാങ്ങിയ പണം കൊടുത്തു തീർക്കാതെ കുറഞ്ഞ പലിശക്കു നിക്ഷേപിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ പലവിധത്തിലുള്ള ഫൈനാൻഷ്യൽ ജാലവിദ്യ നടക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് യാതൊരറിവും ജനപ്രതിനിധികളായ കൗൺസിൽ അംഗങ്ങൾക്കു ഇപ്പോൾകിട്ടാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെൻറിൽ ഇപ്പോൾ നടന്നുവരുന്നതായ പബ്ലിക്കു അക്കൗണ്ട്സ് കമ്മിറ്റിപോലെ ഇവിടെയും ഒരു കമ്മിറ്റി സ്ഥാപിക്കണമെന്നു ഗവണ്മെൻറിനോടു ഞാൻ ഈ അവസരത്തിൽ ശുപാർശ ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.

അടുത്തതായി പറയാനുള്ളതു് എഡ്യൂക്കേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെപ്പറ്റിയാണു്. വളരെക്കാലമായി എഡ്യൂക്കേഷൻ വകുപ്പിൻറെ ഭരണം യൂറോപ്യന്മാരുടെ കയ്യിൽ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ജനങ്ങളുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിഅനുസരിച്ചു് വിദ്യാഭ്യാസനയം വ്യത്യാസം ചെയ്യുന്നതിനു് സാധിക്കുകയില്ല എന്നുള്ള ബോധത്തോടുകൂടി, മേലാൽ എഡ്യൂക്കേഷൻ ഡയറക്ടരായി ഒരു ഇൻഡ്യനേ നിയമിക്കാവൂ എന്നു് ഫ്ലോർ-ൽ ഒരു കട്ടു് മോഷൻ ഈകൌൺസിലിൽ കൊണ്ടുവന്നു് പാസാക്കിയതിൻറെ ഫലമായിട്ടാണു റാവു ബഹദൂർ കെ. വി. രങ്കസ്വാമി അയ്യങ്കാരെ ഡയറക്ടരായിനിയമിച്ചതു് എന്നു് ഈ സാധുക്കളായ മെംബേഴ്സ്സ് വിചാരിച്ചിരിക്കാം. ഈ കൌൺസിലിലെ റസല്യൂഷനെ കേവലം തുണംപോലെ വിചാരിക്കുന്ന എന്നു കാണിക്കുന്നതിലേക്കാണോ ഇപ്പോൾ ഒരു ധ്വനിയെ ഈ നാട്ടിലേക്കു് ഇറക്കുമതി ചെയ്തിരിക്കുന്നതു് എന്നു എനിക്കു തോന്നിപ്പോകുന്നു. ജനങ്ങളുടെ വിയർപ്പുതുള്ളിയിൽ നിന്നും പിഴിഞ്ഞെടുക്കുന്ന പണത്തെ ഈവിധം നിസ്സാരമായി ചിലവിടുന്നതിനു തുനിയുന്നതു കേവലം നീചമാണെന്നു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എഡ്യൂക്കേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ പല വിധത്തിൽ ഉള്ള അഴിമതികളും നടക്കുന്നുണ്ടു്. ബുക്കുകമ്മിറ്റിക്കാർ എന്നു ഒരു തരം അഴുകുകൾ ഉണ്ടു്, അതുകൊണ്ടുതന്നെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പാഠപുസ്തകങ്ങൾ മാറും. അതിന് കുറെ കവിതക്കാരും എഴുത്തുകാരും ഉണ്ട്. അവരുടെ ശുപാർശപ്രകാരം ആണ്ടുതോറും പുസ്തകങ്ങളെമാറി സാധുജനങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങിനെ മാറുന്ന പുസ്തകം അച്ചടിച്ചു് തയ്യാറുണ്ടോ എന്നു് അധികാരികൾ നോക്കാതെയാണു് പുസ്തകങ്ങൾ എടുത്തുകൊള്ളണമെന്നു പറയുന്നതു്. ഈ ആണ്ട ത്തെക്കു നിശ്ചയിച്ച പാഠപുസ്തകങ്ങൾ മൂന്നുമാസമായിട്ടും അച്ചടിച്ചുവ ന്നിട്ടില്ല. ഇനിയും ഒരു മൂന്നുമാസത്തിനകം ഈ പുസ്തകങ്ങൾ വരുമോ എന്നു സംശയമാണു്. ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും സപ്ലൈചെയ്യുന്ന വർണാ ക്കുലർ സീരിസ് പുസ്തകങ്ങൾ തന്നെ രണ്ടുമാസം കഴിഞ്ഞ ശേഷമാണു് കി ട്ടിയിട്ടുള്ളതു്. എല്ലാഇൻസ്പെക്ടറന്മാരുടേയും ആഫീസിൽ ചെന്നു നോക്കിയാൽ "പാഠപുസ്തകങ്ങൾ ഇവിടെയില്ല, ഞങ്ങളെ ഉപദ്രവി ക്കരുതെ എന്നാണു് പറയുന്നതു". ആറുമാസമൊ എട്ടു മാസമൊ കഴി ഞ്ഞാലും പുസ്തകം വാങ്ങിച്ചു സ്ക്കൂളിൽ പഠിക്കണമെന്നു് പറയുന്നതു് തെറ്റാണു്. മേലാൽ പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിച്ചു് ശരിയായിട്ടുണ്ടോ എ ന്നറിഞ്ഞല്ലാതെ അവകളെ പാഠപുസ്തകമായി അംഗീകരിച്ചുകൂടാ എന്നു ഗവണ്മെൻറിനോടു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

സ്ക്കൂളുകളിൽ ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം ടീച്ചേർസ് ഇല്ല. "ഇ ന്നു് എൻെറ റീച്ചർ വന്നിട്ടില്ല" എന്നു് പലപ്പോഴും കുട്ടികൾ പറ യാറുണ്ടു്. പല സ്കൂളുകളിലും എല്ലാം ഹിസ്റ്ററി ടീച്ചേർസായി ഉണ്ടു്. മറെറാരു സ്കൂളിൽ മാത്തമാറിക്സ് ടീച്ചേർസ് മാത്രമേ ഒള്ളൂ എന്നു വ ന്നുപോകുന്നു. ഈ വിധം എല്ലാ വിഷയങ്ങളും പഠിപ്പിക്കത്തക്ക ആ ളുകൾ എല്ലാ സ്കൂളുകളിലും ഇല്ലാതെ വരുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു് പ്ര ത്യേകം ആലോചിക്കേണ്ടതാണു്.

പിന്നീടു് എല്ലാ സ്ക്കൂളുകളിലും നാനാജാതിക്കാർക്കും പ്രവേശ നം കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നു് ഗവണ്മെൻറിൻെറ ഓർഡർ ഉണ്ടായിട്ടു ണ്ടെങ്കിലും തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിലുള്ള ഏതാനും സ്ക്കൂളുകളിൽ പുലയക്കു് പ്രവേശനം കൊടുക്കുന്നില്ലെന്നു് ഞാൻ പത്രത്തിൽ വായിച്ചു. അതു് ശരിയാണെങ്കിൽ ഇപ്പോഴത്തെ ഗവണ്മെൻറിൻെറ നയം പൂർവാ പരവിരുദ്ധത കൊണ്ടു് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു പറയാതെ നിവർത്തി യില്ല.

ഇനി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു പൊതുമരാമത്തു വകുപ്പിനെപ്പ റ്റിയാണു്. ഈ സഭയിൽ എല്ലാകൊല്ലവും ജനങ്ങളുടെ പ്രതിനിധി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Revati Nal Rama Varma Raja.]

കഠം മുറവിളിക്കുട്ടുന്ന എങ്കിലും നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലുള്ള റോഡുകളുടെസ്ഥിതി വളരെ ശോചനീയമായിതന്നെയിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞവർഷം ടോളിൽനിന്നു ര, ൬ ൭, ൦ ൦ ൦ രൂപാ അപഹരിച്ചുവെങ്കിലും റോഡുകളുടെ മെയിൻറനൻസുവകയ്ക്കു പഴയറേറ് അനുസരിച്ചുകൊടുക്കുന്നതല്ലാതെ ഒട്ടുംതന്നെ കൂടുതൽ കൊടുക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതു് ബഡ്ജറുനോക്കിയാൽ കാണാവുന്നതാണു്. ഈവകയ്ക്കുവരിക്കുന്ന പണം ചിലപ്പോഠം മറുവകയ്ക്കും ചിലവിടുന്നു. ടോൾനിർത്തണമെന്നു് ഈകൗൺസിലിൽതന്നെ ഒരുപ്രമേയം പാസാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ആപ്രമേയം അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുപകരം നങ്ങ്യാർകളങ്ങര ഒരു ടോൾകൂടി ഏർപ്പെടുത്തുകയാണു ചെയ്തതു്. പല ഇനങ്ങളിലും അനുവദിക്കുന്ന പണം ചിലവാക്കാതെ ലാപ്സ്സാക്കിക്കളയുന്നതു മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അനേഷണത്തിന്റെ കുറവാണെന്നു പറയാതെയിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള പണം ലാപ്സ്സാക്കിക്കളയുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ശിക്ഷിക്കണം. പുതിയറോഡുകഠം ഉണ്ടാക്കി ഉപയോഗശൂന്യമാക്കി ഇട്ടുന്നതിൽ ഭേദം ഇപ്പോഠം ഉള്ള റോഡുകളെ സഞ്ചാരയോഗ്യമാക്കിതീർക്കുകയാണു് വേണ്ടതു്. ഈ സംഗതി ഞാൻ റോഡുബോർഡുകാരെ അറിയിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

എക്സൈസ്ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെപ്പറ്റിയാണു് ഇനി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്.

DEPUTY PRESIDENT: Your time is up.

MR. REVATI NAL RAMA VARMA RAJA (*Edavagai*): I want one minute more.

എക്സൈസ് തുറയിൽ ടെമ്പറൻസിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു് ക ൦ ര-ൽ ര.വു ശതമാനം ഷാപ്പുകഠം കുറച്ചു എന്നും വിദേശമദ്യത്തിൽ ക നു ര ഗ്യാലൻ കുറവുണ്ടെന്നും കാണുന്നതു ആശ്വാസകരംതന്നെ. എന്നാൽ നാടൻ ചാരായം ക ൦ നു-ലെക്കാഠം ൫൯ ര. ഗ്യാലൻ കൂടുതലായി ചിലവായിരിക്കുന്നു എന്നും കാണുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒന്നിൽകുറഞ്ഞാൽ മറെറാന്നിൽ കൂടുതൽ കാണുന്നുണ്ടു്. കുറുപ്പിൽ കുറവുണ്ടെങ്കിൽ കഞ്ഞാവിൽ കൂടുതൽകാണുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു കാണുന്നതു ഗവണ്മെൻറു മനഃപൂർവ്വമായി വിചാരിച്ചാലല്ലാതെ മദ്യപാനം നിറുത്താൻ സാധിക്കയില്ല എന്നാണു്. പത്രങ്ങളിൽകാണുന്നതു വസ്തുവമാണെങ്കിൽ കൊല്ലുത്തുമദ്യപാനനിരോധനസംഘത്തോടു ഗവണ്മെൻറു പ്രവർത്തിക്കുന്ന നയം വളരെ നീചമാണു്, മദിരാശിപ്രസിഡൻസിയിൽ നല്ല ഒരു തുക ടെമ്പറൻസു പ്രച

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

രണത്തിനായി ചിലവാക്കുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെനാട്ടിൽ അങ്ങിനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിലും ലാത്തിമുതലായവ വരുത്തി ചതിവായി അപകപ്പെടുത്തുന്നതിനു തന്റെ സകലസുഖങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ചു ടെമ്പറൻസുപ്രചരണവേല ചെയ്യുന്ന ആളുകളെ,ചതിവായി അകപ്പെടുത്തുന്നതിനു തുനിയുന്നതു വളരെ നീചമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണു്.

MR. TAMARAPALLIL KOCHUTOMMAN (*Pattanamtitta*): സാർ, ആണ്ടുതോറും നിയമസഭ മുൻപാകെ ഗവണ്മെൻറു് സമർപ്പിക്കുന്ന ആയവ്യയ ഗണനപത്രികയെ നിരൂപണം ചെയ്യം കൊണ്ടു് അനുദ്യോഗസ്ഥഭാഗത്തു നിന്നും ശക്തിയുക്തം പല നിർദ്ദേശങ്ങളും ചെയ്യാറുണ്ടു്. ഓരോ മെമ്പറന്മാരും രാജ്യത്തിനും രാജ്യവാസികൾക്കും പൊതുവേയും അവരവരുടെ നിയോജകമണ്ഡലത്തെ പ്രത്യേകവും ബാധിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ആണു് ഇവിടെ നിരൂപണം ചെയ്യാറുള്ളതു്. ജനങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളായിരിക്കുന്ന ഞങ്ങൾ നിയമസഭ മുഖാന്തിരം ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും നടപടി നടത്തുവാൻ ഗവണ്മെൻറു് ശ്രമിക്കുന്നതായി ഞങ്ങൾക്കോ പൊതുജനങ്ങൾക്കോ അറിവാൻ ഇടവരുന്നില്ലാ. ഈ സഭ മുഖാന്തിരം പ്രസ്തുതമാക്കുന്ന ജനഹിതത്തെ അവഗണിച്ചു് കൊണ്ടുള്ള ഒരു ഭരണനയമാണു് ഗവണ്മെൻറു് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു കാണുന്നതിൽ ഞാൻ അതിയായി ഖേദിക്കുന്നു. ഫാമിൻ-നു ശേഷം ഈ നിയമസഭയിൽ ഏതെല്ലാം പ്രമേയങ്ങൾ പാസായിട്ടുണ്ടു്. കട്ടു്മോഷൻ മൂലം ഏതേതു് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ ഭരണവൈകല്യങ്ങളെ അനുദ്യോഗസ്ഥഭാഗം ശക്തിയായി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇവയ്ക്കു് എല്ലാം ഗവണ്മെൻറു് നാളുവരെ എന്തെല്ലാം നടപടികളാണു് നടത്തിയിട്ടുള്ളതു് എന്നു് അറിവാൻ ജനങ്ങൾക്കു് അവകാശമില്ലേ? ഈ വിഷയത്തെ പുരസ്കരിച്ചു് ഞാൻ നിയമസഭയിൽ അയച്ചിട്ടുള്ളതും, ഫാമിൻ-ഏപ്രിൽ ഫൈ-നു ലെവി-നന്ത്രം നോട്ടീസ്സിൽ സർന്നു-ം സർ ഒ-ം നമ്പ്രകളായി ചേർത്തിട്ടുള്ളതുമായ ചോദ്യങ്ങൾക്കു് ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടും ഗവണ്മെൻറു് ഇതേവരെ മറുപടി പറയാതിരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും ഈസംഗതികൾ പൊതുജനങ്ങൾക്കു് അറിയേണ്ട ആവശ്യം ഇല്ലെന്നു് ഗവണ്മെൻറു് വിചാരിക്കുന്നതായി തോന്നിപോകുന്നു. പൊതുജനങ്ങൾ അറിയാൻ അനുഗ്രഹിക്കുന്നതും ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഭരണവൈകല്യങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനു പര്യാപ്തമായിട്ടുള്ളതുമായ ചോദ്യങ്ങൾ പല മെമ്പറന്മാരും ഗവണ്മെൻറിലേക്കു് അയച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവകൾക്കെല്ലാം ശരിയായി മറുപടി പറയാതിരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും നിയമസഭയെ തന്നെ ഗവണ്മെൻറു്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Tamarapallil Kochutomman.]

കായ്മായി കരുതിയിട്ടില്ലെന്നും ജനങ്ങളുടെ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന രാഷ്ട്രീയ ബോധത്തെ ഇത്തരം സ്ഥാപനങ്ങൾകൊണ്ട് വെള്ളയടിച്ച് തൃപ്തിപ്പെടുത്തണമെന്നേ ഗവണ്മെൻറ് വിചാരിക്കുന്നുള്ളൂ എന്നുമാണൊ ജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. മിസ്റ്റർ വാട്സ് ഇവിടെ ദിവാനായിരുന്ന കാലത്ത് പ്രജാസഭയിൽ ജനപ്രതിനിധികൾ സമർപ്പിക്കുന്ന നിവേദനങ്ങൾക്ക് എന്തെല്ലാം തീരുമാനങ്ങളും നടപടികളുമാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്ന് കാണിക്കുന്ന ഒരു സ്റ്റേറ്റുമെൻറ് പൊതുജനങ്ങളുടെ അറിവിനായി പരസ്യം ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ നിയമസഭയിൽ പാസാകുന്ന പ്രമേയങ്ങൾ, ഉപക്ഷേപങ്ങൾ മുതലായവകളെ സംബന്ധിച്ച് എന്തെല്ലാം നടപടികളാണ് ഗവണ്മെൻറ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്ന് പൊതുജനങ്ങളുടെ അറിവിനായി ഒരു സ്റ്റേറ്റുമെൻറ് പരസ്യം ചെയ്യുന്നതു ജനങ്ങൾക്ക് ഗവണ്മെൻറിനെ ഉള്ള വിശ്വാസം വർദ്ധിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമായിരിക്കുന്നതാണ്.

അനുദിനം വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യം സാധിക്കുന്നതിനായി ഭൂമികളും തദനുസരണം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കയില്ലെന്നുള്ളതു സുവിദിതമാണല്ലൊ. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ എല്ലാത്തരം പ്രധാന വിളവുകളുടേയും വിലയ്ക്ക് സാരമായ കുറവു തട്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രധാന ആഹാരസാധനമായ നെല്ലിൻെറ വിലതന്നെ നൂറു ശതമാനം കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ വിധത്തിലും മറ്റും നമ്മുടെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതിക്കു അനുക്രമം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അധഃപതനത്തിനെ ഫലപ്രദമായ വിധത്തിൽ ഉദ്ധാരണം ചെയ്യുന്നതിനു യാതൊരു മാർഗ്ഗവും ഗവണ്മെണ്ടു സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നില്ല.

രാജ്യത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം ആഡംബരപരമായ ഒരു രീതിയെ തുടൻകൊണ്ടു നടത്തുന്നതാകയാൽ ഗവണ്മെൻറിനെക്കാൾ അധികം നഷ്ടം രക്ഷകർത്താക്കൾക്കു ആണെന്നുള്ള വസ്തുത ഗവണ്മെൻറു വിസ്മരിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ശേഷമുള്ള ഇപ്പോഴത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതിയെ ആദായകരമായ ഒരു വ്യവസായ പദ്ധതി ആക്കിതീർക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെൻറു ഫലപ്രദമായി ശ്രമിക്കുന്നുവെങ്കിൽ രാജ്യത്തു വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ദാരിദ്ര്യത്തിനു ഏതാണ്ടൊരു ശമനം ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. ആഹാരസമ്പാദനത്തിനു് അന്യരാജ്യങ്ങളെ അഭയം പ്രാപിക്കുവാൻ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ച യുവാക്കന്മാർക്ക് മാത്രമെ സാധാരണയായി ഇപ്പോൾ സാധിക്കുന്നുള്ളൂ. മലയാളം മാത്രം പഠിച്ചിട്ടുള്ള യുവാക്കന്മാർക്കു ആഹാരസമ്പാദനാർത്ഥം ഇൻഡ്യയുടെ മറ്റു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഭാഗങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതിനു ഇന്നത്തെ അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം മതിയാകാതെയാണിരിക്കുന്നത്. ഭാവിയിലെങ്കിലും ഈ വിഷമം നമ്മുടെ യുവാക്കന്മാർക്കു നേരിടാതെയിരിക്കുന്നതിനു പ്രാഥമീക വിദ്യാഭ്യാസശേഷം വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠനം നടത്തുന്ന എല്ലാ കുട്ടികളും ഹിന്ദിഭാഷ നിർബന്ധിതമായി പഠിക്കത്തക്കവണ്ണം ഏർപ്പാടുചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു മദ്രാസ് ഗവണ്മെൻറും മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാലയും ആന്ധ്രാ സർവ്വകലാശാലയും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും ലോകത്തിലെ പ്രധാനഭാഷകളിൽ മൂന്നാം സ്ഥാനം അർഹിക്കുന്നതും ൫൦ കോടി ജനങ്ങളം സംസാരിച്ചുവരുന്നതും ആയ ഹിന്ദിഭാഷ നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികളും പഠിക്കുന്നതിനു അവസരം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതു രാജ്യത്തിനുതന്നെ പൊതുവെ ഗുണപ്രദമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും ആക്ടിംഗ് മലയാളം സ്ത്രീ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ നേരെ അനുവർത്തിക്കുന്ന നയം വളരെ ആക്ഷേപയോഗ്യമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. സ്ഥിരംഒഴിവുകളിൽപോലും ആറു നിയമിക്കാതെ ആക്ടിംഗായി മാത്രം ആറു നിയമിക്കുകയും വെക്കേഷൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ അവരെ പിരിച്ചുവിടുകയും ചെയ്യുന്നരീതി ഗവണ്മെൻറിന്റെ നിർദ്ദയത്വത്തെ അണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. വെക്കേഷൻ കാലത്തെ ശമ്പളം ലാഭമെടുക്കാമെന്നല്ലാതെ മറുവല്ല പ്രയോജനവും ഇതിൽനിന്നു സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നറിയുന്നില്ല.

DEPUTY PRESIDENT: അതു എഡ്യൂക്കേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ മാത്രമല്ല. വേറെ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലും ഉണ്ട്.

MR. TAMARAPALLIL KOCHUTOMMAN (*Pattanamtitta*):- ഉണ്ട്. ആ നയം കൊള്ളുകയില്ലെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്.

ഇപ്പോൾ ഉള്ള സ്ഥിരം ഒഴിവുകളിൽ കൂടുതൽ സർവ്വീസുള്ള ആക്ടിംഗ് ജോലിനോക്കിയിട്ടുള്ളവരെ നിയമിക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെൻറു ഉടനടി വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഗവണ്മെൻറിന്റെ പ്രഖ്യാപിതമായ റ്റൈംസ്കെയിൽ നയം മദ്യവർജ്ജനമാണെങ്കിലും ൧൯൫൦-ൽ രാജ്യത്തു ഒട്ടാകെ ൨,൫൫,൩൪൭ വൃക്ഷങ്ങൾ ചെത്തുകയും അതിന്റെ ഫീസ് വകയിൽ ൪,൪൦,൩൨൫ രൂപാ ഫൈൻ ചക്രം ൨൯ കാഞ്ഞു ഈടാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കെ ൧൯൫൭-ൽ ൨,൩൪,൩൫൫ വൃക്ഷങ്ങൾമാത്രം ചെത്തുകയും അതിന്റെ ഫീസ് വകയിൽ ൪,൭൨,൫൨൨ രൂപാ ൨൪ ചക്രം ൩൯ കാഞ്ഞു ഗവണ്മെൻറിലേക്കു ഈടാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതായതു ൧൯൫൦-ലെക്കാൾ ൧൯൫൭-ൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Tamarapallil Kochutomman.]

ഫ ഫ, ൈ ർ ർ വൃക്ഷങ്ങൾ ക്രൂരതൽ ചെയ്തുകയും തൻമൂലം വ ൦, വ ൦ ർ രൂപാ ർ ചക്രം ൻ കാശ്ശും ൫,ൻ ർ ർ ഗ്യാലൻ മദ്യവും ഗവണ്മെൻറിലേക്കു ക്രൂരതൽ കിട്ടുകയും ചെയ്തു. ഫ ഫ ൦ ന-ൽ ശരാശരി ഒരാൾ ഫ.൫ ൈ ൫ ഗ്യാലൻ മദ്യം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കെ ഫ ഫ ൦ ർ-ൽ ഒരാൾ ഫ.ന്യ ർ ൈ ഗ്യാലൻ മദ്യം ഉപയോഗിച്ചതായികാണുന്നു. മദ്യവർജ്ജനനയം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഗവണ്മെൻറിൻെറ പ്രവർത്തിയുടെ ഫലം ഫ ഫ ൦ ന-ലേക്കാൾ ഫ ഫ ൦ ർ-ൽ .൦ ൈ൨ ഗ്യാലൻ മദ്യം ആളൊന്നുക്കു ക്രൂരതൽ ഉപയോഗിക്കാൻ ഇടയായിതീർന്നു എന്നു വ്യസനസമേതം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മദ്യവർജ്ജനത്തിനായി ജനങ്ങളെ ഉൽബോധിപ്പിക്കയും പ്രേരിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നവരോടു ഗവണ്മെൻറ് കൊല്ലം, കുന്തിയതോട്ട് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ വച്ചു പ്രദർശിപ്പിച്ചനയം അനുചിതവും തൃക്ഷേപാർഹവുമായിട്ടുള്ളതായിരുന്നു. ജനങ്ങൾ നശിച്ചാലും വേണ്ടതില്ലാ ചിലവിനു ആവശ്യമുള്ള പണം എങ്ങിനെയും ഉണ്ടാകേണമെന്നുള്ള വിചാരമെ ഗവണ്മെൻറിനുള്ളൂ. മദ്യവർജ്ജനനയം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഗവണ്മെൻറു മദ്യവർജ്ജനത്തിനായി ശ്രമിക്കുന്ന ജനങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതിൽനിന്നും പൊതുജനങ്ങൾക്കു ഗവണ്മെൻറിൻെറ നീതിതല്പരതയിൽ ഉള്ള വിശ്വാസം നശിച്ചുപോകുവാൻ ഇടയുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി പ്രത്യേകം ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണു്.

രാജ്യത്തു ഗതാഗതസൌകര്യം ഉള്ള ഫ ഫ ൦ ഫ്ലൈമൈൽ നീളം തീവണ്ടിപ്പാത ഉണ്ടെങ്കിലും ആണ്ടുതോറും അതിലെ ആദായം കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞാണു വരുന്നതു്. ഫ ഫ ൦ ൨-ൽ ൨,ഫ ൻ,൦ ൫൫ രൂപയും ഫ ഫ ൦ ന-ൽ ൻന,ൻ൯ ൦ രൂപായും ഫ ഫ ൦ ർ-ൽ ൫ ർ,ർ ൨ ൫൫ രൂപായും യഥാക്രമം വരവുണ്ടായിരുന്നു. അതായതു ഫ ഫ ൦ ൨-ലേക്കാൾ ഫ ഫ ൬ ർ-ൽ ഫ,ന്യ ർ,൫ ൈ ൦ രൂപാ ഈ ഇനത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിലേക്കു നഷ്ടം ഉണ്ടായതായി കാണുന്നു. ആണ്ടുതോറും ഇപ്രകാരം വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന നഷ്ടത്തെ പരിഹരിക്കാൻ ഏതെങ്കിലും മാർഗ്ഗം ഗവണ്മെൻറു ആലോചിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു പൊതുജനങ്ങൾക്കു അറിവാൻ ഇടയായിട്ടില്ലാ. ഇപ്പോഴത്തെ രീതിയിൽ തന്നെ തീവണ്ടിയുടെ നടത്തിപ്പു തുടർന്നുകൊണ്ടു പോകുന്നതായാൽ തീവണ്ടി നടത്തിപ്പുകാരായ S. I. R. കമ്പനിക്കാർക്കു നടത്തിപ്പു ചിലവു രാജ്യത്തിൻെറ മറ്റുള്ള വരുമാനങ്ങളിൽ നിന്നും കൊടുക്കേണ്ടതായിവരുവാൻ ഇടയാകുമെന്നുള്ളതു് തീർച്ചയാണു്. എന്നതന്നെയല്ല. സെക്രട്ടറി ഓഫ സ്റ്റേറിനോടും തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങളോടും വാങ്ങിയിട്ടുള്ള കടം തിരിച്ചു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കൊടുക്കുവാൻ തീവണ്ടിപ്പാതയുടെ ആദായത്തിൽ നിന്നും ഗവണ്മെണ്ടിന സാധിക്കയില്ലെന്നുള്ളതും വ്യക്തമാണ്. അതിനാൽ രാജ്യത്തെ തീവണ്ടിപ്പാതകളിൽനിന്നും കൂടുതൽ ആദായം ഉണ്ടാക്കാൻ ഉള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി ഉടനടി ആലോചിച്ചു വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണ്.

നാട്ടിന്റെ ഭാവിഐശ്വര്യത്തിനു നിദാനം വ്യവസായവർദ്ധനവാണെന്നുള്ള വസ്തുത ഭരണകർത്താക്കൾക്കു അറിവില്ലെന്നാണ് വ്യവസായസംബന്ധമായി ഗവർമ്മെൻറ്നയത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതായിവന്നിരിക്കുന്നതു്. രാജ്യത്തുള്ള അസംസ്കൃതസാധനങ്ങളെ സംസ്കരിച്ചു കച്ചവടസാധനങ്ങളാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനു വ്യവസായഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു യാതൊന്നും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതായി ൧൯൭൮-ലെ ഭരണറിപ്പോർട്ടുകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ലാ. ൧൯൭൯-ൽ തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നു കയറുമതിചെയ്തിട്ടുള്ള ധാതുദ്രവ്യങ്ങളുടെ തുകയിൽനിന്നും ൧൯൮൦-ൽ കയറുമതിചെയ്ത തുക വളരെ കുറവായിട്ടാണ് കാണുന്നതു്. ഇപ്രകാരം ൧൯൮൦-ൽ സംഭവിച്ച ധാതുദ്രവ്യങ്ങളുടെ കയറുമതികുറവിനെ പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി വ്യവസായഡയറക്ടർ വല്ല അന്വേഷണവും നടത്തിയിട്ടുള്ളതായി ഭരണറിപ്പോർട്ടിൽ കാണുന്നില്ലാ. ഇതു ഏറ്റവും ആക്ഷേപയോഗ്യമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ൧൯൭൫ മുതൽ അന്തർജ്ജലപര്യവേഷണസർവ്വെ നടത്തുന്നുണ്ടെങ്കിലും ആയതുകൊണ്ടു എന്തു പ്രയോജനമാണു് ജനങ്ങൾക്കുണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നറിയുന്നില്ലാ. സാങ്കേതിക പഠനത്തിനായി ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വിദ്യാലയങ്ങളിലെ പഠനവും പരീക്ഷാഫലവും തീരെ തൃപ്തികരമല്ല. ഈവിധം സർവ്വപ്രകാരേണയും രാജ്യത്തിനു ഗുണകരമല്ലാത്തവിധത്തിൽ നടത്തിവരുന്ന ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ രാജ്യത്തിനു പ്രയോജനകരമാക്കിത്തീർക്കത്തക്കവണ്ണം ഉടച്ചുവാർക്കേണ്ടതാകുന്നു.

സമാധാനതല്പരരായ ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളുടെ സൈരജീവിതത്തിനു് പോലീസ് ഭരണം സാമാന്യേന വിഘാതമുണ്ടാക്കിവരുന്നുവെന്നു് അടുത്തകാലത്തു കൊല്ലം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നടന്ന ചില സംഭവങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. ജനക്ഷേമത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു് നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള പട്ടങ്ങളേയും നിയമങ്ങളേയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തു് ജനോപദ്രവം ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിൽനിന്നും ജനങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറിന്റേയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയും ഹിതത്തിനനുസരിച്ചു ജീവിക്കേണ്ടവരാണെന്നു അവർ വിചാരിക്കുന്നതായി തോന്നിപ്പോകുന്നു. ൧൯൩൯-ൽ കൊല്ല

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Tamarapallil Kochutomman.]

പാതകം മുതലായ കഠോര കുറ്റങ്ങളുടെ എണ്ണം ൧൦൭൦ അയിരിക്കെ ൧൧൦൮-ൽ അയതു ൧൧൨൫ ആയി വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ൧൧൦൯-ൽ കൊലപാതകം, ഭവനഭേദനം, കന്നുകാലിമോഷണം ഇവകൾ യഥാക്രമം ന്നു-൨൭൯-൫൨ ആയിരുന്നതു്, ൧൧൦൮-ൽ യഥാക്രമം ൬൩-൯൫-൫൮ ആയി വീതമായി വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. അതായതു ൧൧൦൯-ലേക്കാൾ ൧൧൦൮ കൊലപാതകവും ൯൨ ഭവനഭേദവും ൨൮ കന്നുകാലിമോഷണവും വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. ഇപ്രകാരം ക്രിമിനൽ കുറ്റങ്ങളുടെ ആണ്ടുതോറുമുള്ള വർദ്ധനവു ഭരണാധികാരികൾക്കു അഭിമാനകരമല്ല. മോട്ടാർവാഹനനിയന്ത്രണം സംബന്ധിച്ചു പൊലീസ് നയം അശേഷം തൃപ്തികരമല്ല. വാഹന ഉടമസ്ഥന്മാക്കും പൊതുജനങ്ങൾക്കും ഉപദ്രവം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനല്ലാതെ പൊതുജനങ്ങൾക്കു ഗുണവും സൌകര്യവും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു ഇന്നത്തെ മോട്ടാർ വാഹനനിയന്ത്രണനിയമം പര്യാപ്തമാകുന്നില്ല. ൧൧൦൦ മുതൽ ൧൧൦൮ വരെ അനുക്രമം മോട്ടോർ അപകടങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചുതന്നെയാണു കാണുന്നതു്. ൧൧൦൦-ൽ ൫൦ അപകടങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കെ ൧൧൦൮-ൽ ൧൨൬ അപകടങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടു ൨൪ പേർ മരിക്കയും ൨൨൨ പേർക്കു മുറിവേൽക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. ഇപ്രകാരം വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന അപകടങ്ങളെ തടുക്കുന്നതിന് ഉടനടി ഗവണ്മെണ്ടു് ഫലപ്രദമായ നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടതാകുന്നു.

പൊതുമരാമത്തു വകുപ്പിലേക്കു് ആണ്ടുതോറും അനുവദിക്കുന്ന പണത്തിൽ ഒരു നല്ല ഭാഗം ചിലവിടാതെ ആണ്ടവസാനത്തിൽ നീക്കിയിരിപ്പായി കണക്കിൽ ചേക്കുന്നു. അതായതു ആണ്ടിൽ തുടങ്ങാൻ നിവർത്തിയില്ലാത്ത യാതൊരുവേലയ്ക്കും പണം അനുവദിക്കരുതു്. ഓരോ P. W. D. ഡിവിഷനിലും വരുന്ന ൧൫ കൊല്ലത്തേക്കു നടത്തേണ്ടതായ പണികൾ എന്തെല്ലാമാണെന്നു് മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കയും അതിൽ ഓരോ കൊല്ലവും തുടങ്ങാവുന്ന പണികൾക്കുമാത്രം പണം അനുവദിച്ചു വേല തുടങ്ങുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നാൽ രാജ്യത്തിന്റെ നാട്ടുത്രികമായ ആവശ്യം ഏറെക്കുറെ നിവർത്തിച്ചുപോരുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണു്. ഒരു വേലക്കു അനുവദിച്ചപണം അതിനുതന്നെ ചിലവിടാതെ മറ്റു ആവശ്യങ്ങൾക്കു അധികാരികൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതു സർവ്വസാധാരണയായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഈ നയം അധികാരികൾ സ്വീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു സ്വാധീനശക്തിയുള്ള ആളുകൾക്കു താല്പര്യമുള്ള കാര്യ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതിനല്ലാതെ യഥാർത്ഥത്തിൽ സാധുക്കളുടെ സങ്കടപരിഹാരത്തിനു പ്രയോജനപ്പെടുന്നില്ല. പന്തളം ആറൻമുളറോഡ്, തുമ്പമൺ കോഴഞ്ചേരിറോഡ്, ഇതുകൾ മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധമുള്ള അധികാരികളുടെ നയത്തിനുദാഹരണങ്ങളാകുന്നു. അതിനാൽ അതാതുവേലകൾക്കു അനുവദിക്കുന്നപണം വകമാറ്റി ചിലവുചെയ്യാതെ ഇരിക്കുന്നതിനും പണം അനുവദിച്ച വേലകൾ അതാതാണ്ടുകളിൽതന്നെ തുടങ്ങുന്നതിനും ഗവണ്മെൻറു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും ജനസംഖ്യയിലും പല നാട്ടരാജ്യങ്ങളേക്കാളും മുന്നണിയിൽ നില്ക്കുന്ന തിരുവിതാംകൂറിനു ഒരു പ്രതിനിധിയെങ്കിലും റൌൺടേബിൾ കോൺഫറൻസിനു അയയ്ക്കുവാൻ ഉള്ള അവകാശം സിദ്ധിക്കാതെപോയതു ഏറ്റവും പരിതാപകരമായ ഒരു സംഗതിയത്രെ. റൌൺടേബിൾ കോൺഫറൻസിൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ ബാധിക്കുന്ന പ്രത്യേകസംഗതികളെക്കൂടി ആലോചനാവിഷയമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെൻറു എന്തെല്ലാം നടപടികളാണ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു എന്നു് ഈ സംഗതിയിൽ ജിജ്ഞാസുക്കളായ മഹാറാണി റീജൻറു തിരുമനസ്സിലെ പ്രജകളുടെ അറിവിനായി ഗവണ്മെൻറു ഒരു പ്രസ്താവന പ്രസിദ്ധം ചെയ്യേണ്ടതു ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായ ഒരു സംഗതിയത്രെ.

MR. K. MADHAVAN (*Nominated*): സർ, ഞാൻ ഇന്ത വരുഷത്തു പട്ജെട് മുഴുവനുതയും പടിത്തുപ്പാർത്തേൻ. അതിൽ കൂറിയുൾള വിഷയങ്കളേ മികവും സങ്കടത്തോടു കൂടവേണ്ടിയിരുക്കിറതു. അതായതു കടന്ത രണ്ടുവരുഷങ്കളിൽ പട്ജെട്ടിൽ ഇരുന്ത താഴ്ത്തപ്പെട്ട വരുപ്പിനർകളായ 8 ലക്ഷം പേർകളിൻമുൻനേറ്റത്തിനു രണ്ടു, മൂന്നു ആയിരം രൂപായ് ഒതുക്കപ്പെട്ടു വൈത്തിരുക്കും; ആനാൽ അതുകടൈസിയിൽ കവർമെൻറുക്കു ലാപ്പായ്വിടും. ഇന്ത വരുഷം അതുവും ഇല്ലാമൽപോനതു നാങ്കൾ ചെയ്ത തുർഭാക്കിയമേ. സർ, ഇന്ത രാജ്യത്തിൽ ഏഴൈകളാകിയ നാങ്കൾ എട്ടു ലക്ഷംപേർ ഇരുക്കിറോം. നാങ്കൾ അനുപവിക്കും കഷ്ടങ്കൾ എവ്വളവെൻറു കൂറമുടിയാതു. നാങ്കൾ സങ്കടങ്കൾ അനുപവിത്തു വരുകിറോം എൻപതു ഇന്ത സപൈയിൽ യാവരുമ് അറിന്തവിഷയം. മേലും ഇന്ത ഏഴൈ ജനങ്കൾ കായൽ ഓരങ്കളിലും, വയൽ വരംപുകളിലും, ആറുകളിൻ കരൈകളിലും താമത്തിത്തു, കഷ്ടപ്പട്ടു ഓടിനാൽ വടിനാൽ ഇരുക്കിറാർകൾ. ഇവർകൾ ഇന്ത രാജ്യത്തിൻ ക്ഷേമത്തിറ്കാക പല പാകങ്കളിലും താമതിത്തു കഷ്ടം അനുപവിക്കിറാർകൾ. കവർമെൺടാർ എങ്കളുക്കു കൊഞ്ചം നൻമൈകൾ ചെയ്തിരുക്കിറാർകൾ. അവൈകളുക്കു നാങ്കൾ കവർമെൺടിടം മികവും നൻറിയുൾളവർകളായിരുക്കിറോം. കാരുണ്യം പൊരുന്തിയ കവർമെൺടാർ ഇവർകളുക്കു ഇൻനും എവ്വളവോ ചെയ്യവേണ്ടിയിരുക്കിറതു. ഇന്ത ഏഴൈ ജനങ്കൾ കുടിയിരുക്കനതലമില്ലാമൽ പടുമ് കഷ്ടമും രോമ്പവും പരിതാപമ് ഇവർകളിൻ കഷ്ടങ്കളുക്കുരിത്തു ഏതാവതു കവർമെൺടു ഉതവിചെയ്യ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Madhavan.]

வேண்டுமென்று கவுன்ஸிலிலும், அஸம்ப்ளியிலும் எவ்வளவோ தரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஏழை ஜனங்களுக்கு குடியிருக்க வீடுகள் இல்லை. அவர்கள் குடிசைகளில் தாமதித்துவருகிறார்கள். அவர்களுடைய குடிசையானது மின்வருமாறு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தெடியவோலை தென்னம்மட்டையும் கழிக்கோல் மரச்சினி கம்பும் கழிகளாகவும், கட்டப்பட்டு நான்கு பக்கங்களும் பொத்தலாகவும் இருக்கும். இந்த ஏழை ஜனங்கள் காலை 5 மணிமுதல் இரவு 7 மணிவரை, மழையையும், வெய்யிலையும், காற்றையும், குளிரையும் கவனிக்காமல் வேலை செய்கிறார்கள். இப்படி கஷ்டப்படும் ஏழைகளுக்கு ஏதாவது உபகாரஞ்செய்ய இந்த பட்ஜெட்டில் ஒன்றையும் காணோம். இவர்களுக்கு உடுக்கத் துணியும்கூட கிடையாது. ஏதோ ஒருமுழம் துணியைக்கட்டிக்கொண்டு இந்த ராஜயத்திலுள்ளவர்களின் உணவுக்காக வேலைசெய்து கஷ்டம் அனுபவிக்கிறார்கள். தற்போது இவர்கள் சில மஹான்களின் ஸ்தலங்களில் தாமதித்துவருகிறார்கள். அப்படி தாமதித்து வந்தவர்களில் சிலர் தாங்கள் இருந்த இடங்களை விட்டுபோகவேண்டியிருந்தது. இதன்காரணம் யாதெனில், நாயர் பில்லும், ஈழவர் பில்லும், வெள்ளாளர் பில்லும் பர்சானபின் இந்த மஹான்களுக்கிடையில் பாகம் ஏற்பட்டதினல் இந்த ஏழைஜனங்கள் தாங்கள் தாமதித்துவந்த இடங்களை காலிசெய்யவேண்டியதாயிற்று. இப்படி இவர்களை இறங்கிப்போகச் சொன்னல் இவர்கள் எங்கே போவார்கள். இது இப்படியிருக்க ஏதாவது புறம்போக்குகளில் தாமதித்து, அந்த நிலங்களை பண்படுத்தி, விருக்ஷங்கள் வைத்துபிடிப்பித்து அதிலிருந்தாலும், அங்கேயிருந்தும் போகவேண்டியிருக்கிறது. எங்கேயாவது போ என்று ரெவினியூ ஆபீஸர்கள் சொல்கிறார்கள்; 'இவிடே தாமஸிக்கான் பாடில்ல' என்று சொல்லிறார்கள். காடுகளில் தாமதித்து, காட்டைத் தெளித்து, அந்த ஸ்தலங்களைப்பதித்துத்தரவேண்டும் என்று சொன்னல், அதற்காக இவர்கள் படும்கஷ்டம் அதிகம். வடசேரிபகுதி லர்வே 2371 ல் வீடுகெட்டியிருப்பதை திவான் அவர்கள்வந்து பார்த்தார்கள். இந்த ஏழைஜனங்களுக்கு கொஞ்சம் ஸ்தலம் பதித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் 30 ஸென்று ஸ்தலம் பதித்துக்கொடுக்கப்போகிறார்கள். நாங்கள் திவானிடத்தில் சொல்லப் போகிறோம் அதுவரையிலும் இடிக்கவேண்டாம் வேறு இடம் பார்த்துக்கொண்டு இடித்து மாற்றுகிறோம் என்று சொன்னோம். கேட்கவில்லை மழையோ அடிக்கிறது. இந்த மழையில் ஏழைகள் நாங்கள் எங்கே போவோம், என்று சொல்லியும் கேட்கவில்லை. வீட்டைப்பிரிக்கச் சொன்னார்கள். குடிசைகள் பிரிக்கப்பட்டன. ஏழைகளாகிய நாங்கள் எங்கே தாமதிப்போம். பள்ளத்தாக்குகளிலும், காயல் ஓரங்களிலும் வயல்வரம்புகளிலும் தாமதித்துவருகிறோம். இதை இந்த ராஜ்யத்தின் ஜனங்கள் முற்றிலும் சம்மதிக்கிறார்கள். ஸர், டெளண்களிலோ மற்றும் இடங்களிலோ தாமதிப்பவரைப்போலதான் இந்த ஏழைகளும் ஒரே காற்றையும் வெயிலையும் உட்கொள்ளுகிறார்கள். ஒரே ஜலத்தையே குடிக்கிறார்கள். ஆனல் ஏன் ஏழை ஜனங்கள்மாத்து குறுகி கன்னம் வற்றிமோசமானநிலையிருக்கிறார்கள்; தரித்திரத்தினலல்லவா இவர்களுக்கு வஸ்திரமில்லை. தங்கியிரு

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ப்பது ஒரு குடிசை. ஒவ்வொரு குடிசையிலும் ஒன்று இரண்டு ஆணும், சில பெண்களும் தாமஸித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த நிலை மையிலிருக்கும் ஏழை ஜனங்களுக்கு ஏதாவது உதவி செய்யவேண்டு மென்று கேட்டதற்கு, அவர்களுக்கு கவர்மெண்டார் ஒன்றும் செய்ய வில்லை. இந்த ராஜ்யத்தில் இந்த ஏழைகள் தாமஸிக்க வசதியான இடம் கொடுக்கவேண்டும். மைசூரிலும் மெட்ராஸிலும் திருநெல்வேலியிலும் ஏழைஜனங்களாகிய ஆதிதிராவிடர்க்கு தாராளம் ரூபாய்செலவுசெய்து லேபர் கமிஷனர் இன்ஸ்பெக்டர் முதலியோரை நியமித்து எவ்வளவோ குணங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். பல ஜில்லாக்களிலும் இவர்களுக்கு புதிய வீடுகள் கவர்மெண்டிலிருந்தே கட்டிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். ரோடுகள் சோட்டுகள் புதுவல்கள் இன்னும் இந்த ஏழை ஜனங்களுக்கு எவ்வளவோ நன்மைகள் செய்திருக்கிறார்கள். கொச்சியிலும் ஏழை ஜனங்களுக்கு புறட்டக்டர் நியமித்து வேண்டும் நன்மைசெய்கிறார்கள். அதுபோல் இந்த ஏழை ஜனங்களுக்கு இக்கவர்மெண்டாரும் புறட்டக்டர் நியமித்து உதவிசெய்யவேண்டியது அவசியம். இக்தகவுன்ஸில் மெம்பர்களும், விசேஷமாய் ராஜ ராஜ வர்மகோவில்தம்புரான், டாக்டர் மாதவன்பிள்ளை முதலிய மெம்பர்களும் இந்த விஷயத்தை சம்மதிக்கிறார்கள். இந்த ஏழை ஜனங்களுக்கு நியாயமாய், அவகாசப்படி செய்யவேண்டியவைகளை செய்யவேண்டியது கவர்மெண்டின் கடமை. மேலும் எங்களுக்கு ஒரு புறட்டக்டர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார் என கேள்வி. அவர் என்ன செய்தாரோ தெரியவில்லை. மாதமாதம் புறட்டக்டர் பெற்றுவரும் ரூபாயை உயர்ந்த கிளாஸில் படிக்கும் சாதுக்களாகிய மாணவருக்கு பீஸாகக் கொடுத்தாலும் உபகாரமாயிருக்கும் அவர் சரியானபடி பணமும் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார். எவ்வகத்திலும் எங்களுக்கு ஒரு புரொடெக்டர் நியமித்து, எங்களுக்குக் குடிநிருக்க ஸ்தலமும் மற்றும் உள்ள சௌகரியங்களும் கொடுக்க ஏற்பாடுசெய்ய கவர்மெண்டாரைக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆதலால் காலதாமதமில்லாமல் எங்களுக்கு ஒரு புரொடெக்டரை நியமித்துத்தரக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கடந்த பட்ஜெட்டில் ஒரு புரொடெக்டரை நியமிக்கப்படுமென்றும், மி: மாதவனுடைய சகடங்கள் தீர்க்கப்படுமென்றும் இவிடத்தில் பிரசிடென்ஸல் உத்தரவாயிட்டுண்டு. இது வரையில் ஒன்றும் நடக்கவில்லை. "எடிகேஷன்" (Education); கல்வி விஷயத்தில் ஏழைஜனங்களாகிய எங்களுக்கு பீஸ்குறைத்து சகாயம் செய்து கொடுத்ததற்கு நாங்கள் சந்தோஷமுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம். ஆனால் ஏழைகளுடைய வறுமையை என்னவென்று சொல்வது. பணமில்லை மேல் படிக்க. மலையாளமோ, தமிழோ படித்தவர்கள் இவர்களுக்கிடையில் எவ்வளவு என்று கேட்டால், மிகக்குறைவு. மற்ற சமுதாயத்தார் படித்து முன்னுக்குப்போகும்போது இவர்கள் இந்த நிலைமையிலிருக்கிறார்கள். காரணம் தரித்திரமல்லவா? அப்படி ஏதாவது படித்த சுலர்கள எங்களில் உண்டு. ஆனால் அவர்கள் உத்தியோகம் கேட்டால் கிடையாது. கல்வி டிபார்ட்மெண்டிலும் கிடையாது. வேறு எந்த டிபார்ட்மெண்டிலும் கிடையாது. எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு இவர்கள் படிக்கிறார்கள். அப்படி கஷ்டப்பட்டு படித்து வருகிறவர்களுக்கும் உத்தியோகம் கிடைப்பது கஷ்டமாயிருக்கிறது. ஆதலால் கவர்மெண்டு எங்களுக்கென்று 100க்கு 10வீதமாவது ரிஸர்வ் செய்து அந்த அப்பாயின்ட்மெண்டுகளை (Appointments) எங்களுக்கே கொடுக்கவேண்டிய

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Madhavan.]

தென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஐரோப்பியர் ஏழை ஜனங்கள் நடுவில் போர்டிங்கில் (boarding) ஏற்படுத்தி சகாயித்ததின்பேரில் சில மாணவர்கள் முன்னுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு காலேஜில் படிக்க பீஸ்சகாயம் செய்து கொடுக்கக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏதாவது ஒரு டிப்பார்ட்டுமென்று தலைவரோடு போய் ஒரு உத்தியோகம் கேட்டால், B. A. பாஸ் பண்ணியிருக்கிறயா என்று கேட்கிறார். எப்படி B. A. கிடைக்கும். எங்கள் தலைக்குமேல் தரித்திரம் இருக்கிறதே? பல டிப்பார்ட்டுமென்று தலைவரோடும் போய் கேட்டும் நாங்கள் சங்கடங்கள் அனுபவிக்கிறோம். ஆதலால் உத்தியோக விஷயத்தில் எங்களுக்கு ஏதாவது உதவிசெய்யவேண்டும். காலேஜில் படிக்கும் பிள்ளைகளுக்கு பீஸ் குறைத்துக் கொடுப்பதற்கும்மற்றும் செய்த நன்மைகளுக்குமாய் காருண்யம் பொருந்திய மஹாராணி ரீஜண்டு அவர்களுக்கும், திவான் அவர்களுக்கும் மற்றும் டிப்பார்ட்டுமென்று தலைவர்களுக்கும் எங்களுடைய நன்றியை செலுத்துகிறோம். அவர்கள்க்காய் பிரார்த்திக்கிறோம் ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டில் (Revenue Department) அனேகர் நாங்கள் புறம்போக்கில் வீடுகெட்டிஞல் அக்கிரமம் செய்கிறோம் என்று கவர்ண்மென்றுக்கும் தலைமை டிப்பார்ட் மென்றுக்கும் மன்திலாக்குகிறார்கள். 'இவர்கள் அக்கிரமம் ஜாஸ்தி' என்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் குடியிருப்பதற்கு ஸ்தலம் இல்லாததினால் தானே புதுவலிலோ புரம்போக்கிலோ வீடுகள் கட்டி தாமதிக்கிறோம். கஷ்டப்பட்டு காட்டைதிருத்தி குடியேறிய ஸ்தலங்களை, நாங்கள் தாமதிக்கப் பதித்துக்கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டால். அதுவோ கிடையாது. அப்படித்தங்கியிருந்தாலும், அவ்வீடுகளை பிரித்துக்கொண்டுபோக சொல்லுகிறார்கள். கவர்மெண்டு பூமியில் இல்லாமல் நாங்கள் எங்கேபோய் தங்குவோம். நாங்கள் எந்தவிதமான அக்ரமம் செய்யமுடியும். எங்களுக்கு பணமில்லை. அறிவில்லை பலமில்லை ஸர், எனக்கு ஒருவர் லெட்டர் எழுதியிருக்கிறார். சங்கரநேரி தாலூக்காவில் குருச்சி பகுதியில் வீடுகட்டி தாமஸிக்கிறவர்களை அவ்விடத்தை விட்டுபோகச்சொல்ல போலீஸாருடன் ஏற்பாடு செய்துபோகிறார்கள். இந்த விபரத்தை கவர்ண்மென்றுக்கு சொல்லவேண்டும் என்று எழுதியிருக்கிறார் இந்த ஏழை ஜனங்கள் எங்கே போவார்கள். ஐய்யோ இந்த ஏழை ஜனங்கள் எவ்வளவு உபயோகமுள்ளவர்கள். காடுகளை வெட்டி காடாக்கிறார்கள். அசுத்து கிராமங்களையும் பட்டணங்களையும் பரிசுத்த ஸ்தலமாக்கிறார்கள். நிலங்களை தெங்கு வாழை மற்றும் பயிர்கள் நட்டு பூங்காவனமாக்கிறார்கள்.

MR. S. C. H. ROBINSON (*Land Revenue and Income Tax Commissioner*): Does he not know that a large area of land, more than 1000 acres in extent, which is reserved for these depressed classes is not taken up?

MR. K. MADHAVAN (*Nominated*): ஆமாம். எங்களுக்கு ரிஸர்வ் பண்ணியிருக்கிற ஸ்தலங்கள் குடியிருப்பதற்கு வசதியுள்ளதல்ல. கிருஷிக்குதான் உபயோகமானது. சில ஸ்தலங்கள் குடியிருப்புக்கு கொடுத்ததுண்டு. அவைகளில் சிலவை பிரயோஜனமில்லை. நாகர்கோவில் பகுதி கீழ்சாதியார் குளத்தில் குடியிருப்புக்காக ஸ்தலம் பதிந்து தந்ததுண்டு. அது 3 அடி ஜலம் கட்டியிருக்கிற ஸ்தலமாயிருக்கிறது. மலை

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

அடிவாரத்தில் குடியிருப்பு ஸ்தலம் தருவதினால் நாங்கள் நஷ்டப்பட்டுசெத்துப்போவோம். திருஷ்டாந்தம்—வாளயத்திவயல் தெடிமங்காட்டில் மலை அடிவாரத்தில் குடியிருந்தினபேரில் அவ்வளவுபேரும் செத்து அழிந்து போனார்கள். வாழையேற்றிவ யல முழுவதும் இல்லை எங்களுக்கே பதித்துக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா? இல்லை.

MR. V. CHELLAM PILLAI (*Tovala*): இந்த நிலங்கள் நீங்கள் கேட்டதாலே பதித்துதந்தார்கள். விபரமில்லாத ஜனங்களை மனஸிலைக்காதே செய்தது. கண்ணீர் ஏராளமாயிருக்கிறதே. இப்படிப்பட்ட ஜலஸ்தலங்களை குடியிருப்புக்கு ஆகுமாயென்று கவர்ண்மென்று கவனிக்கவேண்டியதல்லவா?

MR. K. MADHAVAN (*Nominated*): இந்த ஆயிரம் ஏக்கர் ஸ்தலம்மானது கிருஷிக்கு உபயோகமே தவிர குடியிருப்புக்கு உபயோகமில்லை. குடியிருப்புக்காக ஆயிரம் ஏக்கர் கொடுக்கவில்லையே. இந்த 1,000 ஏக்கர் எங்களுக்கு குடியிருப்புக்குக் கொடுக்கவில்லை. கிருஷிக்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேறே யார் பூமியிலாவது போய் தங்கினால் சில வருஷத்தில் வெளியில் போகவேண்டிவரும்.

MR. S. C. H. ROBINSON (*Land Revenue and Income Tax Commissioner*): May I ask the member whether he is aware that we have reserved nearly 500 acres of paddy land near Thadikarankonam?

DEPUTY PRESIDENT: He is referring to the absence of any provision of house sites, Mr. Robinson. That is the particular complaint that he is now developing.

MR. K. MADHAVAN (*Nominated*): இன்னும் ஒரு சங்கடம். நாட்டிலிருந்து எங்களை மலைகளுக்கு ஓட்கவிட்டால் நாட்டிலிருப்பவர்கள், கதியென்ன? கமிஷனர் 'நீ பீரிமேடு முதலிய மலைகளுக்குப்போ' என்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் எங்கேபோவோம். போ, போ என்றால் நாங்கள்என்ன செய்வோம் ஆதலால், கவர்மெண்டு எங்களுடைய குறைகளை கண்டுபிடித்து, எங்களுக்கு வேண்டியது செய்யவேண்டும். நாங்கள் மலைக்குப்போனால் வம்பாய் செத்துப்போய்விடுவோம். இத்துடன் காலேஜ்களில்படிக்கும் மாணவர்களுக்கு பீஸ் குறைத்து கொடுக்கவேண்டும். ஏழைகளின் மீது கிருபைகூர்ந்து தாமதியாமல் புறட்டக்டர் நியமிக்கவும் காலேஜ் படிப்பவர்களுக்கு பீஸ் சகாயித்துக்கொடுக்கவும் மிகவும் வணக்கமாய் பிரார்த்திக்கிறேன்.

DEPUTY PRESIDENT: Your time is up.

MR. D. FRANCIS (*Nominated*): Sir, on going through the Budget Estimate one finds that the cost of education is one of the most important items of expenditure. A First Grade College has been started for women on a considerable expenditure. There are many women qualified for appointments in the public service. Hence it is the duty of the Government invariably to appoint qualified women in suitable departments of the State service. The most important reform which the Government must introduce is compulsory primary education throughout the State. Government must also show more leniency and greater consideration towards grant-in-aid schools. It would be a great gain to Government if some of the departmental schools are handed over to the managers of private schools. Then, Sir, the imparting of religious instruction n schools is also a matter of vital importance. The policy of confirm-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. D. Francis.]

ing fresh graduate teachers in the graduate scale overlooking the claims of graduates who were previously entertained in the undergraduate scale must be discontinued. I have already drawn the attention of the Government to this evil by means of an interpellation which still remains unanswered. I hope the new Director will do the needful in the matter.

The cost on Medical and Sanitary Departments is another important item of expenditure for the year 1106. Government medical aid is always necessary to the public and is most important especially in the case of the labouring classes. It seems there is provision in the Budget Estimate for next year for appointing a few lady doctors. But the number is extremely few for the requirements. More lady doctors and European nurses must be appointed in all hospitals and dispensaries throughout the State. Medical help will ever remain inadequate until lady doctors and nurses are appointed in the various hospitals in the State. It is regrettable to note that in South Travancore more than 12,000 people died of Cholera in one year. Adequate preventive measures must be adopted to prevent the out-break of this horrible disease in future. Several villages in Travancore, chiefly along the coast, must be taken as the sanitary towns, and the Sanitary Department must do the needful to keep them in a sound sanitary condition.

Turning to the Public Works Department, no work worth mentioning has been done for the safety of the poor ryots in South Travancore.

Several costly works are being carried out in North and Central Travancore up to Trivandrum; but very little is being done for improving the Kodayar Irrigation works for saving the ryots from periods of drought which occur very often.

DEPUTY PRESIDENT: I am afraid you are exaggerating matters.

MR. D. FRANCIS (*Nominated*): So as to accomplish that great object Government will have to direct their sympathetic attention towards increasing the grant considerably to the Nagercoil Division every year in the future and take up the pending schemes propounded by the Engineers before and after the construction of the Pachippara reservoir for the storage of more water. The proposed separation of irrigation works from the road branch must be effected at an early date.

Then, there is the important question of the condition of the agriculturists in the State. Agriculture, I need not say, is the main occupation of the people of our State. Going into the present condition of agriculturists, we find that they are the slaves in the hands of the money lenders. To help these poor ryots Land Mortgage Banks must soon be started. Government seem to think that it is a big question and therefore could not be taken up. But as it is extremely useful to agriculturists no time should be lost in taking it up. Every encouragement must be given to the Agricultural Department in the matter of funds to educate the agriculturists inimproved methods of agriculture.

With regard to the Department of Industries, industrial loans are now being given to business men and young men are being taught and encouraged to start and work different kinds of useful industries in many parts of the State.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

But the department is still in an infant stage and it requires liberal support by Government in the matter of funds to establish the necessary schools and industries throughout the country. I am sure Government will realise the great value of this department and lend their help to it adequately.

The Co-operative Department has made rapid progress in enrolling a large number of societies. But the Inspectors appointed are too few to supervise and give timely advice to these societies. It is one of the most useful departments in the State chiefly for improving and elevating the position of the poor people. The poor agriculturists also are especially benifited by these societies.

Therefore, a bigger amount should be allotted every year for engaging more hands for the development of this very useful department.

It has been the policy of the Government to give special encouragement to the members of unrepresented communities in the State service. There are standing Government orders to that effect. But sufficient encouragement has not been given to the members of the Latin Christian community who form a large proportion of the population in the State. Therefore preference and special encouragement must be given to the members of that community in the matter of appointments to raise them to the position of the advanced communities.

The members of the Travancore Tamilian community are very poorly represented in Government service and the officers of that community who are already in the service also must be sufficiently encouraged.

Finally, then I would tender my congratulations to the Government and the Financial Secretary on the sound condition of the present finances of the Government.

MR. N. R. KRISHNAN (*Nominated*): ഈ സഭമുമ്പാകെ ഇപ്പോൾ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ബഡ്ജറ് മുൻകൊല്ലത്തേപ്പോലെ തന്നെ ധാരാളം നക്കിഇരിപ്പുള്ളതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. അതിൽനിന്നും രാജ്യത്തിന്റെ ക്ഷേമവും മുൻകൊല്ലങ്ങളിലെപ്പോലെതന്നെ ഇരിക്കുന്നു എന്ന് ബഡ്ജറ് ചെട്ടന്നു വായിക്കുന്ന ഒരാളിനു തോന്നിപ്പോകും. എന്നാൽ രാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതി അതിൽ നിന്നും വളരെ വ്യത്യസ്തപ്പെട്ട ഒന്നാണെന്ന് എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരിൽ പലരും ഈ സഭമുമ്പാകെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നുമാത്രമല്ല ഈ രാജ്യത്തിലെ ധനാഗമ മാർഗ്ഗങ്ങളായ എല്ലാസാധനങ്ങൾക്കും പെട്ടന്നുണ്ടായ വിലക്കുറവ് അതിനു കാരണമായിത്തീരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പ്രധാനകൃഷി സാധനങ്ങളായ തേങ്ങാ, കയറ്, കൊപ്രാ, കുരുമുളക് ഇവയുടെ എല്ലാം വില പകുതിയോ മൂന്നിലൊന്നോ പീതം കുറഞ്ഞു പോകുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഇത്ര ഭീമമായ വിലക്കുറവ് നമ്മുടെ സാധനങ്ങൾക്കു വന്നിരിക്കുന്ന ഈക്കാലത്തു ഗവണ്മെൻറ് അതിനെ പരിഹരിക്കുന്നതിനായിട്ട് എന്തുമാർഗ്ഗമാണ് ചെയ്യാൻ പോകുന്നത് എന്നുള്ള ഒരു സംഗതിയെപ്പറ്റിയും ഈ ബഡ്ജറിൽ സൂചിപ്പിച്ചു കാണുന്നില്ല. ഇത് വളരെ പരിതാപകരമായ ഒരു അവസ്ഥ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. R. Krishnan.]

യാണ്. രാജ്യത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തിനെയാണ് ഗവണ്മെൻറ് എല്ലായിപ്പോ ഴുംനോക്കി പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടതു് എന്നുള്ളതു് ഏതു ഗവണ്മെൻറും സമ്മ തിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയാണ്. ഇതു പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കാര്യത്തിന് ബഡ്ജറിൽ യാതൊരുസ്ഥാനവും കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതു് വളരെ സങ്ക ടകരമായിപ്പോയി എന്ന് പ്രസ്താവിക്കാതെയിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എന്റെ മാന്യസ്നേഹിതന്മാരിൽ പലരും ഗവണ്മെൻറിനോടു് ശുപാശ് ചെയ്തതുപോലെ ഇതിന്റെ കാരണങ്ങളെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിന് ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കയോ അല്ലെങ്കിൽ ടെയിഡ് ഏജൻറായിട്ട് ഗവ ണ്മെൻറിൽനിന്നും വിദേശങ്ങളിൽ ആളേപ്പെട്ടത്തി ഇതിനു വേണ്ട പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കുകയോ ചെയ്യാത്തപക്ഷം അടുത്തഭാവിയിൽ ഈ നാട്ടിന്റെ സ്ഥിതി വല്ലാത്ത ഒരു പതനത്തിൽ എത്തിച്ചേരും എന്നു പറയുന്നതിന് വലിയ ദീർഘദർശിത്വം ഒന്നും ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോ ന്നുന്നില്ല. ഈ രാജ്യത്തെ നികുതി, പ്രധാനമായി നെല്ല്, തെങ്ങു് മുതലായ സാധനങ്ങളിൽ നിന്നുമാണ് പിരിക്കുന്നതു്. അതിനുള്ള ഇപ്പോഴത്തെ വിലയും മിലവും കൂടി താരതമ്മ്യപ്പെടുത്തി നോക്കുന്ന പക്ഷം ജനങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറിന് കൊടുക്കേണ്ട നികുതി തന്നേയും ശ രിയായി കൊടുക്കാൻ സാധിക്കുമോ എന്നുള്ള ഒരു നിലയിലാണ് വന്നി രിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ഗവണ്മെൻറു് അതിനു് ഏതെങ്കിലും ഒരുപ രിഹാരം ഉണ്ടാക്കുന്നതുവരെ അവരെ ഇങ്ങനെയുള്ള നികുതിയിൽ നി ന്നു് നിവൃത്തി ഉള്ളടത്തോളം, ബഡ്ജറിൽ കൂടുതൽ തുക ഉണ്ടാക്കുന്ന തിനു് ഉള്ള ആ ഭാഗം കുറച്ചിട്ട് ഈ നികുതിയിൽ നിന്നു് സ്വല്പമെങ്കി ലും ജനങ്ങളെ രക്ഷിക്കേണ്ട കടമ ഗവണ്മെൻറിനുണ്ടു്. അതിലേക്കു് ആദ്യമായി ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതു് കയറു്, കൊ പ്രാ മുതലായ അസംസ്കൃത സാധനങ്ങൾക്കു് ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നു് ഇപ്പോൾ ചുമത്തിയിരിക്കുന്ന ഡ്യൂട്ടി ഏതെങ്കിലും ഒരു താരതമ്മ്യേന കു റവു ചെയ്യുന്നപക്ഷം അതു്, ഈ രാജ്യനിവാസികൾക്കു്. വളരെ ഉപ കാരപ്രദം ആയിരിക്കുമെന്നാണ് എനിക്കു് തോന്നുന്നതു്. ഈ രാജ്യ ത്തെ ജനങ്ങളെല്ലാം അരികൊണ്ടു് ഉപജീവിക്കുന്ന ആളുകളാണ്. ഈ രാജ്യത്തു് ആവശ്യമുള്ള അരി മുഴുവനും ഈ രാജ്യത്തുതന്നെ വിള യുന്നുണ്ടോ എന്നു് നോക്കുന്നപക്ഷം അങ്ങിനെ അല്ല എന്നു് ഇറ ക്കുമതിയുടെ കണക്കിൽ നിന്നു് വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടു്. നാം ഈ കാ ര്യത്തിൽ വിദേശങ്ങളെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാലാന്തരത്തി ൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു് കൃഷിക്കു ഉപയുക്തമായി കിടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ളെ കൃഷിചെയ്യു വിദേശങ്ങളെ ആശ്രയിക്കാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ ഗവണ്മെൻറു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടതാണു്. ഗവണ്മെൻറു പുതുതായി കൃഷിക്കു് ഉപയോഗപ്പെടുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ പതിച്ചു കൊടുക്കാം എന്നു പറയുന്ന അവസരത്തിൽ സാധാരണ വലിയ കയങ്ങളുള്ള വല്ല ആറുകളോ വേമ്പനാട്ടു കായലൊ വന്യമൃഗങ്ങളാൽ എപ്പോഴും ആക്രമിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന വനപ്രദേശങ്ങളോ മാത്രം ആണു് ഓമ്മയിൽവരുന്നതു്. ആ സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം ബുദ്ധിമുട്ടി കൃഷിക്കു് ഉപയോഗയോഗ്യമാക്കിതീർക്കുന്നു എങ്കിലും അതുപോലെ നാട്ടിൻ പുറങ്ങളിലും ധാരാളം സ്ഥലങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറിന്റെ സഹായം ഉണ്ടെങ്കിൽ കൃഷിക്കു ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു് ഉണ്ടു് എന്നു് കാണാവുന്നതാണു്. പേച്ചിപ്പാറഅണമുഖം തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ എത്രയോ ആയിരം ഏക്കർ സ്ഥലം കൃഷിക്കു് ഉപയോഗപ്രദമായി തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങൾക്കു് എല്ലാപേക്കും അറിവുള്ള ഒരു സംഗതിയാണു്. അതുപോലെ കരപ്പുറത്തെസംബന്ധിച്ചു് നോക്കുന്നപക്ഷം കരപ്പുറത്തിന്റെ ഇരുപുറവും ഉള്ള കായൽഓരങ്ങളിൽ മാത്രമെ തെങ്ങുകൃഷിയും നെൽ കൃഷിയും ധാരാളം കാണുന്നുള്ളു. അതിന്റെ ഉൾഭാഗത്തുനോക്കുന്ന പക്ഷം സഹാറാമരുഭൂമിയേപ്പോലെ ആണു് കിടക്കുന്നതു്. ഇങ്ങനെ ഇരിക്കേ, കാട്ടിലും വെളിയിലും പോകാതെ തന്നെ നാട്ടിലുള്ള സ്ഥലങ്ങളെ ഉപയോഗപ്രദമാക്കിതീർക്കുന്നപക്ഷം നമുക്കു് നാളെ അന്യദേശത്തെ ആശ്രയിക്കാതെ കഴിക്കാവുന്നതാണു്. അതിലേക്കുവേണ്ടി ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന സംഗതി ചേർത്തല- അരൂപ്പുഴതോട്ടിനെ പൂർത്തിയാക്കണമെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റിയാണു്. ഇതു് ആദ്യം ഗതാഗത മാർഗ്ഗത്തിനുവേണ്ടിമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചതാണു് എന്നാണു് അധികജനങ്ങളും മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ഗതാഗതമാർഗ്ഗം എന്നുള്ളതിനെവിട്ടു് കൃഷി സംബന്ധമായ കാര്യത്തിലും തുലോംസഹായിക്കാൻ അതിനു സാധിക്കുമെന്നുള്ളതു് അനുഭവസ്ഥന്മാരായ ആളുകൾക്കു് അറിയാവുന്നതാണു്. ഇന്നത്തെപ്രസിഡൻറു അവർകൾതന്നെ അതിനു് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു എന്നു് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ തോടു് ഇപ്പോൾ മുക്കാലും തീർന്നുകിടക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. അതുമുഴുവനും തീരുന്നപക്ഷം ഇപ്പോൾ സഹാറാപോലെ കിടക്കുന്ന മണൽപുറത്തെ മണ്ണു് കായലിൽ ഇറക്കി കാലോരങ്ങളിൽ കൂടുതൽസ്ഥലം കൃഷിക്കുപയോഗപ്പെടുന്നതിനും അതുപോലെതന്നെ മണൽപ്പുറത്തുള്ള മണൽ നീ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ങ്ങിനടിഭാഗവും കൃഷിക്കുപയോഗപ്പെടുന്നതിനുംസാധിക്കുന്നതാണ്. ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും അനവധി പണംചിലവുചെയ്ത് ആലപ്പുഴനിന്നും അഞ്ചാറുമൈൽ ദൂരം ഇപ്പോൾതന്നെ വെട്ടിത്തീർക്കുകയും ചേർത്തലനിന്നും മൂന്നുമൈൽദൂരം വെട്ടിതിർക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ബാക്കിയുള്ള കുറച്ചു ഭാഗംകൂടി തീർക്കുന്നപക്ഷം ഗതാഗതത്തിനും അനേകംസ്ഥലം കൃഷിക്കും ഉപയുക്തമാക്കുന്നതിനും ഇടയുണ്ട്. ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും അനേകലക്ഷം പണം ചിലവുചെയ്തിട്ട് ഒടുവിൽ ഫലപ്രദമല്ലാതെ അങ്ങനെ വിട്ടുകളയുന്നതുകൊണ്ട് പൊതുജനങ്ങൾക്ക് രക്ഷയില്ലാതിരിക്കുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല ഗവണ്മെൻറിന് വളരെ പണം നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് അതിനെ പൂർത്തിയാക്കേണ്ടകടമ ഗവണ്മെൻറിനുണ്ടെന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു.

ഇനി എനിക്കുപറയാനുള്ളതു് സ്ക്രൂട്ടിനിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ സംബന്ധിച്ചാണ്. ഇന്നു ഈ സംസ്ഥാനത്തുള്ള ഏതാണ്ടു സ്കൂളുകളിൽ എല്ലാസമുദായക്കാർക്കും പ്രവേശംഇല്ലെന്നു് ഉള്ള പരാതി പറയേണ്ടതായിട്ടുവന്നതു് വളരെസങ്കടകരമായിരിക്കുന്നു. ഇന്നു് ഏതുസമുദായത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു പ്രവേശനം അനുവദിക്കാതിരിക്കുന്നുവോ ആ സമുദായത്തിലെ അംഗങ്ങളിൽനിന്നുതന്നെ പ്രവേശനം അനുവദിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നുകേൾക്കാൻ ഇടവന്നിട്ടും ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുന്നതു വളരെ ശോചനീയമായിരിക്കുന്നു. മേലാലെങ്കിലും സ്കൂളിൽ പ്രവേശനം കൊടുക്കുന്നില്ല എന്നു് ഈ മാതിരി ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളിൽ പരാതി പറയാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഗവണ്മെൻറു് ആ വിഷയത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

ഇനി എനിയ്ക്കു പറയാനുള്ളതു റോഡിനെപ്പറ്റിയാണു്. ഈ സംസ്ഥാനത്തുള്ള ഏതാനും റോഡുകളിൽ എല്ലാ സമുദായക്കാർക്കും പ്രവേശനം ഇല്ലെന്നു് ഉള്ള പരാതിയും പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പൊതുമുതൽകൊണ്ടു സംരക്ഷിച്ചുപോരുന്ന റോഡുകളിൽ ഒരു സമുദായക്കാർക്കു് പ്രവേശനം ഇല്ല എന്നു പറയുന്നതു അത്ഥമില്ലാത്തതാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഒന്നുകിൽ ഈ റോഡുകൾക്കുവേണ്ടി പൊതുമുതലിൽ നിന്നു പണം ചിലവുചെയ്യാതിരിക്കയൊ അല്ലെങ്കിൽ ആ റോഡുകളിൽ എല്ലാജാതിക്കാർക്കും പ്രവേശനം അനുവദിക്കുകയൊ ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം.

അവസാനമായി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു് ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഉദ്യോഗവിതരണനയത്തെ സംബന്ധിച്ചാണു്. ഗവണ്മെൻറിനെസേവിക്കു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കഎന്നുള്ള കൃത്യം എല്ലാസമുദായക്കാക്കും ജന്മനാ അവകാശമുള്ള ഒരു സംഗതിയാണെന്നു ഞാൻ ഈ സഭമുമ്പാകെ പല അവസരങ്ങളിലും വാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതിൽ ഒരു വലിയ തെറ്റിദ്ധാരണ വന്നിട്ടുണ്ട്. സമുദായപ്രാതിനിധ്യം എന്നുപറയുന്ന അവസരത്തിൽ യോഗ്യതഇല്ലാത്തആളുകൾക്ക് ഉദ്യോഗം കൊടുക്കണം എന്നു പറയുന്നില്ല. ശരിയായും ന്യായമായും ഒരു ഉദ്യോഗത്തിന് ഏതെല്ലാം യോഗ്യത ആവശ്യമുണ്ടോ അങ്ങിനെ യോഗ്യതയുള്ള ആളുകൾക്കുമാത്രം കൊടുത്താൽ മതിയെന്നേ അതുകൊണ്ടു ഞാൻ അർത്ഥമാക്കുന്നുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് യോഗ്യതയുള്ള ആളുകളെ നിയമിച്ചു ഞങ്ങളുടെ സങ്കടം പരിഹരിക്കേണ്ടതു് ഗവണ്മെൻറിന്റെ കർത്തവ്യകർമ്മമാണ്. മുമ്പൊരിക്കൽ ഈ സഭമുമ്പാകെ ഈഴവസമുദായത്തിൽനിന്ന് മുൻസീഫ് ഉദ്യോഗത്തിൽ ആരും തന്നെ ഇല്ലെന്ന് ഞാൻ വാദിക്കുകയുണ്ടായി. അന്നു ഗവണ്മെൻറിൽനിന്ന് എനിക്കുകിട്ടിയ മറുപടി, ഉദ്യോഗത്തിനുള്ള യോഗ്യതകൊണ്ടോ മറ്റുപ്രകാരത്തിലോ കയറാംകിട്ടിയ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെ തിരിച്ചു മുൻസീഫാക്കിയാൽ മതിയോ എന്നാണ്. ആ മാതിരി ഉള്ള മറുപടി ഇനിയും കിട്ടുമെന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. അതു പറഞ്ഞതു് ഞങ്ങൾക്ക് കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മറുപടിയുടെ ഒരു മാതൃകകാണിക്കാൻ വേണ്ടിമാത്രമാണ്. ആ മറുപടിയിൽനിന്നതന്നെ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു മുൻസീഫ് ഉദ്യോഗം തരേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെന്നുള്ള ഒരു സമ്മതവും വരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അതിലേക്കു നിയമിക്കേണ്ട ആളിനെപ്പറ്റിമാത്രമേ സംശയമുള്ളൂ. അതു മുകളിൽ നിന്നുംതാഴ്ത്തി എടുക്കണോ അതല്ല പുത്തനായി നിയമിക്കണോ എന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ മാത്രമേ സംശയമുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെൻറിൽനിന്ന് എല്ലാ സമുദായക്കാർക്കും സങ്കടം വരാതിരിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ഉദ്യോഗദാനനയം മേലാലെങ്കിലും ശരിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു പോകണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഞാൻ വിരമിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. A. G. MENON (*Parur*): Sir, the first thought that strikes me on looking at the Budget is whether I could place much reliance on the figures contained in it. In all well-regulated administrations, there is a provision for an independent audit of accounts. That provision is not at all made by this Government.

DEPUTY PRESIDENT: We never had it.

MR. A. G. MENON (*Parur*): That is what I say. I have been bringing this fact to the notice of this Council during the last two years; and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

I do not know whether any steps have been taken, at least to give a *serious consideration* to that proposal.

DEPUTY PRESIDENT: Your suggestion was the creation of an Audit Department *not subject* to the disciplinary control of the head of the administration, that is the Dewan.

MR. A. G. MENON (*Parur*): My suggestion was the creation of an independent auditor appointed by the Sovereign.

DEPUTY PRESIDENT: And accountable to the Dewan? Then, you have the Account Officer.

MR. A. G. MENON (*Parur*): Yes, but not removeable by the Dewan.

DEPUTY PRESIDENT: Yes. I only wanted to know exactly what you want. It is an old question.

MR. A. G. MENON (*Parur*): For practical purposes the Dewan is taken to be the head of the administration. But, in theory, the Sovereign is the real power. That is my conception of the constitution here. Therefore unless there is an independent audit, the Dewan can do as he likes with the State exchequer. I can bring a patent example to show the necessity for such an officer. It is well-known, that the Railway accounts have never been audited in spite of the fact that the late Account Officer, I understand, insisted on his right to audit those accounts. He was not allowed to do it. Not only in the Railway but in some other departments also, accounts are not properly audited. The Head of the Administration, that is, the Dewan is really an autocrat. He is both the real Financial Secretary and the Account Officer.

DEPUTY PRESIDENT: The Account Officer is both the Financial Secretary to Government and the Account Officer at present.

MR. A. G. MENON (*Parur*): Yes. He discharges, for the present both the duties, subject to the control of the Dewan. That is not a good arrangement.

DEPUTY PRESIDENT: He is subject to the control of the Dewan.

MR. A. G. MENON (*Parur*): He should not be. That is what I say. His should be a statutory appointment. In other words, the Dewan could not do anything he pleases. Without such a protection, there is absolutely no guarantee that the State's income will be well and properly spent.

Another thing I want to press to the notice of the Council is the creation of a Public Accounts Committee. I have several times brought this to the notice of the Council. Except during the general discussion of the Budget it has not been allowed to come before the Council for technical reasons. I am glad to find, at least in this Session of the Council, I have one supporter in my friend Mr. Rama Varma raja. It is only those who are conversant with the intricacies of the present Accounts Department that could realise the necessity of having an independent audit.

DEPUTY PRESIDENT: Yes. Let us pass on.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. A. G. MENON (*Parur*): The use of the Public Accounts Committee was detailed by me at the Budget Session held in 1103. My friend Mr. Rama Varma Raja also in a way has shown the use of it as regards the scrutiny of the Budget.

DEPUTY PRESIDENT: That obtains in the Legislative Assembly. It does better work than in the Provincial Councils.

MR. A. G. MENON (*Parur*): Yes, only in the Assembly. Without these two steps being brought into force, I do not think it is of much use to discuss the Budget in a Council like this.

There is also another factor which has tended to create a certain disharmony in the administration. As matters stand at present, practically everything has to be signed by the Dewan. I am told, even mere signing would sometimes take one or two hours. The Head of Government, if he is of any use, should never be worked like that. All routine matters, except practically very important matters, must be dealt with by those under him in the Secretariat.

DEPUTY PRESIDENT: A large measure of decentralisation would be a necessary remedy, you say?

MR. A. G. MENON (*Parur*): That is my suggestion. A well-paid Secretariat—whether you call it a Board or an Executive Council, I do not care—there must be to manage the affairs of Government. Unless this decentralisation is brought into being, I think it is useless in many cases to criticise the Dewan. As matters stand at present, the Dewan has no time to think; he must be divested of all unimportant duties and be given leisure to think and scheme for the good of the country.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara cum Kartikapalli*): Who should take the initiative for that?

MR. A. G. MENON (*Parur*): Of course, we can all take the initiative. We shall give him important points. We are here to give constructive suggestions. He must also have the capacity to think out things for himself. The next point is I am putting all these for an efficient administrative body—that the work of this Council, as carried on at present, is certainly not efficiently done. I do not say it is inefficient. At present, there is a Secretary and there are one or two clerks. Hundreds of questions are sent by us. So many things have to be attended to by the Secretary who is fully engaged, perhaps in his own eyes or in the eyes of Government, on more important matters. Things are done very perfunctarily. So, I would suggest the creation of a separate Secretary with an efficient staff under him. He may be made responsible to the Dewan as he is for the present. What I would suggest is that he may be placed under the President whoever he be. As the present constitution stands, the President is the Dewan. If that is not possible under the existing constitution and if it is not possible to change the constitution, let him be put under the Dewan. Whatever it be, he must have a well paid and efficient staff. I would point out some answers that

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. G. Menon.]

were given this morning. From that you will be able to know how things are being done by the Legislative Secretary. I do not know whether he or his clerk is really responsible for the errors.

DEPUTY PRESIDENT: You must say Government is responsible for the answer given. These answers are given to you by Government and they take full responsibility for the answers given. Why do you shift the blame to the clerks? I do not understand that.

MR. A. G. MENON (*Parur*): Anyhow, it is all done through the Legislative Department.

DEPUTY PRESIDENT: Whatever may be the machinery that Government may employ, do not say it is a mistake for which any Secretary is responsible, or some poor ill-paid clerk is responsible. That is not the correct constitutional view of the question to take.

MR. A. G. MENON (*Parur*): Then, I shall say it is an answer given by Government, *through the Legislative Secretariat*. My only complaint is that because they have not got efficient machinery they do not give proper answers at times. I shall give an example. I asked whether there was any complaint received from the Edapalli people with regard to the taxation in kind. The answer is 'No'. In fact when I went out I met their representative in the last Assembly; and he told me that that was his special subject in the Assembly. I have now got an answer that no complaint from them has been received. That is rather too much, too bad especially when wide publicity was given to the grievance in an Assembly Session.

Then, with regard to the finances, we must have a kind of definite financial policy. At present, there is no fixed policy in the matter. If we compare the Budget Estimates for the last two or three years we would find that the allotment for the various departments varies very little from the allotment in the previous years. In some cases, even the figures happen to be the same. What is done at present, in the preparation of the Budget, is just to take the budget for the previous year and to make slight changes in the figures alone, a few rupees more or a few rupees less.

DEPUTY PRESIDENT: They revise the figure for the current year; more or less that is what they do.

MR. A. G. MENON (*Parur*): That is not what I understand of budgetting. As it is done at present, budgeting can be done by anybody even by a peon of the present day. (*Laughter*).

DEPUTY PRESIDENT: That is rather too serious a criticism against those who have prepared the Budget. That is not a statement which I expect from a member of Mr. Menon's standing.

MR. A. G. MENON (*Parur*): Even School Final certificate holders are given only peons' places in these days. That is why I said even peons of *the present day* could do budgetting as it is done at present; because it consists only of a few changes in the figures. My point is that Government must have a definite financial policy which they should

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

carry out within a fixed period. For example, there are the Development Departments. There are so many things to be done by these departments. At present, scarcely any thing is being done with a definite policy. Of course, something is done. I do not deny that. But all that is done is done in a haphazard manner without any definite policy in view, so that no purpose is achieved by these departments' work. Government must have some definite aim in view and they must also have before hand a definite plan of work with a view to attain their aim. And within a fixed period, by following that plan they must attain their aim. That is my suggestion.

The first thing that strikes me is with regard to the work of the Development Departments, the Industries, the Co-operative and the Agricultural Departments. These departments now get practically only doles. Of course, there *are* the departments, and they do something. What I suggest is that instead of giving them thousands they should be given lakhs if we want to get anything useful out of the expenditure on their account. If only we read the literature about agriculture and industries in America and other advanced countries we would see that the work of these departments is to bring down knowledge of the subjects they deal with to the doors of every man in the country. It is no use having a Director of Agriculture with a fruit farm or a paddy farm, or a Dirctor of Industries with so many experts under him. We have now a Leather Expert who is given two or three thousand rupees a year. If you really want leather industry here he should be given serveral lakhs of rupees. There is absolutely no use in our providing such small sums of money in the Budget. It is mere waste. I do not blame the present Government for this state of affairs. I should not be misunderstood, I have absolutely nothing to do with personaliteis. I am only criticising the general policy of the administration as it is carried on for some years past.

My next point is about the development of our water communications. We are spending lakhs and lakhs of rupees on railways. I, for one, think that it is rather a white elephant. Anyone who knows anything about the history of these water communications would realise, if he makes a comparison of these with railways, that these water communications are by far better and cheaper than railways. Fortunately for us, our water communications are not very bad. There was some work done during former years. I have myself seen in good old days a dredger working in some of our lakes and canals. Even that has disappeared now, and our water ways are also gradually being silted up since there is no periodical deepening or dredging. If you now happen to travel by boats or steam boats—there is no necessity for that you may say, since there are plenty of cars,—you would realise the necessity for the periodical maintenance of our water ways. Recently, I had the misfortune to travel at night by a steam or a motor boat and I was detained on the way for something like four hours in the Kayancolam Kayal. The boat got stuck up. It is an utter folly on the part of the Government to neglect the water ways and to go in for the more expensive railways. The

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. G. Menon.]

development of motor traffic here has been rather extraordinary when compared with other parts of India. I am sure in the end these railways are not going to bring any gain to Government. Even in England and in other places Railway Companies go to the extent of getting complete control of all the motor traffic in their neighbourhood in order to avoid the loss they are incurring.

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*): Question.

DEPUTY PRESIDENT: Your time is up, Mr. A. G. Menon.

MR. A. G. MENON (*Parur*): I have just one or two more points. I request that I may be given five minutes more.

DEPUTY PRESIDENT: Oh, no; I shall give you two minutes.

MR. A. G. MENON (*Parur*): Then, the only subject I am going to speak about is the miserable condition of the pakuti staff. We all have got hundreds of covers. This shows the large volume of discontent among the revenue village staff, (I would not call them '*pakuti* staff', because they object to the expression since '*pakuti*' is a derisive term. It would be unpardonable on our part if we do not give them relief.

The one other point that I would refer to is the question of the employment of women. It is high time that the Government take up a more progressive policy in that direction. That is all I have time to say at present,

DEPUTY PRESIDENT: If anybody is inclined to finish his speech I shall give him time to finish it today itself. We have to give time for the official members tomorrow afternoon. Government must be given an opportunity of having their reply before you vote the grants. That would also be of some help to you to know the attitude of the Government in regard to the points now touched by you. I shall wait for another five minutes; and if none of you rise up by then I shall adjourn till tomorrow.

MR. G. P. NILAKANTA PILLAI (*Karunagapalli*): When does the Council rise?

DEPUTY PRESIDENT: Today? You leave it to me. If a member stands up now and is not able to finish his speech I shall allow him to resume it early tomorrow morning, or if necessary, we would sit for another ten minutes and get through the work.

MR. G. P. NILAKANTA PILLAI (*Karunagapalli*): Do we rise at 5 or 5-30 today?

DEPUTY PRESIDENT: Have you spoken on the Budget, Mr. Nilakanta Pillai?

MR. G. P. NILAKANTA PILLAI (*Karungapalli*): No, Sir.

DEPUTY PRESIDENT: You wish to speak on the budget?

MR. G. P. NILAKANTA PILLAI (*Karunagapalli*): Not today.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

DEPUTY PRESIDENT: My question was addressed to those who would like to finish their observations today provided they are given reasonable time. I am prepared to allow you reasonable time, even the full twenty minutes, today itself, if any of you want it. Or, you may begin today and resume tomorrow.

I see none of you are inclined to speak now. We rise now and meet again tomorrow at eleven thirty.

The Council adjourned at 4·55 P. M.

P. N. KRISHNA PILLAI;
Secretary to the Legislative Council.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly